ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 58 Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1491
ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 23 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 56 λ.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΙΕΡΟΜΑΡ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.6, ἐλαχ. 8.9. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀπὸ βορρᾶ μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον, Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.7

ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ ὁποῖον ἔχει κατὰ τοῦτο ἐξαιρετικὴν ἐν γένει σημασίαν, καθότι ἑκατὸν ἔτη μετὰ τὴν ἐχθρικὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν τῆς Αὐστρίας τοῦ Μέττερνιχ, ἡ φιλελεύθερα πλέον Αὐστριακὴ Δημοκρατία ἐμφανίζεται ἀναγνωρίζουσα ὅλα τὰ σφάλματα τῆς ἀντιδραστικῆς ἐκείνης στάσεως τοῦ μεγαλυτέρου διπλωμάτου τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας.

Πανταχοῦ, ὅπου κατοικοῦν Ἕλληνες, ὀργανοῦνται κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἑορταί. Συνεπληρώθη μία ἑκατονταετηρὶς ἀνεξαρτησίας, εἷς αἰὼν ἐθνικῆς ἱστορίας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἐξαιρέτως πλούσιος εἰς ἀξιόλογα γεγονότα, εἶδε βασιλεῖς νὰ ἔρχωνται καὶ νὰ ἐξαφανίζωνται, συντάγματα νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ νὰ ἀνατρέπωνται, ἀφῆκε νὰ βλαστήσουν μεγάλαι ἐλπίδες καὶ νὰ ἐπακολουθήσουν πικραὶ ἀπογοητεύσεις, αἰὼν ὅμως, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν ποικιλίαν τῶν μεταβολῶν αὐτῶν, παρουσίασεν ἀδιαφιλονείκητον πρόοδον ἀπὸ πολιτιστικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830 ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας τὸ ὁριστικὸν ἐκεῖνο πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδημιουργήθη ἀνεξάρτητον ἑλληνικὸν Κράτος, ὑπέστη δὲ ἡ μεγάλη τουρκικὴ δύναμις σοβαρωτάτην ἧτταν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἀπηλευθερώθησαν μετὰ παρέλευσιν πολλῶν δεκαετηρίδων καὶ οἱ ὑπόλοιποι χριστιανικοὶ λαοὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐδάφη τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν δὲν ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἔφοδος κατὰ τῆς κυριαρχίας τῆς ἡμισελήνου, ἡ προελθοῦσα ἐκ τῶν ὑποτελῶν τῆς Τουρκίας ἐθνοτήτων. Οἱ Σέρβοι, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἔκαμον τὴν ἀρχήν, ἐξεγερθέντες θαρραλέως κατὰ τῆς τυραννίας. Πρὸ δὲ τοῦ Λονδινίου Πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐσήμαινε νέαν περίοδον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχομεν τὴν ὑπερήφανον ἐκείνην διακήρυξιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου, ἥτις ἀνήγγελλεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν σκοπεύουν νὰ φέρουν τοῦ λοιποῦ τὸν ἐπιβληθέντα εἰς αὐτοὺς ζυγόν, καὶ ὅτι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ διοικηθοῦν μόνοι των. Ἐφάνη κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ μαύρη σημαία μὲ τὸν φοίνικα, τὴν ὁποίαν ἔφερεν ὁ Ὑψηλάντης πέραν τῶν ρωσσικῶν συνόρων, θ' ἀπέβαινε νικήτρια, ἐχρειάσθησαν ὅμως τρομακτικαὶ θυσίαι, μοναδικοὶ ἡρωϊσμοί, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ ὑπερνίκησις μερικῶν τραγικῶν ἐσωτερικῶν διχονοιῶν, πρὶν ἢ ἐπιτευχθῇ πραγματικῶς καὶ ὁριστικῶς ὁ ποθητὸς σκοπός, πρὶν ἢ κατορθώσουν οἱ Ἕλληνες νὰ παίξουν ρόλον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐθνῶν.

Βεβαίως ἡ πρὸ αἰῶνος κατακτηθεῖσα ἀνεξαρτησία δὲν ἀφεώρα ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, δὲν ἐξετείνετο πρὸ παντὸς ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον διημφισβήτουν οἱ Ἕλληνες. Ἔλειπεν ἡ πλουσιωτάτη Θεσσαλία, ἡ δὲ σημαντικωτάτη ἑλληνικὴ νῆσος Κρήτη παρέμεινε τουρκική. Ἡ ὥρα τῆς ἐλευθερίας ἐσήμανε μόνον δι' ἑπτακοσίας πεντήκοντα περίπου χιλιάδας ψυχῶν, ὁπωσδήποτε ὅμως κατέστη δυνατὸν ν' ἀναφθῇ ἕνα φῶς, τὸ ὁποῖον διέχεε τὰς ἀκτῖνάς του συνεχῶς εἰς ἔκτασιν μεγαλυτέραν. Ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς δὲν διαφέρει λοιπὸν οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν προσέδωσεν εἰς τὸ Κράτος ἡ εὔνοια τῶν προστατῶν του. Ἐχρειάζετο ὅμως νὰ ἔλθῃ σειρὰ εὐτυχῶν γεγονότων, ὅπως καταστῇ συντελεστικὴ ἡ ἰσχυρὰ αὐτὴ ὑποστήριξις. Ἀκόμη καὶ ἡ Ρωσσία, ἥτις ἀργότερον εὐχαρίστως ἤθελε νὰ φαίνεται ὡς προστάτις δύναμις, ἐδίσταζεν ἀρχικῶς, ἐφ' ὅσον εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ ρωμαντικὸς Ἀλέξανδρος ὁ Α', ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ ἐπίσημος Ἀγγλία καὶ ἡ ἐπίσημος Γαλλία βαθμηδὸν ἔλαβον μέρος ὑπὲρ τοῦ εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἀγωνιζομένου λαοῦ. Ἡ Αὐστρία, τῆς ὁποίας ἡ διπλωματία κατηυθύνετο ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Μέττερνιχ, παρηκολούθει μὲ ἐξαιρετικὴν καχυποψίαν τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων ἐν Ἀνατολῇ. Ὁ Καγκελλάριος ἔλεγεν εἰς τὸν Τσάρον Νικόλαον: «Ὄχι, ἐγὼ δὲν τοὺς ὀνομάζω Ἕλληνας, τοὺς ὀνομάζω στασιαστάς», καὶ ἔκαμνε πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως ἀντιδρᾷ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἵνα διατηρήσῃ τὴν γαλήνην τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας εἰς τὴν Βαλκανικήν. Τὸ ὅτι ἡ συντηρητικότης του δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποβῇ νικήτρια, τὸ ὅτι ἐπρόβαλεν ἐν τέλει ἀνεξάρτητον ἑλληνικὸν Κράτος, ὑπῆρξε διὰ τὸν Μέττερνιχ σκληρὰ ἧττα, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ καταφέρεται μετὰ πικρίας ἐναντίον τῆς «κακίας» τῶν λαῶν, ἐναντίον τῶν «ματαιοδόξων διπλωματῶν» καὶ τῆς «ἠθικῆς πωρώσεως».

Ἡ ἀνατολὴ νέας ἐποχῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῇ ὁ πολιτικὸς αὐτός, ἐγένετο ἐν τούτοις δεκτὴ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρὰν ἀπὸ τὰ διανοούμενα πλήθη. Ἰδίως οἱ Γερμανοὶ ὑπεστήριξαν μὲ ὅλην τὴν καρδίαν των τοὺς Ἕλληνας. Καταδικασμένοι εἰς ἀπραξίαν ἐν τῇ πατρίδι των, ἐχαίροντο εἰλικρινῶς διὰ κάθε ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνός των, καὶ διεμαρτύροντο κατὰ τῶν ὠμοτήτων, μὲ τὰς ὁποίας προσεπάθουν οἱ περίτρομοι Τοῦρκοι νὰ καταπνίξουν τὸ ἐθνικὸν ἐκεῖνο κίνημα. Ὅπως ἐπηρεάσθησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἀπελευθερωτικῇ ὁρμῇ των ἀπὸ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ὅπως ἐτραγουδοῦσαν μὲ τὸν σκοπὸν τῆς Μασσαλιώτιδος: «Ξυπνῆστε, τέκνα, ἦλθεν ἡ ὥρα», ὁμοίως καὶ ἡ γερμανικὴ νεολαία, καὶ ὄχι μόνον αὐτή, ἐξεδήλωσε πραγματικὴν φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ὅπερ περιλαμβάνεται ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου μέχρι τῶν πρώτων χρόνων τῆς βασιλείας τοῦ Βαυαροῦ Πρίγκηπος. Ὁ ποιητὴς Χέλδερλιν προσέβλεπε μὲ λαχτάραν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ Γουλιέλμος Μύλλερ ἔγραφε τὰ συγκινητικὰ τραγούδια του. Πανταχοῦ, εἰς τὰς γερμανικὰς χώρας, συνιστῶντο φιλελληνικαὶ λέσχαι. Συνελέγοντο ἔρανοι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀγωνιζομένων, καὶ πλεῖστοι Γερμανοὶ ἐθελονταὶ κατῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Φιλελληνισμοῦ, ἐκρύπτετο ὁ γερμανικὸς πόθος πρὸς ἐλευθερίαν. Ἂς τὸ ἐνθυμηθῶμεν τώρα, ὁπότε τελοῦνται ἐν Ἑλλάδι ἀναμνηστικαὶ ἑορταί. Κατὰ τὰς ὀδυνηρὰς ἱστορικὰς ἐποχὰς γίνεται πάντοτε αἰσθητὸν πόσον ἑνώνει ἡ μοῖρα τοὺς λαοὺς καὶ πόσον ἡ ἀπολύτρωσις, ἡ ἄνοδος, ἡ προκοπὴ τοῦ ἑνὸς, ἔχει σημασίαν ζωτικὴν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους: Ἡ ὁδὸς πρὸς ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξε μακρὰ καὶ δυσχερής, εἶνε δὲ θαῦμα πῶς ἔφθασε καὶ εἰς τὸ τέρμα, διότι μία μειονότης εἶχε τὴν τεραστίαν τόλμην νὰ ἀντιμετωπίσῃ καταθλιπτικὴν πλειονότητα καὶ ἰσχυροτάτην ἐμπειροπόλεμον δύναμιν. Ἀκανθώδης ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἡ ἀτραπός, ἥτις ὡδήγει ἀπὸ τῆς κοπιωδῶς κατακτηθείσης ἐλευθερίας πρὸς τὴν πλήρη ἀπόλαυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἂς σκεφθῇ μόνον κανεὶς πόσα συνέβησαν κατὰ τὴν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον δεκαετίαν. Ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοϊδεατικὴ πολιτικὴ ὑπέστη ναυάγιον. Τὸ εἰς δημοκρατίαν μεταβληθὲν βασίλειον δὲν κατώρθωσε νὰ γαληνεύσῃ. Ἡ δικτατορία τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου ἐπηύξησε τὴν ἀναστάτωσιν, ἀλλ' ἔμεινεν ἁπλοῦν ἐπεισόδιον. Ἡ κάθοδος πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων προσφύγων ἐπολλαπλασίασε τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς χώρας. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς φροντίδας,, παρ' ὅλα τὰ δεινά, κατωρθώθη νὰ παγιωθῇ ὁριστικῶς μία κατάστασις. Αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος, αἵτινες εἶνε πρὸ παντὸς ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος, συντείνουν ἐν τούτοις πολὺ ὅπως ζωογονήσουν τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ δυναμώσουν τὴν πίστιν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ λαός, εἰς τὸν ὁποῖον χρεωστεῖ ἡ ἀνθρωπότης τὰς ὡραιοτέρας ὁρμὰς πρὸς τὴν πρόοδον, καὶ ὁ ὁποῖος, κατόπιν τῆς λαμπρᾶς περιόδου τῆς ἀρχαιότητος, ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ δι' αἰώνων καταδυναστεύσεως καὶ συνολικῆς ἀφανείας, εὑρίσκεται σήμερον, μετὰ τὰς ποικίλας ἱστορικὰς του τύχας, εἰς τὴν εὐτυχῆ θέσιν νὰ ὁρίζῃ ἀνεμπόδιστος καὶ ἐλεύθερος τὴν ἐξέλιξίν του καὶ τὴν μοῖράν του.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

...Πῶς εὑρέθησαν Ἕλληνες καταγινόμενοι εἰς τὸ νὰ ἀντενεργοῦν κατὰ μιᾶς προσπαθείας γινομένης καλῇ τῇ πίστει πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς διαλύσεως τῶν παρεξηγήσεων αἱ ὁποῖαι τὴν ἐχώριζον ἀπὸ τῶν Συμμάχων; Εἶναι ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐνέπνεε τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος των...

Ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν της καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ Κυβερνήσεως Ζαΐμη.

Καὶ ἡ χαρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐξέσπασε παταγώδης τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον δὲν ἦτο πλήρης: «Αἱ Δυνάμεις, εἶπε, μᾶς ἐγλύτωσαν ἀπὸ μίαν ἐπανάστασιν, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, οὐδεὶς ἐσκέπτετο νὰ κάμῃ ἐν πλήρει πολέμῳ, μὲ τοὺς Βουλγάρους ἐπὶ θύραις. Ἀποκατέστησαν ταὐτοχρόνως τὸ δικαίωμά των ὡς Ἐγγυητριῶν Δυνάμεων καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἐλευθερίας... Εἶναι ἡ πρώτη διπλωματικὴ ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν κατήγαγον εἰς τὰ Βαλκάνια ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἕως ἐκεῖ...

Ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἦτο ἡ «ἀποφασιστικὴ πρᾶξις»:—«Ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐπαναρχίσῃ», ἔλεγε κάποιος. Καὶ ὑπῆρχεν ἡ ὑπόσχεσις ὅτι, τὴν προσεχῆ φοράν, τὰ πράγματα θὰ ἐγίνοντο καλύτερα.

Ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ζαΐμης προσεπάθησε νὰ κατευνάσῃ τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα ἐπροξένησαν τόσον κακὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς παρομοίας κρίσεις, ἡ καλυτέρα πολιτική, ἐκείνη ποῦ ἐπιβάλλεται πράγματι, εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Τὸ εὐγενὲς ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισεν ὁ κ. Ζαΐμης ν' ἀφοσιωθῇ, ἦτο ἡ κατάπαυσις τῶν κομματικῶν ἐρίδων, ἡ προπαρασκευὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξεδήλου τὴν βούλησίν της καὶ ταὐτοχρόνως ἡ διάλυσις τῶν παρεξηγήσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον προκληθῇ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Συμμάχων καὶ τὰς ὁποίας νοσηραὶ φιλοδοξίαι εἶχον ὑποκινήσει καὶ δηλητηριάσει, ἡ προσαγωγὴ τέλος τῆς Ἑλλάδος, ὅλης τῆς Ἑλλάδος, συσσώμου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐπέμβασιν ὑπὲρ τῶν Συμμάχων εἰς τὸν πόλεμον, κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμήν.

Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος ἐξ ὅλης καρδίας ἦτο μὲ τὸ μέρος τῶν Συμμάχων, καίτοι αἱ κακώσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὴν ὑπέβαλον, εἶχαν ἀρχίσει νὰ δημιουργοῦν ἄλλην κατάστασιν πνευμάτων. Ἐὰν οἱ Σύμμαχοι ἀπεφάσιζον ἐπὶ τέλους νὰ δεικνύουν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Βασιλέα, νὰ κατανοοῦν τοὺς ὑψηλοὺς πατριωτικοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐν πάσῃ συνειδήσει ἐνέπνεον τὴν πολιτικήν του, νὰ τοῦ φέρωνται ὡς πρὸς Βασιλέα, ἀφοῦ τοὺς εἶχε δώσει τὸν λόγον του ὡς «τζέντλεμαν», ὅλα ἦτο δυνατὸν ν' ἀλλάξουν.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ζαΐμης ἐνόμισαν ὅτι θὰ ἔκαμναν καλὰ ἂν ἔστελλαν εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἀντάντ τοὺς Πρίγκηπας τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας (τὸν πρίγκηπα Νικόλαον καὶ τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν, διότι ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἦτο ἤδη ἐν Παρισίοις). Ὅλοι θὰ ἔπρεπε νὰ εὐχαριστηθοῦν. Τὸ σκυλολόγι ὑλάκτησε διὰ νὰ καταστήσῃ ὕποπτον τὴν ἀποστολήν των: ἀναμφιβόλως ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Κάιζερ. Ἀλλ' ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἦτο νυμφευμένος μὲ μίαν μεγάλην δούκισσαν τῆς Ρωσσίας, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας μὲ μίαν πριγκήπισσαν Ἀγγλίδα, καὶ ἦσαν συνδεδεμένοι μὲ τὸν ἀδελφόν των Κωνσταντῖνον διὰ πιστοτάτης καὶ θερμοτάτης στοργῆς.

Ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος μετέβη εἰς τὴν Πετρούπολιν· ἀλλὰ διῆλθεν ἐκ Γερμανίας.... Προδοσία λοιπόν. Εἶδεν ἐν Ρωσσίᾳ τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας· ἀπεπειράθη νὰ παραπονεθῇ κατὰ τοῦ Σαρράϊγ, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου. Διατί ἀνεμιγνύετο; Δὲν ἦτο ὁ μέγας φίλος τῆς Γαλλίας ὁ κ. Βενιζέλος;

Ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ ἐγένετο δεκτὸς μετὰ φιλοφροσύνης. Εἶδε τὸν κ. Πουανκαρέ, τοῦ ὡμίλησε μόνον περὶ παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος:—ἐγίνετο ἠχὼ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ Λονδῖνον, ὁ κ. Λόϋδ Τζώρτζ τὸν παρεκάλεσε ν' ἀπομακρυνθῇ: ἡ Ἑλλὰς ἀντεπροσωπεύετο ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ· εἷς πρίγκηψ βασιλικῆς οἰκογενείας, ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ἀνεπιθύμητος: — Συνέπεια τῶν προσωπικῶν φιλικῶν σχέσεων ποῦ ὑπῆρχον ἀκόμη μεταξὺ τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε νὰ στείλῃ ἓν τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν: Ἦτο παραδεκτὸν τοῦτο; Ἦτο σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα;

Πῶς εὑρέθησαν Ἕλληνες καταγινόμενοι εἰς τὸ νὰ ἀντενεργοῦν κατὰ μιᾶς προσπαθείας γενομένης καλῇ τῇ πίστει πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς διαλύσεως τῶν παρεξηγήσεων αἱ ὁποῖαι τὴν ἐχώριζον ἀπὸ τῶν Συμμάχων; Εἶναι ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐνέπνεε τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος των.

Ὁ Βασιλεὺς συγκατετέθη εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1915 καὶ τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1916. Ἐζήτει ν' ἀποφευχθῇ πᾶσα ἔξωθεν πίεσις διὰ τὰς ἐκλογάς· διότι οὕτως ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐξερεθισθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ νὰ μεταστραφῇ κατὰ τῆς Ἀντάντ, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο ἄλλως τε σφαλερὰ ἐντύπωσις, διότι τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα ἦτο βαθύτατα εὐμενὲς πρὸς τὴν Ἀντάντ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ αὐτόν, οἱονδήποτε καὶ ἂν ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ ἐκάλει εἰς τὴν Ἀρχὴν Κυβέρνησιν ἐχθρικὴν πρὸς τοὺς Συμμάχους.

Αἱ ὑπαγορεύσεις αὗται τῆς λογικῆς εἰσηκούσθησαν κάπως.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συνέστησεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτήν της ν' ἀπόσχῃ οἱασδήποτε ἐκλογικῆς ἀναμίξεως.

Ὁ κ. Μπριὰν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Γκυγεμὲν ἓν ἀπὸ τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα τηλεγραφήματα, τῶν ὁποίων αὐτὸς γνωρίζει τὸ μυστικόν:—Δὲν ἔπρεπε ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς τοπικὰς ἔριδας, ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ ὑπεράνω τῶν καθημερινῶν γεγονότων· δὲν ἔπρεπε νὰ παρασυρθῇ εἰς πολιτικὰς σκευωρίας, αἱ ὁποῖαι ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἠδύναντο νὰ ἔχουν τὴν ὁριστικὴν ἀποξένωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἔπρεπε ν' ἀπόσχῃ ἐπιμελῶς οἱασδήποτε παρεμβάσεως εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ν' ἀρκεσθῇ ἐξ ἀποστάσεως παρατηρῶν τὴν κατάστασιν· ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι τὰ παρόντα καὶ μέλλοντα γεγονότα ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἦσαν, ὑπὲρ πᾶσαν πίεσιν φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ ἐπιδράσουν βαθύτατα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ ἐπιβληθοῦν δὲ καὶ εἰς τὸν Βασιλέα.

Ἡ ρωσσικὴ ἐπίθεσις, ἑτοιμαζομένη διὰ τὸν Ἰούλιον, ἡ ἔξοδος τῆς Ρουμανίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ προαναγγελλομένη διὰ τὸν Αὔγουστον, ἰδοὺ τὰ μεγάλα γεγονότα τὰ προωρισμένα νὰ ὁδηγήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Βασιλέα της, ἐλευθέρως, ἀποφασιστικῶς, ὁλοψύχως, ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον!

III. ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὁ ρωσσικὸς στρατός, ἀνασυγκροτηθείς, ἠδυνήθη ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1916 καὶ εὐθὺς ἀμέσως παρέσχε μεγάλας ἐλπίδας. Οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀπεκρούσθησαν εἰς Λεμβέργην μέχρι τῶν κλιτύων τῶν Καρπαθίων καὶ ἔκτοτε κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐνισχύσουν τὰ στρατεύματά των τῆς Μακεδονίας.

Ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνισχυθεὶς ὑπὸ τῶν Σέρβων, ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ τῆς καταστάσεως· μάλιστα καὶ ὤφειλε νὰ τὸ κάμῃ, ἀφοῦ ἡ Ρωσσία τὸ ἐζήτει καὶ ὑπελόγιζεν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ μετώπου, ἡ μάχη τοῦ Σόμ, ἀρχίσασα τὴν αὐτὴν στιγμήν, συνεκράτει τὰς φοβερωτάτας γερμανικὰς μάζας καὶ ἐπέφερεν εἰς αὐτὰς σημαντικὰς ἀπωλείας. Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἀνελάμβανον τὴν ἐπίθεσιν πρὸ τοῦ Βερντὲν καὶ εἶχον ἤδη ἀρχίσει νὰ διορθώνουν τὰς γραμμάς των.

Ἐφάνη ὅτι εἶχεν ἔλθει ἡ στιγμὴ νὰ ἐξαπολυθῇ ἐπίσης καὶ ἡ ἐπίθεσις τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ στρατηγὸς Κορντοννιὲ ἐστάλη ἐκεῖ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ ἔχοντος ἔκτοτε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων Μακεδονίας.

Τὸ θέαμα εἶναι μεγαλειῶδες —ἂν τοὐλάχιστον εἶναι δυνατὸν ν' ἀποσύρῃ κανεὶς τὴν σκέψιν του ἀπὸ τὰ κύματα τοῦ ρέοντος αἵματος—: ἡ τεραστία μάχη μαίνεται εἰς τὸ Ἀνατολικόν, εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Καρπαθίων, εἰς τὸ Δυτικὸν ἐπὶ τοῦ Σὸμ καὶ τοῦ Μόζα—εἰς τὰς Ἄλπεις, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Γκορίτσιαν καὶ ἀνερριχήθησαν τὰς ἀποτόμους κλιτῦς τοῦ Κάρσο... Ὁ ἐν Μακεδονίᾳ στρατὸς θὰ ἐξώρμα καὶ αὐτὸς κατὰ μῆκος τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Στρυμόνος...

Σόμ, Βερντέν, Γκορίτσια, Θεσσαλονίκη, Γαλικία, Λεμβέργη, πύρινος κύκλος γύρω ἀπὸ τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας. Ἡ Εὐρώπη; Πελώριον ἡφαίστειον, τοῦ ὁποίου ὁ κεντρικὸς κρατὴρ ἔμελλε νὰ καταρρεύσῃ...

Καὶ ἰδοὺ προστίθεται εἰς τὴν παράταξιν ὁ ρουμανικὸς στρατός.

Μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ἐπιτυχίας τῆς ἀνταντικῆς διπλωματίας· ἐπανώρθωσε κατὰ ἕνα τρόπον τὸ σφάλμα τὸ ὁποῖον διέπραξε κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ὅταν ἐπόνταρησεν εἰς τὸ βουλγαρικὸν χαρτί...

Δὲν ἦτο εὔκολον νὰ πεισθῇ ἡ Ρουμανία ὅπως ἐξέλθῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ. Ὄχι μόνον ἦτο, ὅπως καὶ ἡ Ἰταλία, συνδεδεμένη ἀπὸ τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Αὐστρίαν, διὰ ρητῶν συμβάσεων, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶχε καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Ρώσσους, πρὸ παντὸς ὅταν τοὺς ἔβλεπε κερδίζοντας· καὶ ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Βρατιάνο παρηκολούθουν μετ' ἀγωνίας τὴν πορείαν τῶν γεγονότων. Ἡ θέσις των ὁμοία μὲ τὴν θέσιν τοῦ Κωνσταντίνου· πρόκειται νὰ πραγματώσουν τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῆς Ρουμανίας, νὰ ἑνώσουν ὅλα τὰ ρουμανικὰ ἐδάφη· μόνον μὲ τὴν Ἀντὰντ ἦτο τοῦτο δυνατόν· ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμή; Ἡ στιγμὴ δηλαδή, καθ' ἣν ἡ ἐπέμβασις εἰς τὸν πόλεμον δὲν θ' ἀπολήξῃ εἰς καταστροφήν:

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, τῶν πριγκηπισσῶν Ἑλένης καὶ Εἰρήνης τοῦ πρίγκηπος Παύλου καὶ τοῦ τότε Διαδόχου τῆς Ρουμανίας Καρόλου, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1921

ΑΥΡΙΟΝ: Τί ἐζήτησε καὶ τί ἐπέτυχε παρὰ τῶν Συμμάχων ἡ Ρουμανία.— Ὁ Σαρράϊγ ἤθελε νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὄχι κατὰ τῆς Σόφιας. — Αἱ νέαι προτάσεις τοῦ κ. Ζαΐμη περὶ ἐξόδου. — Τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΙΡΑΝΑ, 9. — Ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Τίρμαν Μπερνστάϊν ὡς πρέσβεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐν Ἀλβανίᾳ.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. — Αὐτοκίνητον καταρρίψαν, συνεπείᾳ βλάβης τῆς τροχοπέδης του, τὸ ὑπάρχον φράγμα παρά τινα χείμαρρον, πλησίον τῶν Παρισίων, κατέπεσεν εἰς αὐτὸν καὶ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν του πέντε ἐφονεύθησαν.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. — Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας ἀνέθεσεν εἰς ἐπιτροπὴν ὀκταμελῆ νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευνας ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης ἀποικιακῆς γεωργικῆς κρίσεως καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν.

* * *

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 9. — Ἡ Βασίλισσα Μαρία μετέβη εἰς τὴν Ρουμανικὴν πρωτεύουσαν, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας.

* * *

ΡΩΜΗ, 9. — Ἀνεχώρησαν χθὲς διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπερωκεανείου «Κόντε Βέρντε» οἱ Ἀργεντινοὶ φοιτηταί, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβῇ εἰς τὴν Γένουαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἱστορικῆς πόλεως καὶ μελέτην τῆς Ἰταλικῆς βιομηχανίας.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. — Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ἐψήφισεν ὁμοφώνως κατ' ἀρχὴν τὴν ἀπονομὴν συντάξεων εἰς τοὺς πρώην πολεμιστάς.

Τὰ Εὐρωπαϊκὰ Καλλιστεῖα

Ἡ "Μὶς Ἑλλὰς 1930„ ἐθαυμάσθη ὡς "τελεία ὡραιότης„

Ὑπῆρξε διὰ τὸν τόπον μας ἡ καλύτερα ἐθνικὴ προπαγάνδα

Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος.—Ἡ ἀκολουθία μιᾶς βασιλίσσης τῆς καλλονῆς χωρὶς νὰ μειονεκτῇ εἰς τίποτε ἀπὸ τὰς συνοδείας τῶν μεγάλων ἐπισήμων προσωπικοτήτων, ἔχει ἐπὶ πλέον ἕνα μέγιστον πλεονέκτημα: ὅτι ὅλος ὁ θόρυβος καὶ ὅλος ὁ ἑορτασμὸς γίνεται μόνον διὰ τὸ Ὡραῖον. Καὶ σᾶς βεβαιῶ πῶς ἀξίζει τὸν κόπον. Ἡ ἰδέα τοῦ Ὡραίου μεταφυτεύεται εὐχερέστατα καὶ εἰς τὰ πιὸ ἀνεπεξέργαστα στοιχεῖα τοῦ λαοῦ καὶ κατακτῶνται εὔκολα ὅλαι αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων. Μαζὶ μὲ τὴν δεσποινίδα Ἀλίκην Διπλαράκου, εἶδα εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν μέχρι Παρισίων, τὴν πραγματικὴν αἴγλην ποὺ σπείρει γύρω του τὸ πραγματικῶς Ὡραῖον. Εἶδα τοὺς χωρικοὺς τῶν Θηβῶν καὶ τὶς ἀγρότισσες στὸ Λιανοκλάδι, καὶ τοὺς ἀστοὺς τῆς Λαμίας καὶ τοὺς διανοουμένους τῆς Θεσσαλονίκης, εἶδα ἕνα σύνολον λαϊκῆς ψυχῆς νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ θαυμάζῃ τὸ Ὡραῖον. Καὶ κατόπιν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἡ ἑλληνικὴ καλλονή, ἡ ἐκλεκτὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκλεκτὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀντίκρυσε τὴν ξένην κριτικήν. Ἤμην ὑπερήφανος ποὺ τὴν συνώδευα. Δὲν ἤκουσα ποτὲ μὲ τόσην ἀγάπην καὶ τόσην συγκίνησιν τὸν ἔπαινον τῆς Πατρίδος μας. Ἡ γυναῖκα, ἡ ὡραία γυναῖκα μᾶς ἐκπροσωπεῖ καλύτερα ἀπὸ κάθε διπλωματίαν. Οἱ Γάλλοι ποὺ τὸ ἐγνώριζον πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαούς, ὁμιλοῦν πολὺ συχνὰ διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐθνικοῦ των γοήτρου εἰς τὸ ἐξωτερικόν,, γοήτρου τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύουν αἱ πρέσβειραι τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς κομψότητος. Βάζω τὸ χέρι μου στὴν καρδιὰ διὰ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ «Μὶς Ἑλλὰς 1930», ὑπῆρξε διὰ τὸν τόπον μας ἡ καλυτέρα ἐθνικὴ προπαγάνδα. Εἶδαν στὰ ἁγνὰ χαρακτηριστικά της, στὸ σφριγηλὸ σῶμά της, στὴν κατατομή της, στὴν χάρι της, στὴν κομψότητα, εἶδαν ὡσὰν σὲ καθρέπτη, τὸν πολιτισμόν μας, καὶ τὴν ὑγείαν τῆς ράτσας μας.

Εἰς τὸ Παρίσι ἡ πρώτη της ἐμφάνισις διέλυσε κάθε ὑπόνοιαν περὶ δημιουργίας παρεξηγήσεων ἐκ τῶν γνωστῶν θερμοαίμων ἀθηναϊκῶν ἐκδηλώσεων. Ὅπου τὴν εἶδαν, ἔμειναν ἔκθαμβοι. Ὁ Τύπος τὴν ὀνομάζει «τελείαν ὡραιότητα», ὁ ὀργανωτὴς τοῦ διαγωνισμοῦ κ. ντὲ Βαλὲφ «τὸ ὡραιότερον ὑπόδειγμα τῆς τελείας κόρης». Εἰς τὸ γραφεῖόν του ὅπου τὴν ἐδέχθη καὶ τὴν ἐπρόσεξε, παρ' ὅλην του τὴν ἐπιφυλακτικότητα, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀποκρύψῃ τὸν θαυμασμόν του. Καὶ ἐπηκολούθησαν κατόπιν αἱ διάφοροι δεξιώσεις, τὰ γεύματα, οἱ φωτογράφοι, οἱ κινηματογράφοι, τὰ φορέματα, οἱ χοροί.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐπερίμενα νὰ ἰδῶ τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου, τόσον εὐχερῶς θριαμβεύουσαν. Ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσε, εἶνε τόσον ἐνθουσιαστικὴ ποὺ κάμνει κανένα ὑπερήφανον ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικοῦ φρονήματος. Μία κόρη ποὺ ἔχει εἰς τὰς γραμμάς της τὴν τελειότητα, τοῦ σπανίου ἀνθρωπίνου ἄνθους. Ἔτσι ἐχαρακτηρίσθη ἡ ὡραία τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῶν δεκαεννέα Μίςς, ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου, κατέλαβεν ἀμέσως μίαν ἀπὸ τὰς ὀλίγας —δύο-τρεῖς— πρώτας θέσεις διὰ τὸν διαγωνισμόν. Μὴν ἐμπιστεύεσθε εἰς τὰς φωτογραφίας. Νὰ τὰς ἰδῆτε ὅλας τὰς Μὶςς καὶ νὰ φρίξετε. Νὰ ἰδῆτε τὴν «Μὶς Ἰρλανδίαν», ἕνα σπάνιον δεῖγμα γεροντικῆς ἀσχημίας, τὴν «Μὶς Δανιμαρκίαν» μὲ κνήμας βαστάζου τῆς ἀγορᾶς, τὴν «Μὶς Ἀγγλίαν» ὡς νεάζουσαν κοντὴν γεροντοκόρην καὶ περιηγήτριαν, τὴν «Μὶς Γερμανίαν» μὲ τὰ μισά της δόντια ἔξω ἀπὸ τὴν κανονικὴν γραμμήν. Δὲν συζητεῖται τὸ πρᾶγμα. Ἡ Δὶς Διπλαράκου ἦτο τὸ ἀξιοπρεπέστερο καὶ τὸ ὡμορφότερο κορίτσι ἀπὸ τὰς 19 Μίςς. Ἐὰν γίνῃ ἢ δὲν γίνῃ «Μὶς Εὐρώπη», αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ σημαντικώτερο. Ὡς ἐκλεκτὴ τῆς Ἑλλάδος, ἔκαμε ἐντύπωσιν, ἤρεσεν ὡς καλλονή, ἐνεθουσίασεν ὡς ἑλληνικὴ κατατομὴ μὲ τὰ μεγάλα ἀμυγδαλωτά της μάτια καὶ τὸ γλυπτικὸν ἐφηβικόν της σῶμα. Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς» ἦτο ἐφέτος ἡ κόρη ποὺ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐν κάλλει μᾶς ἀντεπροσώπευσε. Τὴν εἶχαν πρώτην παντοῦ, καὶ τὴν ἐχειροκρότησαν πάντοτε ζωηρότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας.

Χθὲς τὸ βράδυ, εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικώτερα κέντρα τῶν Ἠλυσίων Πεδίων, τὸ Embassy, ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου καθισμένη κατάντικρυ ἀπὸ τὸν κ. ντὲ Βαλέφ, μὲ τὴν ἔξωμον ἐσθῆτά της ἑνὸς γλυκυτάτου γαλανοῦ χρωματισμοῦ, μὲ τὴν ὠμοπλάτην της γυμνὴν καὶ τοὺς βραχίονας γλυπτούς, μὲ τὴν κόμμωσιν ποὺ τῆς ὑπέδειξε πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες ἡ ποιήτρια κόμησσα ντὲ Νοάϊγ, ἦταν ἕνα ὅραμα, τὸ ὁποῖον ἐμφανῶς πλέον ἐχειροκρότει τὸ πλῆθος. Ὅταν ὁ κ. ντὲ Βαλέφ, ποὺ τὰς παρουσίασε μίαν-μίαν, ἐσήκωσε ἀπὸ τὸ χέρι τὴν «Μὶς Γκρές» εἰς τὰ χειροκροτήματα ἀνεμίχθησαν καὶ θαυμαστικὰ ἐπιφωνήματα καὶ «μπράβο». Αὐτὴν ἐννοῶ καλὴν ἐμφάνισιν. Νὰ μὴ ντρέπεται ἕνα ἔθνος γιὰ μιὰ γυναῖκα ποὺ τὸ ἀντιπροσωπεύει, ὅπως ὑπάρχουν μερικὰ τέτοια ἔθνη καὶ μεγάλα. Ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου καθὼς ἐχόρευε —καὶ οἱ καβαλλιέροι εἶχαν κάμει ἰδιαίτερα σύμφωνα μεταξύ των, νὰ μὴ τὴν χορεύουν πολλὴν ὥραν, ἀλλὰ νὰ ἐναλλάσσωνται,— ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ στρέφεται διαρκῶς καὶ νὰ χαιρετᾷ πρὸς τοὺς καθημένους ποὺ τὴν ἐχειροκροτοῦν. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερον ἀποτέλεσμα ποὺ ἠμποροῦσε νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸ Παρίσι ὑπῆρξε θαυμασιωτάτη καὶ εἰλικρινής. Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς» ἤρεσε χωρὶς συγκατάβασιν. Καὶ ἀκόμη δὲν ἐτελείωσαν αἱ ἐπιδείξεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ σᾶς περιγράψω.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΠΩΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Η ΙΔΕΑ.—ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΚΔΟΧΑΙ. ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΙ.—ΟΙ ΑΣΤΟΙ, ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ. Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.—ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.—ΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ.—ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Τόσον τὸν βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον ὅσον καὶ τοὺς πάσης φύσεως ἐργαζομένους, ἀπασχολεῖ κατ' αὐτὰς τὸ ὑπὸ μελέτην σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον κατήρτισεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ «Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

Ἡ ἰδέα δὲν εἶναι νέα, μεταπολεμικῶς μόνον ἦλθεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων καὶ ἀπησχόλησε τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν μελέτην τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ τὰς Κυβερνήσεις. Θὰ ἦτο ἄδικος καταπόνησις τοῦ ἀναγνώστου ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ τῆς ἱστορίας τοῦ θεσμοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἀρχῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπήγασεν ἡ ἰδέα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ὁ πόθος τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ δεινοπαθουσῶν τάξεων διὰ μιᾶς δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν εἶνε πολὺ παλαιός. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Ἡ ἔκφρασις ποὺ λαμβάνει ὁ πόθος αὐτὸς μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν εἶναι ὅ,τι ἐνδιαφέρει ἐν προκειμένῳ. Διότι οἱ μὲν Χριστιανοὶ κοινωνιολόγοι οὐχὶ ἀδίκως, πιστεύουν ὅτι εἰς τὴν κοινωνικὴν διδασκαλίαν τοῦ χριστιανισμοῦ, εἰς τὴν πολεμικήν του κατὰ τῆς δουλείας, εἰς τὰς ἀνθρωπιστικάς του προσπαθείας δέον ν' ἀναζητήσωμεν τὰς βαθυτέρας ἀφορμὰς ποὺ ἐγέννησαν τὴν ἰδέαν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἄλλοι εἰς τὴν πίεσιν τῶν ἐργαζομένων μαζῶν, αἱ ὁποῖαι σήμερον εἶναι περισσότερον ὠργανωμέναι καὶ συνειδηταὶ καὶ ἄλλοι περισσότερον συντηρητικοὶ οὐδόλως ἀναγνωρίζοντες ἁρμοδιότητα εἰς τὸ κράτος ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς κοινωνικῆς εὐποιΐας, ἀποδίδουν τὸ ζήτημα εἰς καθαρὸν κοινωνικὸν ἐκτροχιασμόν.

Ὅτι οἱ πρῶτοι στηρίζονται ἀσφαλῶς εἰς μίαν ἱστορικὴν βάσιν πολὺ στερεὰν καὶ ὅτι κανεὶς δὲν θ' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ κύκλος τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν ἐπέδρασεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν πολλῶν κοινωνικῶν δοξασιῶν δὲν συζητεῖται. Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ὁ μέγας πόλεμος καὶ ἡ ἀπότοκος τούτου γενικὴ κρίσις ἠνάγκασαν τοὺς ἐργαζομένους περισσότερον παρά ποτε νὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμαδικῆς των ὀργανώσεως καὶ ἀμύνης, τοὺς ἔκαμαν πλέον συνειδητοὺς καὶ κατὰ συνέπειαν περισσότερον ἱκανοὺς νὰ ζητοῦν καὶ ν' ἀπαιτοῦν κάποια μέτρα προστατευτικὰ δι' ἐνδεχόμενα ἀτυχήματα ἐξ ἀσθενειῶν, ἀτυχημάτων ἢ προστασίαν ἐν περιπτώσει ἀνεργίας.

Ἡ τρίτη κατηγορία, παρ' ὅλον τὸν συντηρητικισμόν της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ σήμερον συζητήσιμος, ἐφ' ὅσον διὰ νὰ ὑπάρξῃ πρέπει νὰ συντρέξουν προϋποθέσεις ποὺ ὄχι μόνον δὲν ὑφίστανται, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης μᾶλλον ἀντίθετον ὁδὸν βαδίζει. Ἡ ἰδέα ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τοῦ κράτους ν' ἀναμιγνύεται εἰς ἔργα τοιαύτης κοινωνικῆς εὐποιΐας μόνον ὑπὸ ἄκρατον μοναρχισμὸν ἠμπορεῖ νὰ ἀνθήσῃ. Ὅταν ἕνα καθεστὼς ἀναγνωρίσῃ τὴν πτωχείαν καὶ τὸν πλοῦτον ὡς δύο κοινωνικὰ στοιχεῖα ἀναγκαίως καὶ ἀναποδράστως ὑπάρχοντα, ὅταν τόσον τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐχόντων θεωρεῖ a priori δικαιολογημένην καὶ τὴν ὕπαρξιν μὴ ἐχόντων, ἐργαζομένων καὶ λαμβανόντων τὰ μέσα τῆς ζωῆς ἀπὸ τοὺς ἔχοντας, θεωρεῖ ὀρθήν, τότε βεβαίως μόνοι οἱ ἔχοντες εἶναι ἁρμόδιοι, καὶ οὐδεὶς ἄλλος νὰ καθορίσουν τὸ ποσὸν καὶ τὴν μορφὴν τῆς κοινωνικῆς εὐποιΐας. Τότε ἡ εὐποιΐα ἀρχίζει ἀπὸ τὸν μονάρχην, τοῦ ὁποίου τὸ παράδειγμα μιμοῦνται οἱ ἄλλοι καὶ ἔναντι τῶν εὐεργεσιῶν των πρὸς τοὺς πτωχοὺς λαμβάνουν τίτλους ἢ ἠθικὰς ἀμοιβάς. Αὐτὴ ἦτο μία παλαιὰ μορφὴ κοινωνικῆς εὐποιΐας σύμφωνος μὲ τὰς ἀρχὰς ποὺ διεῖπον ἀπολυταρχικῶς διοικουμένας κοινωνίας, ὅπου ἡ ἄρχουσα τάξις ἐφέρετο ἀντλοῦσα ἐκ τῶν ἄνω τὴν ἐξουσίαν καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν κάτω. Διότι δικτατορικῶς κυβερνώμενα ἔθνη ἔχομεν καὶ σήμερον, ἀλλ' ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ σύγχρονοι δικτάτορες ἀντλοῦν τὴν δύναμίν των εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυναμικαὶ μὲν μειοψηφίαι, ἰσχυριζόμεναι ὅμως ὅτι ἀποτελοῦν τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀδρανούσης μάζης. Ὁ λαὸς θεωρεῖται ὡς πηγὴ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ τελοῦνται τὰ πάντα.

Εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν τελευταίαν κατηγορίαν ἀποκρούουν πλήρως τὴν ἰδέαν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὅπως φυσικὰ ἀποκρούουν καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν κύκλον τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων ποὺ ἔχουν υἱοθετήσει τὰ σύγχρονα κράτη.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου ἐξεδηλώθη μία προσέγγισις τῶν ἀγγλικῶν καὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἀπόψεων, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς πραγματικὴν συμφωνίαν. Καὶ ἡ συμφωνία αὐτή, ὅπως, ἀτυχῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένεται, κινεῖ εἰς ἀνησύχους ὑπονοίας τὴν Γαλλίαν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς «Ἀγγλοσαξωνικῆς» αὐτῆς — ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν εἰς τοὺς Παρισίους—συνεννοήσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεκλείσθησαν αἱ ἄλλαι ναυτικαὶ Δυνάμεις. Καὶ ὁ τόνος ἐν γένει τῶν Γαλλικῶν σχολίων δὲν εἶνε τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἀναμένεται μία ταχεῖα συνεννόησις ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν. Ἀλλ' ἡ συνεννόησις αὐτὴ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἀναμφιβόλως μετ' ἐπιμονῆς ἀπὸ τὰς δύο μεγαλυτέρας ναυτικὰς Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι καὶ προσεκάλεσαν τὰς ἄλλας εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου. Ἀκριβῶς δὲ ἡ ἀναγγελία τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς συνεννοήσεως ἀποτελεῖ πράγματι ἓν βῆμα πρὸς τὴν τελικὴν συμφωνίαν. Διότι εἶνε βέβαιον ὅτι πολὺ δυσκολώτερον θὰ δυνηθοῦν οἱ Γάλλοι ἀντιπρόσωποι ν' ἀντικρούσουν ἡνωμένας τὰς δύο Ἀγγλοσαξωνικὰς Δυνάμεις παρὰ μίαν ἑκάστην μεμονωμένην, οὔτε δὲ θὰ δυνηθοῦν νὰ φανοῦν ὡς ἐπιδιώκοντες τὴν ματαίωσιν τῆς Διασκέψεως, διότι ὑφίστανται καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπρόσωποι, τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τῆς παγκοσμίου δημοσίας γνώμης. Διὰ τοῦτο φαίνεται μᾶλλον πιθανὸν ὅτι ἡ Διάσκεψις θὰ παραταθῇ μέν, θὰ ἔχῃ ὅμως θετικὰ ἐν τέλει ἀποτελέσματα.

ΚΑΠΟΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ... Ὁ ἀναλαβὼν ἀπὸ χθὲς ἐπισήμως τὰ καθήκοντά του νέος Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὸν λόγον του, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Τουρκοκρατίας ἡ παιδεία δὲν ἐβυθίσθη εἰς ζόφον ἐν Ἑλλάδι, διότι πολλοὶ σοφοὶ μετέδωκαν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ φῶτα τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ἐλειτούργουν καὶ εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα σχολαί. Προσέθεσε δέ, ὅτι, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας, ἡ παιδεία ἐτονώθη εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Σύμφωνοι μὲ μίαν ὅμως διαφοράν: ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἦτο δούλη ἀκόμη καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα ἐδιδάσκοντο τὰ πρῶτα γράμματα ἀπὸ τὸ Ὀκτωῆχι, ἐλειτούργουν δὲ αἱ ὑπέροχοι Σχολαὶ τῆς Ξηροκρήνης, τῶν Κυδωνιῶν, τῶν Ἰωαννίνων, οἱ Ἕλληνες προσεδέχοντο τὴν παιδείαν ὡς στόλισμα ψυχῆς, ὅπλον νοῦ καὶ κατεργασίαν ἤθους καὶ οἱ πεπαιδευμένοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπέβαινον οἱ ἱεροφάνται τοῦ ζωντανοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος εἰς τὴν χώραν των, τῆς ὁποίας παρεσκεύαζαν τὴν ἀπελευθέρωσιν. Σήμερον ἡ παιδεία μεταφράζεται εἰς ἕνα ἀπολυτήριον ἢ εἰς ἕνα πτυχίον, ἕνα δίπλωμα, καὶ αὐτά, πάλιν, θηρευόμενα κατὰ τὸν γνωστὸν ἀναξιώτατον τρόπον, μεταφράζονται ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον εἰς ἐπιδίωξιν μιᾶς θέσεως, συντελοῦντα περισσότερον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀρριβισμοῦ, παρὰ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἤθους. Καὶ ὅλη ἡ προσπάθεια ὅσων ἀντιλαμβάνονται τὴν διαφοράν αὐτήν, πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ πῶς θὰ ἀρθῇ.

ΚΑΙ ΠΡΟ ΑΙΩΝΟΣ... *Ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐσταμάτησαν ἄνευ λόγου καὶ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον, διὰ τῆς αὐθαιρέτου πολιτικῆς παρεμβάσεως εἰς ζητήματα καθαρῶς τεχνικά, τώρα ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ κληθῇ ξένος εἰδικὸς διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ τί πρέπει νὰ γίνῃ, διότι—ἄκουσον!— αἱ γνῶμαι τῶν ἐντοπίων διίστανται κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεκτικὸν συμβιβασμοῦ! Ἀλλ' ὑποτίθεται ὅτι ὑπῆρχεν ἕνα σχέδιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐξετελοῦντο ἕως τώρα τὰ λιμενικὰ ἔργα καὶ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο, ἦτο προϊὸν μελέτης— καλοπληρωμένης ἄλλωστε. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, ἀνεφύησαν ἀφθονώταται λιμενικαὶ μεγαλοφυΐαι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, πρώην ναυτικῶν—ἴσως καὶ τῶν κληρικῶν — καὶ ὁ εἷς ἀπαιτεῖ νὰ μεταβῇ ὁ Πειραιεὺς μὲ τὸν λιμένα του εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, ὁ ἄλλος νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸ Φάληρον διὰ διώρυγος, ἡ ὁποία θὰ μετέβαλλε τὴν Καστέλλαν εἰς νῆσον καὶ κάποιος ἄλλος, ἴσως, θὰ ζητήσῃ ν' ἀνέλθῃ ὁ λιμὴν πρὸς τὸ Ζάππειον. Τί θὰ κάμῃ ὁ ἀτυχὴς ξένος εἰδικός—ποσοστὸς ἆρά γε ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καλλενέκ;*

Πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν «στοὺς χίλιους ὀχτακόσους τριάντα ἕξη»— ὅπως διηγεῖται ὁ ἀμίμητος Λασκαράτος —εἰς ὅμοιον λιμενικὸν ἀδιέξοδον εἶχον φθάσει οἱ Ληξουριῶτες, διότι, μεταβληθέντες ὅλοι εἰς εἰδικοὺς λιμενολόγους, ἀπῄτουν νὰ κτισθῇ ὁ μῶλος των ἐνώπιον τῆς κατοικίας των ὁ καθεὶς. Καὶ ἐκλήθη καὶ τότε, ξένος εἰδικός— Ἄγγλος, διότι ἡ Ἑπτάνησος εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν Ἀγγλίαν—ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν ποιητήν, ἀπεφήνατο τάδε:

«Ὁ μῶλος σας νὰ γένῃ, Ληξουριῶτες,
Ὅπου στὸ διάολο καὶ νὰ γένῃ, ἂς γένῃ.
Πανελεύθερους θὲ νὰ σᾶς ἀφήσω
Νὰν τὸν βάλτε ἀπὸ μπρόθε ἢ ἀπὸ πίσω».

Καὶ οἱ Ληξουριῶτες ἀνέθηκαν εἰς μηχανικὸν τῆς ἰδικῆς των ἐκλογῆς τὸν καταρτισμὸν νέου λιμενικοῦ σχεδίου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ μῶλος ἐχαράχθη ἐπάνω εἰς τὰ χωράφια. Μετὰ ἑκατὸν ἔτη ἡ κωμῳδία ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ Ἡ αἴτησις τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀλεξανδρουπόλεως ὅπως ἐπιβληθῇ διὰ νομοθετήματος ἡ ἀνάμιξις ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς εἰς τὸν ἄρτον μας, διότι

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ἡ περιφέρεια ἐκείνη ἔχει μεγάλα ἀποθέματα τῶν εἰδῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πωληθοῦν, ἀποδεικνύει δύο τινά: Πρῶτον, τὴν ἔλλειψιν κάθε μερίμνης ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πιστευθῇ ὅτι εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν χρειάζεται κριθὴ διὰ τὴν τροφὴν τῶν ζώων καὶ ἀραβόσιτος καὶ ὅτι ἔχομεν τόσην ὑπερπαραγωγὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν, ὥστε νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκάμναμεν καὶ ἐξαγωγήν. Δεύτερον, τὴν ἕξιν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν ὅλοι οἱ παραγωγοὶ νὰ θέλουν νὰ ἐπιβάλλουν ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὴν κατανάλωσιν τοῦ προϊόντος των, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἠρώτησαν κανένα πρὶν τὸ σπείρουν καὶ τὸ καλλιεργήσουν.

ΠΡΟΣΕΧΕΣΤΑΤΑ *Πληροφορούμεθα, δι' ἑκατομμυριοστὴν φοράν, ὅτι ἡ παράγκες τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς θὰ ἐκλείψουν «προσεχέστατα». Αὐτὸ τὸ προσεχέστατα τὸ ἀκούομεν ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους εἰς διαφόρους ὑπουργικὰς προφοράς. Τὸ ἠκούσαμεν ἐπὶ μῆνας, μὲ τὴν γραφικὴν Κερκυραϊκὴν προφορὰν τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου· τὸ ἐπανέλαβεν ἐπὶ τόσους ἄλλους μῆνας μὲ Παρισινὴν προφορὰν ὁ κ. Ἀργυρόπουλος. Τὸ μέλπει τώρα φωνηεντολίπως καὶ μὲ γενναίαν δασύτητα ὁ σημερινὸς ὑπουργός. Καὶ ἡ παράγκες τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς — καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ — μένουν ἀκλόνητοι εἰς τὰ πεζοδρόμια, ὡσὰν νὰ εἶχαν θεμέλια φθάνοντα ἕως τὸ κέντρον τῆς γῆς.*

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ Ὁ τέως Πρύτανις, παραδίδων χθὲς τὴν ἀρχήν, εἶπε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι δὲν εὑρίσκει σκόπιμον τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων φοιτητῶν, διότι τοιοῦτόν τι μόνον ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπροτάθη —ἀνεπιτυχῶς ἄλλως τε— εἰς οὐδὲν δὲ ἕτερον εὐρωπαϊκὸν κράτος. Θὰ ἠθέλομεν νὰ μὴ κρίνωνται, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς σοφίας, ὅλα τὰ ζητήματα ἐπὶ τῇ βάσει ξένων σκέψεων. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ σοφία τῶν ξένων μᾶς χρειάζονται, ἀλλὰ διὰ νὰ διαφωτίζουν, κατὰ τὸ δυνατόν, τοὺς ἑλληνικοὺς ἐγκεφάλους. Ἡ διαπίστωσις ὅμως τῆς ἐν Ἑλλάδι πραγματικότητος, καὶ ἡ σαφὴς γνῶσις τῶν ἑλληνικῶν δυστυχιῶν, εἶνε ἔργον τῶν Ἑλλήνων καὶ μόνων. Καὶ ἔχει διαπιστωθῆ ἤδη περιτράνως, ὅτι ἐν Ἑλλάδι πάσχομεν ἀπὸ ὑπερτροφίαν ψευδοεπιστημόνων, οἵτινες αὐξάνουν ἐπικινδύνως τὰς δημοσιοϋπαλληλικὰς τάξεις. Εἰς τὰ ξένα κράτη, τὰ Πανεπιστήμια δημιουργοῦν πολίτας ὠφελίμους, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρασκευάζουν ἀργομίσθους καὶ ἄχθη ἀρούρης. Ἡ διαφορὰ εἶνε σημαντική, ὥστε νὰ δικαιοῦται σήμερον ἡ Ἑλλὰς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ πανεπιστημιακόν της πρόβλημα διαφόρως ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα πολιτισμένα κράτη.

ΛΑΚΚΟΙ Μία κυρία ἔπεσεν εἰς λάκκον μιᾶς ὁδοῦ τῆς Βάθης καὶ ἐτραυματίσθη. Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων εἶχε σπάσει τὸ πόδι του εἰς λάκκον τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας σεβαστὸς Ἀθηναῖος πρεσβύτης — ὁ κ. Καλλιγᾶς. Καὶ οἱ λάκκοι πληθύνονται εἰς ὅλας τὰς ἀθηναϊκὰς συνοικίας. Τοὺς ὀρύσσουν ὅλαι αἱ Ἑταιρεῖαι καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος, χωρὶς νὰ ἐνοχλῆται κανεὶς ἁρμόδιος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑκατονταετηρίδος καλεῖ ξένους διὰ νὰ καμαρώσουν τὰς προόδους μας μετὰ ἕνα αἰῶνα ἐλευθέρου βίου.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἰς τὰ ξένα κράτη, ἐκτὸς ἐλαχίστων, ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἔχει τελείως υἱοθετηθῆ καὶ ἤρχισεν ἤδη ν' ἀποδίδῃ πλουσίους καρπούς. Μία ἀφορμὴ ποὺ ἔφερε τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων γοργότερον ἐπὶ τάπητος, εἶναι ἡ ὁλονὲν ἐξαφάνισις τῆς μορφῆς τῆς μικρᾶς βιομηχανίας ἥτις εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν κατάργησιν κάθε ἐπαφῆς μεταξὺ ἐργάτου καὶ πάτρωνος. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἀκόμη αἰῶνος ὁ πάτρων συνέτρωγεν ἴσως μὲ τὸν ἐργάτην του καὶ τὸν ἐθεώρει σχεδὸν ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας του. Ἐκτὸς ὅμως τούτου τὰ μικρὰ μηχανικὰ μέσα ποὺ διέθετεν ἡ βιομηχανία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν ἔθεταν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τῶν ἐργαζομένων ὅσο τὴν θέτουν τὰ σύγχρονα μηχανικὰ μέσα καὶ ἡ ὀργάνωσις ἐν γένει τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων τῆς ἐποχῆς. Ἐπίσης ἡ χρησιμοποίησις τῶν χημικῶν μέσων εἰς τὴν σύγχρονον βιομηχανίαν, ἡ χρῆσις δηλητηριωδῶν οὐσιῶν, ἐπιδροῦν κάκιστα ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων καὶ οἱ ἐν γένει κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τοὺς ἐργαζομένους σήμερον εἶναι πολὺ μεγαλύτεροι καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν αἱ ἀσφαλίσεις εἶνε πλέον ἐπιτακτικαί.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶναι ἀρκούντως σοβαροὶ καθὼς καὶ ἡ ὅλη νοοτροπία ποὺ κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἐποχήν μας, ὥστε νὰ δικαιολογήσουν τὸ μέτρον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Εἰδικῶς ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὶν ἀκόμη διατυπωθοῦν σαφῶς αἱ ἀπόψεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ κύκλοι δι' ὑπομνήματός των ἐξέφραζον δισταγμοὺς διὰ τὴν εὐρεῖαν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ διετυπώθησαν κατὰ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὑπαρχούσης καὶ ἐπιδεινουμένης οἰκονομικῆς κρίσεως. Εἰς τὴν ἄποψιν ὅμως αὐτὴν οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀπαντοῦν διὰ τοῦ ἰδίου ἐπιχειρήματος. Λέγουν ὅτι ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπάρχει οἰκονομικὴ κρίσις σοβαρά, αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἶναι πλέον ἢ ἐνδεδειγμέναι. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ κρίσις καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς βιομηχανίας εἶναι καλύτεραι, καὶ οἱ ὑγιεινοὶ ὅροι σύμφωνοι πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ ὑπουργείου καὶ τὸ ἡμερομίσθιον ἐπαρκές. Ὅταν ὅμως ὑπάρχῃ κρίσις, τότε καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς ὀργανώσεως παραμελοῦνται, οἱ ὑγιεινοὶ ὅροι χειροτερεύουν, τὰ ἡμερομίσθια κατέρχονται, κανεὶς ἂν θέλῃ νὰ μὴ περιπλέξῃ χειρότερον τὰ πράγματα δὲν τολμᾷ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰς βιομηχανίας νὰ βελτιώσουν τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων καὶ τὸ μόνον ποὺ ἀπομένει εἰς τὸ κράτος εἶναι ν' ἀσφαλίσῃ τὰς τάξεις τῶν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν, νὰ λάβῃ μέτρα στοιχειώδους περιορισμοῦ τῆς δυστυχίας, μέτρα περιεχομένου ἀνθρωπιστικοῦ, μέτρα ἐκτὸς τῶν ἄλλων προστατεύοντα κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν κοινωνικὴν γαλήνην.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου ἐπικαλεῖται εἰς τὴν εἰσηγητικήν της ἔκθεσιν ἐν προκειμένῳ τὴν πολιτικὴν τοῦ Βίσμαρκ καθ' ἣν «οἱ μισθωτοὶ ὡς μέλη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, δὲν συγχωρεῖται νὰ μένουν ἄνευ προνοίας ἀπέναντι τῶν ἀπειλούντων τὴν ὕπαρξίν των κινδύνων, ἵνα θᾶττον ἢ βράδιον καταστῶσιν βάρος τῆς ὁλότητος καὶ σοβαρὰ ἀπειλὴ διὰ τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς». Συνέπεια τῆς ἀρχῆς αὐτῆς εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἀρχικῶς καὶ κατόπιν κατὰ τῶν φυσικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν κινδύνων (1883—1889).

Ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων λειτουργεῖ εἰς ὑπερτεσσαράκοντα Κράτη ὅλων τῶν Ἠπείρων, εἰς μερικὰ δ' εἶνε κατωχυρωμένος καὶ μὲ συνταγματικὰς διατάξεις καὶ θεωρεῖται πλέον ὡς μία ἀπὸ τὰς βάσεις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν, βέβαια, διατάξεις καὶ νόμοι σχετικοὶ μὲ κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ἀλλ' ἡ ἰσχύουσα αὐτὴ νομοθεσία παρουσιάζει σοβαρωτάτας ἀτελείας καὶ κενὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται νὰ προλάβῃ τὸ προσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εἰσαχθῇ καὶ θὰ ὀργανωθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας. Ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἰσχύουσα μέχρι σήμερον νομοθεσία δὲν παρουσίαζε τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ παρουσιάζουν αἱ ξέναι νομοθεσίαι.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀσφάλισιν διὰ κάθε ἐργαζόμενον, εὐθυνομένου ποινικῶς διὰ τοῦτο τοῦ ἐργοδότου, ἡ ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ ἐργοδότου, ἐργάτου, κράτους καὶ ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ αὐτονομία τῶν φορέων τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ εὐρεῖα συμμετοχὴ εἰς τὴν διοίκησιν ἀντιπροσώπων ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων, ἡ ἀναγνώρισις εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους νομικῆς ἀξιώσεως πρὸς ἀπόκτησιν τῶν παροχῶν μόλις ἐπέλθῃ ὁ κίνδυνος, ἡ εἰδικὴ διαδικασία διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν κ. ἄ. δὲν ἔχουν συστηματικῶς θεσπισθῆ, οὔτε ὁ νόμος περὶ συστάσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ὁ νόμος Γ. Σ. Κ. τοῦ 1906, ὁ νόμος 551 τοῦ 1915, ὁ νόμος 2868 τοῦ 1922 καὶ ὁ νόμος περὶ ἀσφαλίσεως τῶν καπνεργατῶν, ὅστις ἔδωσε καὶ τὰ ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα, ἠμποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὸν θεσμὸν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὡς τὸν ἐδέχθησαν ξένα κράτη καὶ νὰ δώσουν ἀνάλογα ὡς ἐκεῖ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὰς ἀπόψεις αὐτὰς τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς κυριωτέρας γραμμὰς τοῦ προσχεδίου ἀξίζει νὰ συζητήσῃ κανεὶς μὲ παράγοντας κοινωνικούς, ποὺ ἐνδιαφέρονται ἀμέσως διὰ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Τοῦτο ὅμως θὰ πράξωμεν εἰς προσεχῆ ἔρευναν.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ταγιαρχίαι

Τὸ ἀχρεῖον αὐτὸ λογοπαίγνιον δὲν εἶνε δικό μου, τὸ ὁμολογῶ. Εἶνε ἀρκετὰ παλαιό, ἀπὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνον τῶν χαριτοβρύτων «κουραμπιέδων» τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἀλλὰ εἶνε τόσο παραστατικὸ καὶ τόσο ἐπίκαιρο πάντα. Ἐὰν ἡ Κυριακὴ ἐθεσπίσθη ὡς ἡμέρα Κυρίου ἄλλοτε, τώρα θὰ ἔπρεπε ἀσφαλῶς νὰ θεσπισθῇ ὡς ἡμέρα «ταψίων»... Πόσα καὶ ποῖα ταψιὰ εἰς τοὺς δρόμους!.. Εἶνε ἡ μόνη ἡμέρα ποῦ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἰπῇ κανεὶς «φοῦρνος νὰ μὴν καπνίσῃ!» Τί θὰ ἐγίνοντο ὅλα ἐκεῖνα τὰ ταψιὰ ποῦ ξεκινοῦν ἀπὸ βαθείας πρωΐας, ἀπὸ ὅλα τὰ σπίτια, πρὸς τοὺς γειτονικοὺς φούρνους;

Ὅλη τὴν ἑβδομάδα θαρρεῖς δὲν περιμένουν παρὰ τὴν ἑβδόμην αὐτὴν ἡμέραν γιὰ νὰ κατεβοῦν ἀπὸ τὰ ράφια ποῦ καμαρώνουν καλοτριμμένα, γυαλισμένα, καὶ νὰ ὁδεύσουν πρὸς τὸν φοῦρνον, μικρά, μεγάλα, μεγαλύτερα, καραβάνες, καραβανάκια, ταβάδες, ἀλλὰ καὶ ταπεινότεροι ἀδελφοὶ τῶν εὐγενῶν μπακιριῶν, διάφορα ἐμαγιὲ καὶ τσίγκινα σκεύη.

Ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολωμῶντος δὲν θὰ ἐκόμιζε τὰ «ἅγια τῶν ἁγίων» μὲ περισσότερον σεβασμὸν καὶ προσοχήν, ἀφ' ὅ,τι τὰ ροδοπάρεια καὶ μὴ δουλικά, τὶς ταψιαρχίες αὐτές. Τὸ καφενεῖον τῆς γειτονιᾶς ἠμπορεῖ νὰ εἶνε γεμᾶτο ἀπὸ κυριακάτικους μακαντάσηδες, τὸν κυριακάτικον γαλήνιον ἀέρα δονοῦν κύματα θαυμασμοῦ, ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ λάσια στήθη, πυκνότριχα καὶ μὴ χείλη νὰ μουρμουρίζουν λόγια τρυφερότητος, ἀλλὰ ἡ μαυροντυμένες αὐτὲς Ἑστιάδες μὲ τὶς ἄσπρες ποδιές, προσκομίζουν ἀσυγκίνητες τὸ ἱερὸ ταψί, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖνται κατεστολισμένα τὰ καθημαγμένα θύματα.

Ὅλες ἡ γλυκύτητες, ὅλη ἡ τρυφερότης, ὅλα τὰ κακιώματα εἶνε γιὰ τὸν φούρναρη.

— Νὰ μὴν τ' ἀφήσῃς ζουμιά, νὰ μὴν τὸ κάψῃς, νὰ τὸ ροδίσῃς λιγάκι, καϋμένε, ποῦ ἦταν σὰν νερόβραστο!

Καὶ τὰ μπακίρια ἀραδιάζονται ἀπάνω στὸ μάρμαρο, ἐνῷ τὸ στόμα τοῦ Μολὼχ ἀναιγοκλείνει πυρίπνοον καὶ καταπίνει τὰ ψητά, ποῦ ἀπάγονται ὕστερα, μοσχομυρίζοντα τὸ μεσημέρι.

Τί Κυριακάτικοι πειρασμοί, Θεέ μου!.. Δὲν ξέρει κανεὶς τί νὰ πρωτοπροτιμήσῃ! Τὶς Ἑστιάδες ἢ τὰ ψητά;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ γενέτειρα τῆς «Μὶς Εὐρώπης»

Ὁ παρισινὸς «Ἀδιάλλακτος» τὴν ἑπομένην τοῦ μεγάλου χοροῦ τῆς «Ὄπερας» γράφει τὸν ἀκόλουθον χαριτωμένον διάλογον τῆς δ. Διπλαράκου μὲ ἕνα παρισινὸν δημοσιογράφον:

«Ἡ χάρις τῶν Εὐρωπαίων «Μὶς» ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρισταμένους, ὅταν δὲ αὐταὶ ἀπεχώρησαν δι' ὀλίγα λεπτὰ νὰ ξεκουρασθοῦν εἰς τὸ φουαγιὲ τῶν καλλιτεχνῶν, περιεκυκλώθησαν ἀπὸ πλῆθος θαυμαστῶν....

Εἷς ἐξ αὐτῶν ἠρώτησε τὴν «Μὶς Ἑλλάδα» τῆς ὁποίας τὸ κανονικὸν πρόσωπον ἐνθυμίζει τὸν κλασσικὸν ἑλληνικὸν τύπον, ποῦ ἐγεννήθη.

— Εἰς τὴν Σπάρτην... εἶπε.

— Εἰς τὴν Σπάρτη... Μὰ ὅταν κανεὶς ἔχῃ γεννηθῆ ἐκεῖ, πρέπει νὰ τὸ γράφῃ εἰς τὰ ἐπισκεπτήριά του.

Ἡ διασκευὴ τοῦ "Ἐρωτοκρίτου,,

Ὁ «Ἐρωτόκριτος», τὸ γνωστὸν μεσαιωνικὸν ἔπος τοῦ Κορνάρου τὸ ὁποῖον οἱ Ἀθηναῖοι εἶδαν παιζόμενον ὑπὸ τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» κατὰ θεατρικὴν διασκευὴν τοῦ κ. Ι. Συναδινοῦ, θὰ γίνῃ φαίνεται ἀφορμὴ δίκης, ἡ ὁποία, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα, θὰ δημιουργήσῃ προηγούμενον διὰ τὴν διεκδίκησιν πνευματικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ θεατρικῶν διασκευῶν ἐπῶν, θρύλων, ποιημάτων κλπ., τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἀναγγέλλονται καὶ ἄλλαι διασκευαί, πρῶται δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Συναδινοῦ, τοῦ Δὸν Κιχώτη καὶ τῆς Ὀδυσσείας, εἰς τὴν διασκευὴν τῆς ὁποίας θὰ χρησιμοποιηθοῦν στίχοι ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τοῦ Πολυλᾶ. Τὸ γεγονὸς ἤρχισεν ἤδη ν' ἀπασχολῇ τὸν φιλολογικὸν καὶ θεατρικόν μας κόσμον, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τὸν νομικόν, δεδομένου ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ κυρίως ἀπὸ τῆς νομικῆς του πλευρᾶς.

Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» μετὰ τὴν ὀξεῖαν ἀντίθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦλθεν ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη μὲ τὸν κ. Συναδινὸν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ «Θεάτρου Ἐφαρμογῆς», ἀπεφάσισε νὰ μὴν παίξῃ πλέον τὴν διασκευὴν τοῦ Κρητικοῦ ἔπους τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Συναδινός, νὰ δώσῃ δὲ εἰς τὰς Πάτρας παράστασιν τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» κατὰ διασκευὴν ὅμως τοῦ κ. Μυράτ. Δήλωσιν περὶ τούτου ἔκαμεν ὁ κ. Μυρὰτ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πατρῶν, ὅταν ἐκλήθη παρ' αὐτῷ, συνεπείᾳ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Συναδινοῦ, τὴν ἑπομένην τῆς μεταβάσεως ἐκεῖ τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς». Ἡ διασκευὴ τοῦ κ. Μυρὰτ ἔγινε καὶ τὸ ἔργον παρεστάθη ἀπὸ σκηνῆς τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Τὴν παράστασιν ὅμως παρηκολούθησε καὶ ὁ κ. Συναδινός, μεταβὰς ἀπροόπτως εἰς Πάτρας.

Ὁ κ. Συναδινός, εἰς συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔδωκε τὴν ἑπομένην εἰς Πατραϊκὴν ἐφημερίδα, εἶπεν ὅτι ἡ παρασταθεῖσα ὡς διασκευὴ τοῦ κ. Μυράτ, δὲν εἶνε παρὰ ἡ ἰδική του, ἀνέφερε δὲ ἐν συνεχείᾳ ἀτελείας τὰς ὁποίας παρετήρησεν εἰς τὴν παράστασιν, ὀφειλομένας, ὡς εἶπεν, εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ παρουσιασθῇ ὡς νέα ἡ διασκευὴ τοῦ ἔπους. Εἰς τὴν συνέντευξιν ἀπήντησεν ὁ κ. Μυρὰτ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἰδίαν Πατραϊκὴν ἐφημερίδα, τονίσας ὅτι ἔκαμε καὶ αὐτὸς ὅ,τι καὶ ὁ κ. Συναδινός· ἠγόρασε δηλαδὴ ἕνα ψαλλίδι καὶ ἕνα μπουκαλάκι γόμα καὶ συνεκόλλησε ἀποσπάσματα τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» τὰ ὁποῖα συνέδεσε μὲ στίχους ἰδικούς του.

Τὸ χειρόγραφον τῆς διασκευῆς τοῦ κ. Μυράτ, αἰτήσει τοῦ κ. Συναδινοῦ, παρεδόθη μετὰ τὴν παράστασιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πατρῶν, καὶ ἐσφραγίσθη, προκειμένου νὰ γίνῃ ἐν Ἀθήναις παραβολὴ αὐτοῦ μὲ τὴν διασκευὴν τοῦ κ. Συναδινοῦ, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταγγελθέντων.

Τώρα ὁ φιλολογικὸς κόσμος περιμένει νὰ φθάσῃ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης.

Ἡ σημερινὴ φιλολογικὴ δίκη

Χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ «Σπλέντιτ» ἔγινεν ἡ δοκιμαστικὴ προβολὴ τῆς πρώτης ἑλληνικῆς ταινίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο» τῆς Ἀθηναϊκῆς ἑταιρείας «Ὀλύμπια Φίλμ». Εἰς τοὺς παρισταμένους καλλιτέχνας, δημοσιογράφους, ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, τὸ νέον ἑλληνικὸν κινηματογραφικὸν ἔργον ἤρεσε πολύ, καὶ ἀπὸ σκηνοθετικῆς ἀπόψεως καὶ ἀποδόσεως τῶν ἠθοποιῶν. Σκηνοθέτης τῆς ταινίας καὶ πρωταγωνιστὴς εἶναι ὁ κ. Τσακίρης, συγγραφεὺς δὲ τοῦ σενάριο ὁ κ. Λάσκος.

Μεταξὺ τῶν θεατῶν παρηκολούθησε τὸ ἔργον ἡ συγγραφεὺς κ. Κικὴ Δεκουλάκου, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ εἶνε παρμένη ὁλόκληρος ἀπὸ τὸ μυθιστόρημά της «Στὸ Μοναστῆρι», τὸ ὁποῖον σημειωτέον ἔχει σημειώσει ρεκὸρ ἐπιτυχίας. Κυκλοφορεῖ ἤδη εἰς τρίτην ἔκδοσιν, καὶ ἔχουν πωληθῆ περὶ τὰς 17.000 ἀντίτυπα αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος θ' ἀποφανθῇ σήμερον ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Κιουρτσάκης, εἰς τὸν ὁποῖον κατέφυγεν ἡ μυθιστοριογράφος, ἐπικαλεσθεῖσα τὴν μαρτυρίαν τῶν κ.κ. Μελᾶ, Δρόσου, Στεφάνου καὶ ἄλλων συγγραφέων καὶ δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι ἐδιάβασαν τὸ ἔργον της «Στὸ Μοναστῆρι» καὶ παρηκολούθησαν ταὐτοχρόνως τὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν.

Ἡ Βασίλισσα Μαρία τῆς Ρουμανίας θὰ διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν

Ἡ Βασίλισσα Μαρία τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας, θὰ ἐπισκεφθοῦν ἀρχὰς Μαρτίου τὴν Αἴγυπτον, ὅπου θὰ μεταβῇ εἰς συνάντησίν των ὁ μνηστὴρ τῆς πριγκηπίσσης Ἰλεάνας κόμης φὸν Χόχμπεργ, ὅστις πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ κατ' αὐτὰς τὴν Ρουμανίαν μεταβαίνων εἰς Λονδῖνον.

Ἡ Βασίλισσα Μαρία μετὰ τῆς πριγκηπίσσης θ' ἀναχωρήσουν ἐκ Κωνστάντζης διὰ τοῦ Ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς «Ρουμανία» τὴν 27ην τρέχ., θὰ εὑρίσκωνται δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 2αν Μαρτίου.

Ἐπωφελούμεναι τῆς εἰκοσιτετραώρου παραμονῆς τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, ἡ Βασίλισσα Μαρία καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα θὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς Ἀθήνας.

Χοροὶ

Τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ξενοδοχείου «Ἀκροπὸλ Παλὰς» ὁρισθέντα δι' ἑκάστην Τρίτην χορευτικὰ γεύματα ἀρχίζουν ἀπὸ αὔριον. Προμηνύεται ἐξαιρετικὴ κοσμικὴ συγκέντρωσις.

— Ἀπόψε εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» θὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει πάντοτε πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον. Ὁ χορὸς τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη. Εἰσιτήρια εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ «Ἀκροπόλ».

—Μεθαύριον Τετάρτην εἰς τὸ «Ντελὶς» δίδεται ὁ χορὸς τῶν «Μικρῶν Φίλων τῶν Πτωχῶν». Προμηνύεται ζωηρότης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συντελέσῃ καὶ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Μὰλ Κέρκ. Τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπαρτίζουν αἱ κυρίαι Α. Βλάγκαλη, Α. Χαρτουλάρη, Φαίδρα Λιάμπεη, Κ. Τσαλδάρη, Α. Μεταξᾶ, Σ. Παπαστράτου, Α. Κύρου, Κ. Καμπάνη, Ν. Λούρου, Βάτη, Ι. Ριβουὰρ, Μ. Καρζῆ, Θ. Χοϊδᾶ, Κότση, Μπαλῆ καὶ αἱ δίδες Ἰουλία Οἰκονόμου, Ἑλένη Βλάχου, Λαυρία Ἀβέρωφ, Ὑβὸν Χαροκόπου, Λιλίκα Κούτση, Ι. Μεσσηνέζη, Λιλίκα Πετροπούλου.

— Ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας θὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν χορὸν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις Μαντινέων, ὁ ὁποῖος θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς». Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὰς γνωστοτέρας κυρίας καὶ δεσποινίδας ἐπιφυλάσσει πολλὰς ὡραίας ἐκπλήξεις.

— Εἰς τὸ «Ντελὶς» δίδεται τὴν Πέμπτην ἡ ἐτησία χοροεσπερὶς ὑπὲρ τοῦ Προσφυγικοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν δέχεται καὶ νοσηλεύει δωρεὰν πάντα προσερχόμενον ἄπορον.

— Ὁ χορὸς τοῦ «Διεθνοῦς Συνδέσμου Γυναικῶν» τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» μᾶς ἑτοιμάζει ὡραιοτάτας ἐκπλήξεις. Αἱ ἐξ αὐτοῦ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Κοριτσιοῦ» καὶ τῆς ἱδρυομένης Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς του. Θὰ μοιρασθοῦν δωρεὰν καλλυντικά, ράντισμα καὶ ἄλλα ὡραῖα δῶρα.

— Ὑπενθυμίζομεν τὸν χορὸν τοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων «Ἡ Ἀγάπη», διδόμενον τὴν Παρασκευὴν εἰς τὸ Ντελὶς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν θυμάτων πολέμου.

— Ὁ Τεγεατικὸς Σύνδεσμος δίδει τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλὰς» τὴν ἐτησίαν χοροεσπερίδα του ὑπὲρ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

— Τὴν Κυριακὴν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» θὰ δοθῇ χοροεσπερὶς εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου τῆς Ἑλλάδος.

— Ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνδιαφέροντας χοροὺς τῆς ἐποχῆς εἶνε καὶ ὁ τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος. Ὁ χορὸς οὗτος θὰ δοθῇ ὡς πάντοτε εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὴν 21 τρέχοντος μηνός, ἐπέτειον τῆς πτώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Τὴν διακόσμησιν τοῦ θεάτρου ἐξ Ἠπειρωτικῶν τοπείων ἀνέλαβεν ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης κ. Νόϊσερ. Αἱ γραφικαὶ ἠπειρωτικαὶ ἀμφιέσεις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοπικῶν χορῶν θὰ καταπλήξουν ἐφέτος.

— Τὸ Τμῆμα Ἀθηνῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας Γεωργίου Οὐάσιγκτων, θὰ δώσῃ χοροεσπερίδα τὴν 22αν τρέχοντος εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλάς». Ἡ Λεγεὼν θὰ καινοτομήσῃ ἐφέτος, προσφέρουσα ἐκτὸς κοτιγιὸν καὶ διάφορα ἐνθύμια δωρεὰν εἰς τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας.

— Τὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς δίδεται εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν Αἰτωλοακαρνάνων, διοργανωθεὶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς κυριῶν καὶ δεσποινίδων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κυρίας Μ. Καφαντάρη. Ἡ μέχρι σήμερον σημειωθεῖσα ἐργασία τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγυᾶται τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ. Θὰ ὑπάρχουν ἀτραξιὸν καὶ δῶρα.

Διαλέξεις

Σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Δ. Σισιλιάνος, τέως πρεσβευτής, μὲ θέμα: «Ἡ Ραβέννα καὶ τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖά της» μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Ὁ κ. Δ. Ἀσλάνης θὰ διδάξῃ σήμερον ὥραν 7—8 μ. μ. Φυσικὴν Ἱστορίαν εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν φίλων τοῦ λαοῦ.

—Αὔριον ὥραν 6.30 ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ (ὁδὸς Πειραιῶς), θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ν. Τσαϊλακόπουλος μὲ θέμα: «Ἡ Δωδεκάνησος καὶ ἡ μελλοντικὴ κρατικὴ ἡμῶν ὕπαρξις ἐν τῷ Ἀνατολικῷ λεκανοπεδίῳ τῆς Μεσογείου». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Σήμερον ὥραν 6—8 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλένιου, Κατάστημα Συλλόγου Ὠφελίμων Βιβλίων, μὲ θέμα: Ἡ Λαϊκὴ τέχνη καὶ ἡ σημασία της μὲ προβολὴν φωτεινῶν εἰκόνων.

Πανεπιστημιακὴ Λέσχη

Σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 6.30' μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ παραστάσεων τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης δίδεται ὑπὸ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ τμήματος αὐτῆς θεατρικὴ παράστασις μὲ τὰ γνωστὰ μονόπρακτα Τσέχωφ «Ἀρκοῦδα» καὶ Ἀννίνου «Ζητεῖται ὑπηρέτης».

Θέατρα

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σᾶς γνωρίσαμε».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Λιζέττα».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Λουλούδι στὴ σκιά» καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς Εὐρώπης».
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Νεανικὲς τρέλλες», ἐπιθεώρησις μὲ τὴν Λουΐζα Μοράν.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἔρως καὶ Διάβολος», Ριγολέττος, Κάρμεν, Ἀϊντά.
ΟΥΦΑ. «Εὔθυμος Χῆρος», Χάρι Λίτκε.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Σὸ Μπότ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμο», ἑλληνικὴ ταινία.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τέλος τοῦ Ταρζάν».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Γυναῖκα καὶ νευρόσπαστο».
ΑΡΗΣ. «Ὁ φυγάς».
ΕΤΟΥΑΛ. «Μυστηριώδες ὑποβρύχιον».
ΚΟΣΜΟΣ. «Πανάμ».
ΛΟΥΞ. «Τὰ ἑπτὰ κορίτσια».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κορίτσι τοῦ μπάρ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Σουνίτα».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τὰ τρία πάθη».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. Τέλος Μοντεχρήστου.

Ἡ γυναικεία μόδα

Καθημερινῶς ἐμφανίζονται καὶ νέα κοσμήματα. Τελευταίως βλέπομεν ἕνα νέον εἶδος ἀγκρὰφ ἀπὸ πέτρες, ψεύτικες ἢ ἀληθινές, ἀδιάφορον, καμωμένη μὲ πολὺ καλλιτεχνικὸν γοῦστο. Μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀγκρὰφ γλυστράει εἰς τὴν γωνίαν, ποῦ σχηματίζει τὸ ντεκολτέ. Μία ἄλλη ἀγκρὰφ τοποθετεῖται σὰν τσιμπιδάκι ἐπὶ τοῦ κροτάφου, καὶ στηρίζεται ἐπάνω εἰς τὴν καλόττα τοῦ καπέλλου. Ἐὰν εἶνε ἀπὸ πτυχωτὸ φέτρο, τότε ταιριάζει θαυμάσια μὲ τὸ κόσμημα, διότι φαίνεται σὰν νὰ σφίγγῃ τὶς πτυχὲς τοῦ καπέλλου.

Τὸ παντατὶφ ἐπανέρχεται εἰς τὴν μόδα. Τὸ βλέπομεν καὶ πάλιν νὰ κρέμεται εἰς τὸ μικρὸ περιδέραιο, ποῦ στολίζει τὸν λαιμό.

Τὸ πρωΐ, ἡ τσάντες εἶνε μεγάλες, μαλακές, ἀπὸ πετσὶ σὲ σχῆμα σπορτίφ. Στολίζονται μ' ἕνα μονόγραμμα ἀπὸ ταρταροῦγα.

Τὸ βράδυ, ἡ τσάντα εἶνε πολὺ μικρὴ καὶ πολυτελεστάτη. Ἡ κομψὴ κυρία ἐπιδιώκει νὰ ἔχῃ στὸν ἴδιο χρωματισμὸ παπούτσια, κοσμήματα, βραδυνὸ διάδημα καὶ μαντύλι, ποὺ νὰ εἶνε ἀντίθετο πρὸς τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος.

Πολὺ τῆς μόδας εἶνε τὸ μικρὸ καπέλλο ἀπὸ τουΐντ. Φοριέται μὲ ἐσάρπα καὶ τσάντα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

—Ἡ ἀνδρικὴ μόδα

Ἡ ρὸμπ ντὲ σάμπρ παραμένει ἡ ἴδια εἰς τὴν φόρμα καὶ ἀλλάσσει μόνον εἰς τὰς λεπτομερείας. Ἡ πιζάμα ἐξακολουθεῖ νὰ βασιλεύῃ. Εἰς μερικὰ μοντέλα ἡ ζακέτα μετατρέπεται σὲ μακρυὰ μπλοῦζα σφυγμένη στὴ μέση μὲ μιὰ κορδέλλα. Ἡ μπλοῦζα περνιέται ἀπὸ τὸ κεφάλι. Τὸ ντεκολτὲ τετράγωνο ἢ μυτερό, δὲν ἔχει γιακᾶ.

Γιὰ τὴ νύχτα συνηθίζονται πιζάμες μὲ κοντὰ μανίκια, ποὺ κουμπώνονται εἰς τὸν ὦμο καὶ φοριοῦνται μέσα ἀπὸ τὸ πανταλόνι.

Ὅταν τὰ μανίκια εἶνε μακρυὰ ἢ σφίγγονται στὸν καρπὸ μὲ μιὰ στενὴ πάτ, ἢ εἶνε πολὺ φαρδυὰ καὶ τότε καταλήγουν σὲ πλατὺ ρεβέρ, ἄλλου χρώματος.

Συνηθίζεται πολὺ ἕνα μικρὸ φυτίλι, ποὺ στολίζει τὸν γιακᾶ, τὰ ρεβέρ, τὶς τσέπες καὶ τὸ κάτω μέρος τῶν μανικιῶν.

Γιὰ τὸ ταξεῖδι πολὺ κομψὸ εἶνε νὰ εἶνε ὁμοιόχρωμα ἡ πιζάμα, ἡ κουβέρτα καὶ ἡ παντοῦφλες.

Ὁ χορὸς τῶν Ἰθακησίων

Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη προχθὲς Σάββατον εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ἰθακησίων.

Ζωηρότης μεγίστη μὲ ὡραίας ἀτραξιὸν καὶ πλουσιώτατον κοτιγιόν. Ἀπενεμήθησαν βραβεῖα εἰς τοὺς καλυτέρους χορευτάς, ἐπηκολούθησε δὲ καὶ κλήρωσις λαχείου μὲ ὡραιότατα δῶρα. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν λαχείων εἶχον καὶ ψηφοδέλτια δι' ὧν ἐψηφίζετο παρὰ τῶν παρευρισκομένων ἡ ὡραιοτέρα καὶ ἡ φέρουσα τὴν καλυτέραν ἀμφίεσιν. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς γενομένην διαλογὴν συνεκέντρωσε τὰς περισσοτέρας ψήφους ὡραιότητος ἡ δ. Λίτσα Γ. Φερεντίνου, δευτέρας ἐλθούσης τῆς δ. Λούβη, ἀμφιέσεως δὲ ἡ δ. Ἐρρ. Σκάσση καὶ δευτέρα ἡ κ. Ἀντ. Κοκκίνη.

Εἰς τὸν χορὸν παρευρέθησαν: κ. καὶ κ. Ε. Δρακούλη, κ. καὶ κ. Χ. Βερυκίου, κ. καὶ κ. Ἀριστ. Βλασσοπούλου, κ. καὶ κ. Γ. Τριλίβα, κ. καὶ κ. Κ. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Γ. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Ε. Καλλινίκου, κ. καὶ κ. Ἀντ. Κοκκίνη, κ. καὶ κ. Ι. Σφυρῆ, κ. καὶ κ. Χρυσικοπούλου, κ. καὶ κ. Κωνστ. Λεκατσᾶ, κ. καὶ κ. Οἰκονόμου, κ. καὶ κ. Ἱππ. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Γ. Κουρούκλη, κ. καὶ κ. Σκάσση, κ. καὶ κ. Γ. Χάνου, αἱ κυρίαι Ἀνδρ. Βερυκίου, Φραντζεσκάκη, Παΐζη, Κεραμοπούλου, Φερεντίνου, Κορναλοῦ, Χέντερσον, Βλυσμᾶ, Γ. Δρακούλη, Παυλάτου, Λούβη, Οἰκονομίδου, Βλασσοπούλου, αἱ δ. Τασία καὶ Λίτσα Φερεντίνου, Σκάσση, Κεραμοπούλου, Καραβία, Χρυσικοπούλου, Λούβη, Πεσνικίδου, Ραζῆ, Ν. Δρακούλη, Καζίρα Δρακούλη, καὶ οἱ κ.κ. Α. Παΐζης βουλευτὴς Ἰθάκης, Σολδᾶτος καὶ Μπουρμπούλης γερουσιασταί, Ἱππ. Καραβίας, Ι. Δαμβέργης, Ἀσπρογέρακας, Γράτσος, Ὀδ. Καλλίνικος, Φερεντῖνος, Σταθᾶτος, Σταύρακας, Σπυρόπουλος, Βλασσόπουλος κλπ.

Ἀθλητισμὸς

—«Ἀπόλλων»—«Ἀτρόμητος» 2-2

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ πρῶτος ἀγὼν τῆς 2ας σειρᾶς τοῦ ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ «Ἀπόλλωνος» καὶ τοῦ «Ἀτρομήτου». Ὁ ἀγὼν δὲν παρουσίασε καὶ μεγάλον ἐνδιαφέρον, διότι ἑκάστη ἐκ τῶν ἀγωνισθεισῶν ὁμάδων παίζει μὲ ἴδιον σύστημα τελείως διάφορον τῆς ἄλλης. Ὁ «Ἀπόλλων» ἐπὶ παραδείγματι μεταχειρίζεται εἰς τὰς συναντήσεις του ὡς μόνον ὅπλον διὰ νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλόν του, τὴν τεχνικήν, ἐνῷ ὁ «Ἀτρόμητος» προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ ἐπιβληθῇ μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ταχύτητά του.

Συνεκρούσθησαν λοιπὸν χθὲς δύο διάφορα συστήματα παιγνιδίου, καὶ ὡς ἦτο ἑπόμενον οὐδεμία ἐκ τῶν δύο παρατάξεων ἐπέτυχε πλήρως τοῦ σκοποῦ της. Ὁ «Ἀπόλλων» ἔπαιξε βέβαια τεχνικώτερα καὶ διετήρησε τὴν ὑπεροχήν, ἐνῷ ὁ «Ἀτρόμητος» μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ὁρμὴν καὶ ταχύτητα κατώρθωσε ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ ὁ «Ἀπόλλων» νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ παιγνίδι του. Ὁ ἀγὼν ἔληξεν ἰσόπαλος 2—2 — ὅπως καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον συνάντησιν τῆς α' σειρᾶς — ὁ «Ἀπόλλων» ὅμως θὰ ἐδικαιοῦτο τῆς νίκης.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ α' ἡμιχρονίου ὁ «Ἀτρόμητος» ἔχει ἤδη τὸ πρῶτόν του τέρμα ἀπὸ τὸν Πανανὸν κατόπιν κόρνερ. Ἡ σφαῖρα ἀπεκρούσθη ἀσθενῶς ἀπὸ τὸν τερματοφύλακα καὶ ὁ παρευρισκόμενος Πανανὸς ἐσημείωσε τέρμα. Ὁ «Ἀπόλλων» διετήρησε τὴν ὑπεροχὴν καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἀπωλέσας πολλὰς εὐκαιρίας, ἰσοφάρισεν ὅμως τὸν ἀγῶνα μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν Μαρσέλλον καὶ ἀπὸ κακὴν ἀπόκρουσιν τοῦ Ὀριγώνη. Εἰς τὰ τελευταῖα λεπτὰ τοῦ ἀγῶνος ὁ Μαυρομμάτης σημειώνει καὶ τὸ 2ον τέρμα ὑπὲρ τοῦ «Ἀπόλλωνος» μὲ ὡραῖον σοὺτ καὶ τὸ ἡμιχρόνιον λήγει μὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό.

Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ὁ «Ἀτρόμητος» παρουσιάζεται ζωηρότερος καὶ ἐντοπίζει ἐπ' ἀρκετὰ λεπτὰ τὸ παιγνίδι πρὸ τῆς περιοχῆς τοῦ «Ἀπόλλωνος», ἀναγκάζων τὴν ἄμυναν νὰ παραχωρήσῃ κόρνερ. Μὲ τὴν σειράν των οἱ Ἀπολλωνισταὶ ἀναλαμβάνουν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπιμένουν πρὸ τοῦ τέρματος τοῦ «Ἀτρομήτου». Δύο ὡραῖαι εὐκαιρίαι χάνονται διὰ τὸν «Ἀπόλλωνα» ἀπὸ κακὸν ὑπολογισμὸν τοῦ σούτ, ἐνῷ ὁ «Ἀτρόμητος» πραγματοποιεῖ διὰ τοῦ Πανανοῦ ἰσχυρὸν σοὺτ ἐξ ἀποστάσεως, τὸ ὁποῖον ἀποκρούει ὁ Ρουσσόπουλος. Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀγῶνος καὶ αἱ δύο ὁμάδες παρουσιάζουν καταφανῆ ἴχνη κοπώσεως, ὁ «Ἀτρόμητος» ὅμως ἐφάνη πλέον τυχηρός, ἐπιτυχὼν ἀπὸ τὸν Καλαμβούνην τὸ 2ον τέρμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἰσοφάρισε τὸν ἀγῶνα.

Ὁ «Ἀπόλλων» εἰς τὰ ὑπολειπόμενα ὀλίγα λεπτὰ ὑπερέχει καὶ χάνει καὶ πάλιν δύο εὐκαιρίας νὰ ἐπιτύχῃ τὸ νικηφόρον τέρμα, ἐνῷ μία ὁρμητικὴ κάθοδος τοῦ «Ἀτρομήτου» μόνον μὲ πλονζὸν σώζεται ἀπὸ τὸν Ρουσσόπουλον. Ὁ ἀγὼν λήγει μὲ 2—2.

Ἀπὸ τὸν «Ἀτρόμητον» ἡ ἄμυνα ἔπαιξε καλύτερα καὶ μὲ ψυχραιμίαν, ὑπῆρξε δὲ καλύτερα τῆς ἀντιστοίχου γραμμῆς τοῦ «Ἀπόλλωνος». Οἱ κυνηγοὶ σχετικῶς καλοὶ καὶ ἔθετον πάντοτε εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὸν ἀντίπαλον τερματοφύλακα. Διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἄμυναν, ἀναφέρομεν καὶ τὸν Ὀριγώνην, ὁ ὁποῖος ἂν τοῦ ἐξαιρέσωμεν μερικὰς βεβιασμένας ἐπεμβάσεις, ἔπαιξε κατὰ τὰ ἄλλα καλὰ καὶ ὑπῆρξε καλύτερος τοῦ Ρουσσοπούλου.

Ὁ «Ἀπόλλων» παρουσιάσθη μὲ μεγαλυτέραν ζωὴν καὶ ἐὰν ἐξεμεταλλεύετο καλύτερα τὰς εὐκαιρίας θὰ ἦτο νικητής. Καλὰ ἔπαιξαν οἱ μέσοι καὶ ἡ ἄμυνα. Ἀπὸ τοὺς κυνηγοὺς θὰ ἀναφέρωμεν τὸν Μαυρομμάτην, Κυρίκον καὶ Κωνσταντᾶν.

Αἱ ὁμάδες κατῆλθον ὡς ἑξῆς:

«Ἀτρόμητος»: Ὀριγώνης, Γλυκοφρύδης, Περαντάκος, Μπουγιέσης, Ρηγόπουλος, Χερουβεὶμ, Σταθόπουλος, Καλαμβούνης, Ρηγόπουλος ΙΙ, Τζουβαλῆς καὶ Πανανός.

«Ἀπόλλων»: Ρουσσόπουλος, Στάθης, Ναυπλιώτης, Γκίκας, Μαρσέλλος, Κοσμετόπουλος, Δουρουδῆς, Κυρίκος, Μαυρομμάτης, Παπαδημητρίου καὶ Κωνσταντᾶς.

Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀσπρογέρακας.

—«Παναθηναϊκὸς»—«Π. Φάληρον» 4-1

Θὰ παραμείνῃ ἀκόμη ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην τῶν φιλάθλων ἡ δραματικὴ συνάντησις «Παναθηναϊκοῦ» - «Φαλήρου» εἰς τὴν α' σειρὰν τοῦ πρωταθλήματος. Τὸ «Παλαιὸν Φάληρον» μέχρι τῶν τελευταίων λεπτῶν ἐκρατοῦσε εἰς χεῖρας του τὴν νίκην μὲ 2—1 καὶ μόλις εἰς τὰ τελευταῖα 5 λεπτὰ κατώρθωσεν ὁ «Παναθηναϊκὸς» νὰ ἐπιτύχῃ τὰ τρία τέρματά του καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς μὲ 4—2.

Μὲ ὅσην λοιπὸν δυσκολίαν καὶ συγκίνησιν ἐνίκησεν τότε ὁ «Παναθηναϊκὸς» μὲ τόσην εὐκολίαν ἐπεβλήθη χθὲς ἐπὶ τοῦ «Π. Φαλήρου», ἔχων ἀσφαλῶς ὑπ' ὄψιν του τὸ ἐπικίνδυνον πείραμα τοῦ πρώτου του ἀγῶνος πρὸς τὸ «Φάληρον».

Ἡ συνάντησις δὲν παρουσίασε μεγάλον ἐνδιαφέρον λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» εἰς ἀμφότερα τὰ ἡμιχρόνια, καὶ ἡ νίκη τοῦ τελευταίου ὑπῆρξε πολὺ εὔκολος. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἐπέτυχε δύο τέρματα ἀπὸ τὸν Παπαδόπουλον καὶ τὸν Τσολίναν καὶ ἔχασε πολλὰς ἐπίσης εὐκαιρίας νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν τερμάτων του.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἡμιχρονίου ὁ Παπαδόπουλος ἐπιτυγχάνει καὶ τρίτον τέρμα ὑπὲρ τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐνῷ ὀλίγον κατόπιν ὁ Ἀνδρίτσης σημειώνει μὲ ἰσχυρὸν σοὺτ τέρμα διὰ λογαριασμὸν τῶν Φαληρέων. Οἱ Φαληρεῖς διετήρησαν τὴν ὑπεροχὴν μερικὰ λεπτά, ὁ Μεσσάρης ὅμως ἐπέτυχεν εἰς τὰ τέλη τοῦ ἀγῶνος καὶ τέταρτον τέρμα.

Γενικῶς ὁ ἀγὼν διέρρευσε μὲ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε συνάμα πολλὰ σούτ. Ἀπὸ τὴν ὁμάδα καλύτερα ἔπαιξαν οἱ κυνηγοὶ καὶ ἡ ἄμυ-

να. Οἱ μέσοι δὲν ἐβοήθησαν ἐπαρκῶς τοὺς κυνηγούς. Ὁ Μαντζαβῖνος εἰς τὰς [illegible] του ἐπεμβάσεις πολὺ σταθερός.

Ἀπὸ τὸ Φάληρον διεκρίθη ὁ τερματοφύλαξ Γεωργακόπουλος, ἀποκρούσας πολλὰ [illegible] καὶ ἡ ἄμυνα. Οἱ κυνηγοὶ δὲν παρουσίασαν σπουδαίους συνδυασμούς, καὶ αἱ [illegible] κάθοδοι ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὴν [illegible] ἄμυναν.

Ὁ διαιτητὴς κ. Δασίλλας ἐκ Θεσσαλονίκης ὑπῆρξεν ἀνεπαρκὴς καὶ ὑπέπεσε [illegible] πολλὰ σφάλματα. Ἐσφύριξε λ. χ. πολλὰ ὀφσάϊτ χωρὶς νὰ ὑπάρχουν, ἐνῷ τοὐναντίον ἀντιθέτως πολλὰ ἄλλα σφάλματα [illegible]. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατί, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τόσοι Ἀθηναῖοι διαιτηταί, [illegible] νοι νὰ ἀναλάβουν τὸ βάρος καὶ τῶν σοβαρῶν ἀγώνων, προσκαλοῦνται διαιτηταὶ ἄλλων πόλεων καὶ δημιουργεῖται οὕτω ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς διαιτητάς μας.

Ἡ Ἕνωσις Ἀθηνῶν νομίζομεν [illegible] καιρὸς νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν εἰς αὐτὸ λύσιν.

—Τὸ πρωτάθλημα β' καὶ γ' κατηγορίας

Διὰ τὸ πρωτάθλημα δευτέρας κατηγορίας Ἀθηνῶν συνητήθησαν χθὲς τὸ πρωῒ αἱ ὁμάδες «Δαφνὶ» καὶ «Ἑλληνορρωσσικοῦ» εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος». Ἐνίκησεν ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἑλληνορρωσσικοῦ» μὲ 3—1. Διὰ τὸ ἴδιον πρωτάθλημα ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» ἐνίκησε τὸν «Ἀττικὸν» μὲ 3—2. Ὁ ἀγὼν ἔλαβε χώραν χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ παρουσίασε [illegible] τὸν ἐνδιαφέρον. Διὰ τὸ πρωτάθλημα γ' κατηγορίας νικήτρια ἄνευ συναντήσεως ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀχιλλέως», μὴ ἐμφανισθείσης τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος τοῦ «[illegible]πιάδος».

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος «Ἀπόλλωνος» - «Ἀτρομήτου» ἔγινε φιλικὸς ἀγὼν «Πανιωνίου» - «Ὀλυμπιακοῦ» ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα 0—0.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ Πειραιῶς

Εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Νέου Φαλήρου ἔγινε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ πρῶτος ἀγὼν τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ πειραϊκοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ «Ἀμύνης». Ὁ «Ὀλυμπιακὸς» [illegible] δὲν κατῆλθε μὲ τὴν πλήρη του σύνθεσιν, ἐνίκησε τελικῶς τὴν «Ἄμυναν».

—Οἱ ἀγῶνες τῆς χειροσφαίρας

Διὰ τὸ ἀθηναϊκὸν πρωτάθλημα τῆς χειροσφαίρας συνητήθησαν χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ «Πανελληνίου» αἱ ὁμάδες τοῦ «Ἐθνικοῦ» καὶ τῆς «Νὴαρ Ἤστ». Ἡ τελευταία μετὰ ὡραῖον ἀγῶνα ἐξῆλθε νικήτρια μὲ 6 τέρματα ἔναντι 2 (1—1).

Ἡ ὁμὰς τῆς «Νὴαρ Ἤστ» παρουσίασε [illegible]να πολὺ συνδυασμένο καὶ τεχνικὸ παιγνίδι, ἰδίως εἰς τὴν γραμμὴν τῶν κυνηγῶν [illegible] ἦτο εἰς τὴν ἐκτάκτῃ ἐπάξιος.

Ἐπίσης ὁ «Πανιώνιος» ἀνεδείχθη νικητὴς ἄνευ συναντήσεως, μὴ ἐμφανισθείσης εἰς τὸ γήπεδον τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος τοῦ «Ἑλληνορρωσσικοῦ».

—Οἱ ὑποψήφιοι γυμνασταί

Ἐνώπιον ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἤρχισαν ἐξεταζόμενοι ἀπὸ προχθὲς οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετεκπαίδευσιν γυμνασταί.

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ φυσικῆς ἀγωγῆς, τέσσαρες ἐξ αὐτῶν [illegible] ἀποσταλοῦν ὡς ὑπότροφοι εἰς Σουηδίαν ἢ Ἑλβετίαν, πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος καθηγητῶν τῆς γυμναστικῆς.

—Νέον γυμναστήριον

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐπετεύχθη ἡ παραχώρησις εἰς τὸ Κράτος μεγάλου γηπέδου παρὰ τὸν συνοικισμὸν Ὑμηττοῦ. Εἰς τὸν χῶρον αὐτόν, ὁ ὁποῖος θὰ ὑποστῇ κατ' ἀρχὴν ἰσοπέδωσιν, θ' ἀνεγερθῇ μεγάλο γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ πλουτισθῇ δι' ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὀργάνων. Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι θὰ ἀρχίσουν συντόμως.

SAK.

Βιβλιογραφία

Ἀγορὰ σοβαρᾶς βιομηχανικῆς τεχνικῆς ἐμπορικῆς καὶ μαθηματικῆς βιβλιοθήκης. Προσεχεῖς ἐκδόσεις: Ροδᾶ Μιχ. Ὁ Στρ[illegible]άδης καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Λαμέρα Γεωρ. Ἡ Μαιευτική. Συναδινοῦ Θ. Ὁ Δὸν Κιχώτης, τοῦ ἰδίου, Ὁμήρου Ὀδύσσεια, θεατρικαὶ διασκευαί. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἡ πρώτη ἔκδοσις: Λαμέρα Κωνστ. Ἱπποκράτης, κείμενον, σχόλια, παραλλαγαὶ διαφόρων κειμένων καὶ λεξιλόγιον, τιμὴ [illegible] 50. Τριανταφύλλου καὶ Ζαμπάκης, 57 ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Ὁ κ. Χαρίλαος Ἀγγ. Ἀγγελ[illegible] δικηγόρος, Ρώμβης ἀρ. 11, δὲν ἑορτάζει.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον [illegible]λαον Καρανάσον, εὔχομαι χρόνια πολλὰ εὐτυχισμένα. I. K.

— Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Χαρίλαος [illegible]τίδης, ἔμπορος, ἕνεκα πένθους.

Ἰατροὶ

— Ὁ Ἀνωτ. Γεν. Ἀρχίατρος [illegible] ΛΕΞ. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΗΣ, παθολόγος, δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Ἀδριανοῦ [illegible] π.μ. καὶ 4 1)2—6 μ.μ.

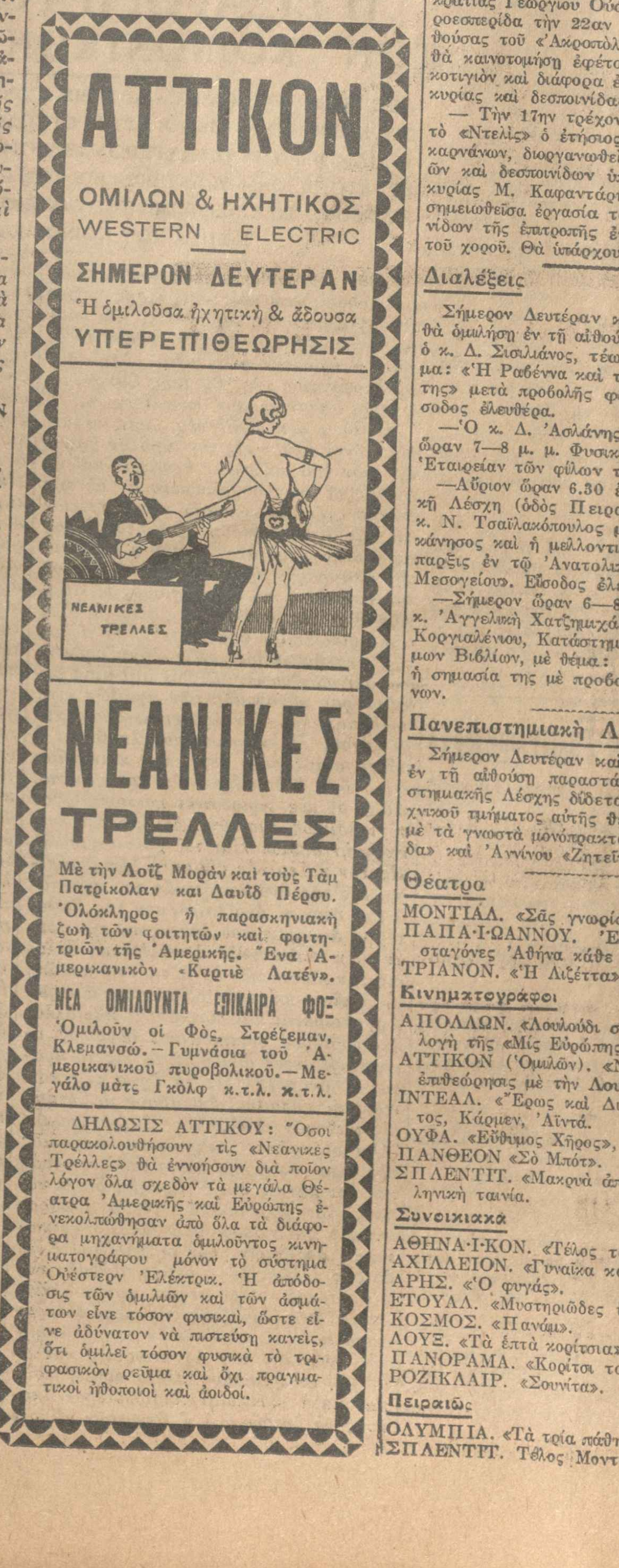

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΟΜΙΛΩΝ & ΗΧΗΤΙΚΟΣ
WESTERN ELECTRIC
ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ἡ ὁμιλοῦσα ἠχητικὴ & ᾄδουσα
ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΤΡΕΛΛΕΣ
Μὲ τὴν Λοΐζ Μοράν καὶ τοὺς Τὰμ Πατρίκολαν καὶ Δαυΐδ Πέρσυ.
Ὁλόκληρος ἡ παρασκηνιακὴ ζωὴ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἕνα Ἀμερικανικὸν «Καρτιὲ Λατέν».
ΝΕΑ ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
Ὁμιλοῦν οἱ Φὸς, Στρέζεμαν, Κλεμανσώ.—Γυμνάσια τοῦ Ἀμερικανικοῦ πυροβολικοῦ.—Μεγάλο μὰτς Γκόλφ κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΥ: Ὅσοι παρακολουθήσουν τὶς «Νεανικὲς Τρέλλες» θὰ ἐννοήσουν διὰ ποῖον λόγον ὅλα σχεδὸν τὰ μεγάλα Θέατρα Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ἐνεκολπώθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ διάφορα μηχανήματα ὁμιλοῦντος κινηματογράφου μόνον τὸ σύστημα Οὐέστερν Ἐλέκτρικ. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὁμιλιῶν καὶ τῶν ᾀσμάτων εἶνε τόσον φυσικαί, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ κανείς, ὅτι ὁμιλεῖ τόσον φυσικὰ τὸ τριφασικὸν ρεῦμα καὶ ὄχι πραγματικοὶ ἠθοποιοὶ καὶ ᾀδοί.

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Ἡ ὑπέροχος Ἰαπωνέζα καλλιτέχνις ποῦ ξετρέλλανε Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν
ΑΝΝΑ ΜΑΙΗ ΒΟΓΚ
ΣΤΟ ΕΡΓΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΑΦΗΣΗ ΕΠΟΧΗΝ
ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΣΤΗ ΣΚΙΑ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Α. Ι. ΧΜΠΕΡΓΚ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ
ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΜΟΝΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
ΤΑ ΔΙΑΡΚΗ ΔΕΝ ΙΣΧΥΟΥΝ—ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΣ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 2—4
ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡ. 10

ZEISS
PUNKTAL
ΟΠΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΦΡΑΓ. ΚΟΡΤΕΣΗ
(Διπλ. ὀπτικοῦ, εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντος ἐν Γερμανίᾳ, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, ἐντὸς τῆς στοᾶς).

SHOW BOAT-ΣΟ ΜΠΟΤ
Συμμετέχει ἡ Ἑλληνὶς ΕΛΕΝΗ ΑΡΙΣΤΗ. Εἶνε τὸ ἔργον που ἀνεστάτωσε τὴν εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν. Τὸ μεγαλύτερον ἔργον τῆς τέχνης τοῦ κινηματογράφου. Τὰ τραγούδια ἑρμηνεύονται ἀπὸ τὸν JEROME KERN θὰ τραγουδήσουν
ἡ κ. ΚΟΡΝ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
καὶ ὁ κ. ΑΠΟΣΤ. ΠΡΕΔΑΡΗΣ
(ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ)
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ »	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ »	100-200

Διὰ τὰς πυρκαϊὰς τῶν δασῶν

Ἡ δασολογικὴ ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐμερίμνησε τελευταίως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα παρατηρητηρίων ὡς τὸ ἀνωτέρω φωτογραφούμενον, ὁπόθεν οἱ δασοφύλακες δύνανται ἀμέσως νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἔκρηξιν πυρκαϊᾶς εἰς τὰ δάση

Χειμερινὰ μαθήματα

Ὁ χειμὼν ἐφέτος εἶναι τόσον ἤπιος καὶ εἰς τὴν Βόρειον Εὐρώπην, ὥστε πολλῶν σχολείων τὰ μαθήματα γίνονται εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ἀνωτέρω: Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀγγλικοῦ δημοτικοῦ σχολείου, μὲ τὴν διδασκάλισσάν των εἰς τὸ μέσον, κάμνοντες τὸ μάθημά των παρὰ θῖν' ἁλός.

Κατοικίαι μὲ 4.000 ἐνοίκους

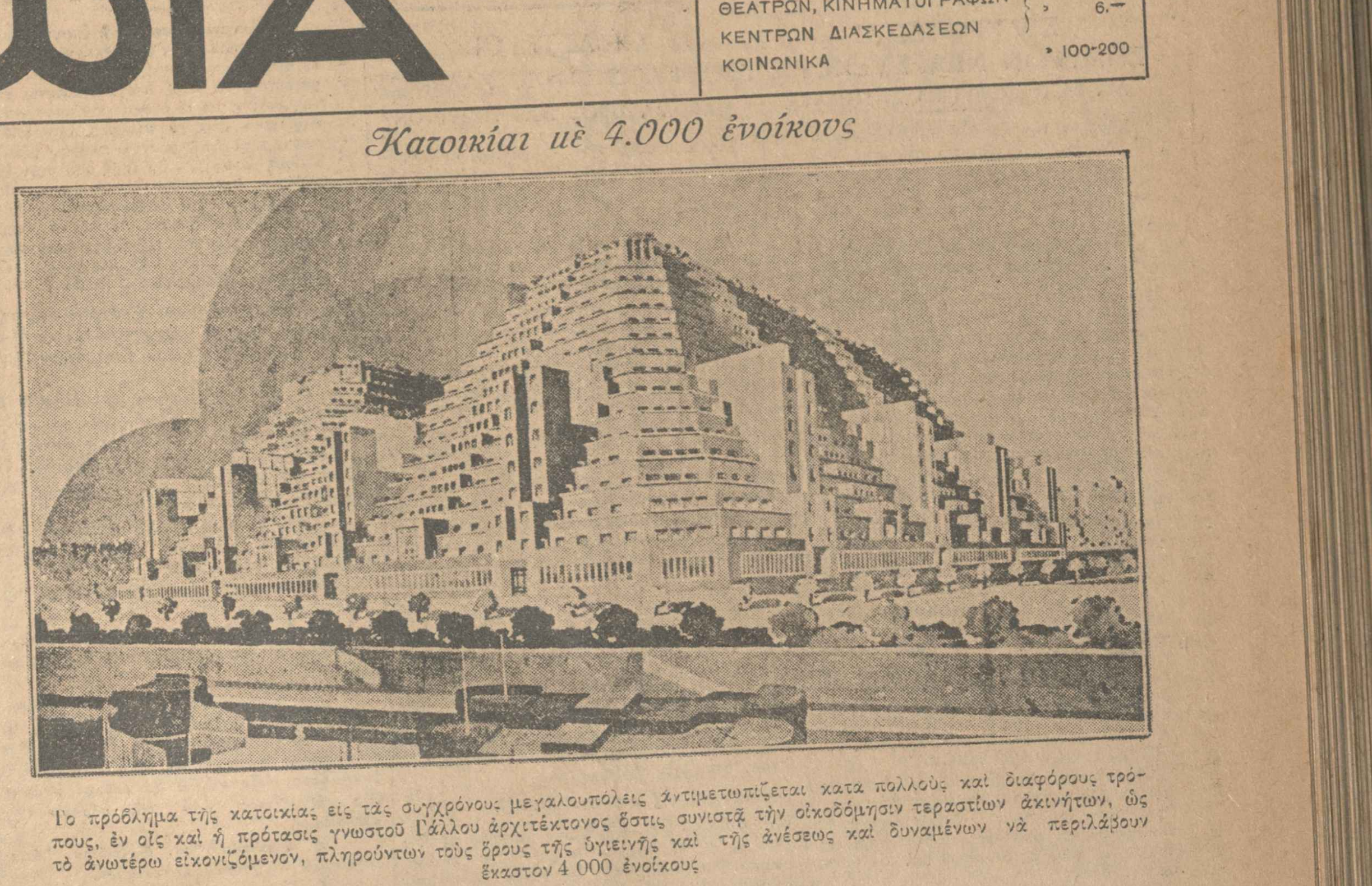

Τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας εἰς τὰς συγχρόνους μεγαλουπόλεις ἀντιμετωπίζεται κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἐν οἷς καὶ ἡ πρότασις γνωστοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος ὅστις συνιστᾷ τὴν οἰκοδόμησιν τεραστίων ἀκινήτων, ὡς τὸ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενον, πληρούντων τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀνέσεως καὶ δυναμένων νὰ περιλάβουν ἕκαστον 4.000 ἐνοίκους

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Στὴν ὑγειά σας!

Διήγημα τοῦ κ. Ἐὰρλ Πεττὶ

Ὁ «καπετὰν» Χάρρις δὲν ἦταν πολὺ [illegible]βαιος γιὰ τὴν καταγωγή του. Ἤξε[illegible] ἀορίστως πῶς ὁ πατέρας του εἶχε [illegible] στὴ θάλασσα ὑπὸ παράδοξους περιστάσεις. Ἡ μητέρα του, ἡ ὁποία ἀ[illegible] δὲν ἦταν νόμιμος σύζυγος, εἶχεν [illegible] ἐξαφανισθῆ χωρὶς νὰ ἀφίσῃ νόημα ἴχνη. Παιδάκι ἀκόμα, τὸν εἶχε περιμαζέψει κάποιος ἐξάδελφος ποὺ ἔμενε στὴν Πόλι τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τὸν [illegible] παραπέμψει σ' ἕναν ἄλλο συγγενῆ, στὴν Αὐστραλία, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε καθύνει πρὸς τὸν Καναδᾶ ὅπου κάποιος τελευταῖος μακρυνὸς συγγενὴς τὸν ἐξεφορτώθηκε τέλος βάζοντάς τον μοῦτσο [illegible]πάνω σ' ἕνα ξένο φορτηγό.

Κ' ἔτσι εἶχεν ἐξακολουθήσει νὰ τρέχῃ στὶς θάλασσες, χωρὶς νὰ νοιαχθῇ διόλου γιὰ τὴν πραγματικὴ ληξιαρχική του κατάστασι.

Ἴσως οὔτε νὰ τὸν ἔλεγαν κἂν Χάρρις. Ἀλλὰ τί σημασία εἶχε τὸ πρᾶγμα. Μόνος του, μὲ τὸν καιρό, εἶχε προαχθῆ καὶ γίνει καπετάνιος καὶ ὁ διάβολος τὸ ἔφερνε, μολονότι δὲν εἶχε κανονικὰ χαρτιά, νὰ βρίσκῃ πάντα δουλειὰ ἡ ὁποία συνίστατο στὸ νὰ ὁδηγῇ τὰ καλὸν λιμάνι καράβια ἀμφιβόλου ἐθνικότητος ποὺ [illegible]αναν λαθρεμπόριο σὲ τόπους μακρυνούς. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς δὲν εἶχε τὸ ὅμοιό του στὸ ζήτημα τοῦ «καμουφλαρίσματος» ἑνὸς καραβιοῦ, γιὰ νὰ ξεφύγῃ τὴν ἐπιτήρησι τῶν ἀκτοφυλάκων καὶ γιὰ νὰ ξεφορτώσῃ κρυφά, τὴ νύχτα, ἀπαγορευμένα ἐμπορεύματα.

Ἐκεῖνο, λοιπόν, τὸ βράδυ ὁ καπετὰν Χάρρις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴν ἐγκαταλείψῃ τὴ γέφυρα τοῦ «Τίγρεως τῆς θαλάσσης», ἑνὸς παληοῦ φορτηγοῦ μικρᾶς χωρητικότητος καὶ ἐλαχίστης ἀξίας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐν τούτοις, στὰ ἀμπάρια του φορτίο διαφόρων οἰνοπνευμάτων τὰ ὁποῖα ἄξιζαν πολλὲς χιλιάδες δολλάρια. Τὸ φορτίον αὐτὸ προωρίζετο γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἂν ἐπέτυχαινε ἡ δουλειά, οἱ λαθρέμποροι ποὺ εἶχαν βάλει τὰ ψιλὰ γιὰ τὴν ἐπιχείρησι εἶχαν ὑποσχεθῆ στὸν καπετὰν Χάρρις μιὰ πολὺ τίμια ἀμοιβή, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ τὸ κάψῃ γιὰ μερικοὺς μῆνες στὴ στεριὰ περιμένοντας καμμιὰ νέα περιπέτεια.

Γι' αὐτὸ ὁ καπετὰν Χάρρις ἤθελε νὰ ἔχῃ εὐθύνη μόνος τὸν «Τίγρι τῆς θαλάσσης», καθὼς ἔμπαινε στὴν ἐπικίνδυνη ζώνη τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Μὲ ἐπιμέλεια ἐξαιρετικὴ ἐπιθεωροῦσε τὸν ὁρίζοντα μ' ἕνα κανοκιάλι. Ἔπεφτε τὸ σκοτάδι· μιὰ μαβιὰ ὀμίχλη ὑψωνόταν ἡ ὁποία, σὲ λίγο, ἐτύλιγε τὸν «Τίγρι τῆς θαλάσσης» μ' ἕναν προστατευτικὸ μανδύα. Κι' ὁ Χάρρις ἐνόμιζε πιὰ πῶς εἶχε γλυτώσει ἀπὸ κάθε ἔκπληξιν, ὅταν διέκρινε μακρυά, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἕνα ἐλαφρὸ συννεφάκι καπνοῦ ποὺ τοῦ ἐφάνηκεν ὕποπτο.

Μὲ προφυλάξι ἔστριψε δεξιὰ κ' ἔδωσε διαταγὴ νὰ βάλουν φόκο στὰ καζάνια τὰ ἔπαιρναν.

Καὶ τὸ καράβι ἄρχισε νὰ διανύῃ τοὺς δώδεκα κόμβους του, ποὺ ἦταν τὸ μεγαλύτερο ὅριο ταχύτητος ποὺ μποροῦσε νὰ ἀναπτύξῃ τὸ σαπιοκάραβο. Δυστυχῶς! Πρὶν ἐξαφανισθῇ μέσα στὸ σκοτάδι, ὁ «Τίγρις τῆς θαλάσσης» εἶχε γίνει ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν ἀκταιωρόν, ἡ ὁποία ἐφαινόταν τώρα καταμαυρη ἐπάνω στὸ φόντο τοῦ οὐρανοῦ, κόκκινη ἀκόμα πρὸς τὸ μέρος τῆς δύσεως.

Ἡ ἀκταιωρὸς ἔρριξε μιὰ πρώτη ἀδειανὴ βολή. Χωρὶς νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὁ Χάρρις ἐξακολούθησε τὴν πορεία του. Ὕστερ' ἀπὸ λίγα λεπτά, μιὰ ὀβίδα ἐσήκωσε μιὰ στήλη νεροῦ σὲ καμμιὰ πενηνταριὰ μέτρα πίσω ἀπὸ τὸ καράβι. Ὁ Χάρρις ἀποκρίθηκε μὲ σφυριγμένα δόντια: «Καλοσπιμαδεμένη, ἀλλὰ πολὺ κοντά!»

Μιὰ δεύτερη ὀβίδα πέρασεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του κ' ἔπηγε κ' ἔπεσεν ἑκατὸν μέτρα μπροστά. «Πολὺ μακρυά!» εἶπεν ὁ Χάρρις φλεγματικὰ κ' ἐξολόθρευσε πολλὲς μοῖρες. Αὐτὸ τοῦ ἔβγηκε σὲ καλό, γιατί ἡ τρίτη ὀβίδα ἔπεσε στὸ μέρος ποὺ ἦταν πρὶν τὸ καράβι.

Εὐτυχῶς γι' αὐτόν, ὁ «Τίγρις τῆς θαλάσσης» ἔμπαινε σὲ μιὰν ἀδιαπέραστη ὀμίχλη καὶ ἡ ἀκταιωρὸς δὲν μποροῦσε νὰ βάλῃ παρὰ κατὰ συμπερασμόν. Ἔτσι σὲ λίγο ἔπαψε νὰ σπαταλᾷ ἄσκοπα τὰ πυρομαχικά της.

Ἀλλὰ ὁ Χάρρις εἶχεν βέβαιος πῶς ἡ καταδίωξις, ὡς τόσο, θὰ ἐξακολουθοῦσεν. Ἔσβυσε λοιπόν, ὅλα τὰ φῶτα τοῦ καραβιοῦ κ' ἐξακολούθησε νὰ φεύγῃ πρὸς τὰ ἀνοιχτὰ ἀλλάζοντας κάθε τόσο διεύθυνσι γιὰ νὰ χάσῃ τὸ καταδιωκτικὸν τὰ ἴχνη του.

Ἡ βροχὴ εἶχεν ἀρχίσει νὰ πέφτῃ, λεπτὴ καὶ τσουχτερή. Ἦταν μιὰ νύχτα χωρὶς φεγγάρι ἡ ὁρατότης ἐγινόταν ἀπολύτως μηδαμινή. Μὲ τὸ αὐτὶ τεντωμένο, ὁ Χάρρις ἀναρωτιόταν μὲ ἀγωνία ἂν θὰ τὸν ἐπρόφταιναν ἢ ὄχι στὴ φευγάλα του.

Ἀλλὰ ἡ σιγὴ ἦταν ἀπόλυτη. Σίγουρα ἡ ἀκταιωρὸς εἶχε χάσει τὰ ἴχνη του.

Πιὸ καθησυχασμένος, ὁ Χάρρις ἦταν ἕτοιμος νὰ διατάξῃ νὰ ἐλαττώσουν τὴν ταχύτητα ποὺ μόλις ἀντεῖχε σ' αὐτὴν τὸ καράβι ὅταν, ἔξαφνα, ἕνας μεγάλος κλονισμὸς ἀναποδογύρισε τὸν καπετάνιο ἐπάνω στὴ γέφυρά του. Ὁ «Τίγρις τῆς θαλάσσης» ἐσταματοῦσεν, ἐνῷ ἕνας δυνατὸς ἀναβρασμὸς ἐβούϊζε κάτω ἀπὸ τὸ ἀμπάρι τῆς πρύμνης.

—Τί τρέχει; ἠρώτησεν ἀμέσως ὁ Χάρρις ἀπὸ τὸν ἀκουστικὸν σωλῆνα τὸν πρῶτο μηχανικό. Ἀλλὰ ἤξερε τὴν ἀπάντησι ἀπὸ πρίν: ἡ μηχανὲς εἶχαν παραφορτσαρισθῆ καὶ ὁ ἄξων, φθαρμένος καὶ κακοβαλμένος, εἶχε σπάσει.

Ὅταν τοῦ ἐπιβεβαίωσαν τὴν καταστροφή, ὁ Χάρρις ἐσταύρωσε τὰ χέρια μὲ μοιρολατρικὴ καρτερία.

Ἤξερε πολὺ καλὰ πῶς μιὰ ἐπισκευὴ τόσο σημαντικὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ γρήγορα καὶ ἐπιτυχημένα σ' αὐτὸ τὸ σαπιοκάραβο.

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ ἄνεμος δὲν ἦταν δυνατὸς γιὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπωφελῶς τίποτε πρόχειρα πανιά.

Θέλοντας καὶ μή, τὸ καράβι ἦταν ἀναγκασμένο νὰ μείνῃ στὸν τόπο, τοὐλάχιστον ὅλη τὴ νύχτα.

Τὰ ξημερώματα ἔπαψεν ἡ βροχή. Ἀλλὰ ἡ ὀμίχλη ἦταν ἀκόμη ἀρκετὰ πυκνή. Δὲν ἔβλεπε πιὸ πέρα ἀπὸ μισὸ μίλι.

Ὁ Χάρρις ἐμουρμούρισε:

—Δὲν ξέρω κἂν ποῦ βρισκόμαι.

Καὶ εἶπε στὸν δεύτερο καπετάνιο:

—Μόλις τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ καιρός, θὰ πάρετε στίγμα. Πρέπει νὰ ξέρωμε ἂν εἴμαστε ἀκόμη στὰ χωρικὰ ὕδατα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ στὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος.

Πραγματικά, στὶς 10 ἀκριβῶς, ἡ ὀμίχλη διελύθη ὡς διὰ μαγείας, ἐνῷ ἕνας ἥλιος χαρωπὸς ἄρχισε νὰ λάμπῃ σ' ἕναν οὐρανὸ ποὺ εἶχε ξαναγίνει ὁλοκάθαρος.

Ἔξαφνα, ὁ Χάρρις, ἀπελπισμένος, διέκρινε τὴν ἀκταιωρὸν ποὺ ἔκανεν ἑλιγμοὺς σὲ ἀπόστασι τεσσάρων-πέντε μιλίων.

Δὲν μποροῦσαν νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τῆς κάμουν σῆμα ὅτι παραδίδονται ὅλοι τῆς.

Ἐνῷ τὸ καταραμένο ἐκεῖνο καταδιωκτικὸν ἐπλησίαζεν, ὁ Χάρρις ἔσπευδε νὰ δώσῃ τὶς τελευταῖες του διαταγές.

Κατέβηκε στὸ βάθος καὶ διέταξε νὰ ξεβιδώσουν κ' ἔπειτα νὰ βγάλουν μιὰ λαμαρίνα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἕνα μεγάλο ἄνοιγμα, ἀπ' ὅπου ἄρχισε τὸ νερὸ νὰ εἰσορμᾷ. Ἔπειτα διέταξε νὰ κατεβάσουν τὶς βάρκες στὴ θάλασσα. Ὅταν ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐπεβιβάσθησαν, ὁ Χάρρις τοὺς ἐσυμβούλευσε καὶ ἀπομακρυνθοῦν ἀρκετὰ γιὰ νὰ μὴν παρασυρθοῦν ἀπὸ τὴν δίνη τοῦ καραβιοῦ ποὺ ἄρχιζε νὰ βυθίζεται. Σὰν ἔγινε κι' αὐτό, ὁ Χάρρις ξαναγύρισε στὴ γέφυρα καί, ἐπιδεικτικά, ἐκούνησε μιὰ φιάλη οὐΐσκυ γιὰ νὰ κοροϊδέψῃ τὸν ἐχθρό.

Ὅταν τὸ καταδιωκτικὸν ἔφθασε πολὺ κοντά, ὁ Χάρρις ἐπῆρε τὸν τηλεβόα του καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ ἀργά-ἀργά:

—Ὁ πλοίαρχος Χάρρις δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν σας, θλιβεροὶ ἀρασιτέχνες τῶν ρηχῶν νερῶν! Ἀλλὰ πρὶν ἐξαφανισθῇ, ἐπιθυμεῖ νὰ πιῇ στὴν ὑγειά σας! Καὶ μάθετε ὅτι τὸ οὐΐσκυ αὐτὸ εἶνε ἐξαίρετο καὶ πῶς εἶνε ἔγκλημα νὰ στέλνετε στὸν πάτο τόσα κιβώτια ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ κάμουν τόσους ἀνθρώπους εὐτυχεῖς!

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ καράβι του ἐβουλιαζε ἀπὸ τὴν πρύμνη. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐστάθηκε σχεδὸν κάθετο, μὲ τὴν πλώρη του ἔξω ἀπὸ τὸ νερό.

Γαντζωμένος μὲ τὸ ἕνα χέρι ἀπὸ τὰ κάγκελλα τῆς γεφύρας του, ὁ Χάρρις ἐκούνησε γιὰ τελευταία φορὰ στὸν ἀέρα ἐν εἴδει ὑπερτάτης περιφρονήσεως, τὸ μπουκάλι τοῦ οὐΐσκυ.

Ἔπειτα ἔφερε τὸ στόμιό της στὰ χείλη του καὶ ἄρχισε νὰ πίνῃ μεγάλες γουλιές.

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀδειάσῃ ὁλότελα τὴν φιάλη ἀλλὰ δὲν τὴν ἄφησε. Τὸν εἶδαν νὰ βυθίζεται μαζὶ μὲ τὸ καράβι, κρατῶντας πάντα ὑπερήφανα τὸ χέρι του τὸ ἔνδοξο σῆμα...

Μηχανικά, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀκταιωροῦ εἶχαν φέρει τὸ χέρι στὸ πηλήκιον: αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἤξερε νὰ πεθάνῃ!...

CHARLES PETTIT

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ - γυναικολόγος, Πανεπιστημίου Βιέννης, Ἀθῆναι: Πατησίων 115, Πειραιεύς: Τσαμαδοῦ 31 (Μέγαρον Ζερβοῦ).

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωροὰ

110ον

«ΕΙΜΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΗΣΥΧΟΣ»

Μία ἰσχυρὰ θύελλα, συνοδευομένη ἀπὸ ἕνα δυνατὸ σορόκο, ἔσειε τὸ Μεσολόγγι. Χείμαρροι βροχῆς ἔπιπταν ἀκαταπαύστως. Ὁ Πάρρυ, ὁ ὁποῖος ἔβλεπε τὸν Βύρωνα πολὺ ἄρρωστον καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὴν Ζάκυνθον, διὰ νὰ τύχῃ μεγαλυτέρων περιποιήσεων καὶ καλυτέρας θεραπείας, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραιτηθῇ τοῦ σχεδίου του. Λόγῳ τῆς κακοκαιρίας κανένα πλοῖον δὲν ἔφευγε διὰ τὴν Ζάκυνθον ἢ ἀλλοῦ. Ἐπὶ τινας ἡμέρας οἱ ἰατροὶ ποὺ παρηκολούθουν τὸν Βύρωνα, ἐπέμεναν ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ ποιητοῦ ἦτον ἕνα κρυὸ χωρὶς καμμίαν σοβαρὰν ἐπιπλοκήν. Ἐν τούτοις ὁ Φλέτσερ εἶχε διαφορετικὴν γνώμην:

—Εἶμαι βέβαιος, μυλόρδε, ἔλεγεν, ὅτι οὐδέποτε προσεβλήθητε ἀπὸ ἀσθένειαν τόσον σοβαράν.

—Ἔτσι λέγω κ' ἐγώ, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Βύρων.

Τὴν 15ην τοῦ μηνὸς εἶχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Πάρρυ.

—Ἔχω ἀλλόκοτα συναισθήματα, τοῦ ἔλεγεν, ἀλλὰ τὸ κεφάλι μου εἶναι καλύτερα τώρα. Δὲν μὲ βασανίζουν πιὰ σκοτεινὲς σκέψεις καὶ πιστεύω ὅτι θ' ἀναλάβω. Εἶμαι τελείως ψύχραιμος, ἀλλὰ κάποτε μιὰ μελαγχολία μὲ βαρύνει.

Καὶ μετ' ὀλίγον προσέθεσεν:

—Εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Δὲν ὑπάρχει τώρα πλέον ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ποὺ νὰ σέβεται μίαν ἐνάρετον γυναῖκα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα καὶ ἡ πρόθεσίς μου ν' ἀποσυρθῶ κάπου εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὴν κόρην μου. Ἀντὶ ποῦ δίδει τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς εὐτυχίας πολὺ ἰσχυρᾶς, ποῦ δὲν ἔτυχε νὰ γνωρίσω ποτὲ ἄλλοτε. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ θἆναι εὐεργετικὸ γιὰ μένα, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρη ἡ ζωή μου μέχρι σήμερον τρικυμιώδης ὠκεανός.

Κατόπιν ὁ Βύρων ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ διὰ τὸν Τίτα, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀξιοθαύμαστος καὶ δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ δωμάτιόν του οὔτε μίαν στιγμὴν ἐπὶ τόσας ἡμέρας ποῦ ἦτον ἄρρωστος. Ὁ Βύρων δὲν παρέλειψε νὰ κάμῃ λόγον καὶ διὰ τὸν Μπροῦνο, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ἰδιαιτέρως, ἀλλ' εὕρισκε κάπως νευρικόν. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ποῦ ἡ κατάστασις τοῦ Βύρωνος παρουσίαζε κάποιαν παρήγορον βελτίωσιν, ὁ ποιητὴς ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας.

—Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε, εἶπεν εἰς τὸν Πάρρυ, τί παράξενες ἰδέες μοῦ κατεβαίνουν στὸ μυαλό, ὅταν μοῦ ἔρχεται ὁ πυρετός. Φαντάζομαι πὼς εἶμαι τάχα Ἑβραῖος ἢ Μωαμεθανὸς ἢ κάποιος Χριστιανὸς διαφορετικοῦ κάθε φορὰ δόγματος. Ἡ αἰωνιότης καὶ τὸ διάστημα εἶναι μπρός μου· ἀλλ' εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, δόξα τῷ Θεῷ, εἶμαι τελείως ἥσυχος.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΓΩΝΙΑ

Τὴν νύκτα ὁ πυρετὸς καὶ ἡ ταραχὴ τοῦ Βύρωνος ηὔξησαν ἀποτόμως. Ὁ ποιητὴς ἤρχισε νὰ παραληρῇ. Ὁ Μίλλιγγεν καὶ ὁ Μπροῦνο δὲν ἐδίσταζαν νὰ τὸν καταστήσουν γνωστὸν ὅτι διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ πάθῃ ἐγκεφαλίτιδα συμφόρησιν ἐν ἢ περιπτώσει δὲν τοὺς ἄφινε νὰ τοῦ κάμουν ἀφαίμαξιν. Ὁ Βύρων ἠρνεῖτο ἀλλ' οἱ ἰατροὶ τὸν ἐπέμεναν νὰ πάρουν τὴν συγκατάθεσίν του. Ὁ ποιητὴς τοὺς ἔρριψεν ἕνα ἀπὸ τὰ πλάγια ἐκεῖνα βλέμματα, ποὺ ἔκαμναν ἄλλοτε τὶς ὡραῖες κυρίες νὰ τρέμουν μέσα εἰς τὰ πολυτελῆ σαλόνια τοῦ Λονδίνου, τότε ποὺ ἦτον ὁ ἴδιος Τσάϊλντ Ἄρολντ, καὶ τείνων τὸ χέρι του εἶπεν εἰς τοὺς ἰατρούς του:

—Ἐμπρός! Βλέπω πὼς εἶσθε μία καταραμένη συμμορία χασάπηδων. Πάρετε μου ὅσο αἷμα θέλετε, γιὰ νὰ ἡσυχάσωμε ἐπὶ τέλους.

Τὴν 17ην Ἀπριλίου τοῦ ἔκαμαν δύο ἀφαιμάξεις. Ὁ Βύρων, ποὺ ἠσθάνετο δι' αὐτὰς τόσον ἀποτροπιασμόν, παρεκάλεσε τὸν Μίλλιγγεν καὶ τὸν Μπροῦνο νὰ μὴν τὸν βασανίζουν πιὰ μὲ τὰς συνεχεῖς ἀξιώσεις των νὰ τοῦ παίρνουν αἷμα. Ὁ Τίτα, καταπιεσμένος ἀπὸ τὸ παραλήρημα τοῦ κυρίου του, ἐπῆρε κρυφὰ καὶ τὰ ἀπεμάκρυνε τὸ πιστόλι καὶ τὸ στιλέτο ποὺ, σύμφωνα μὲ τὴν παληάν συνήθειαν τοῦ Βύρωνος, εὑρίσκοντο διαρκῶς κάτω ἀπὸ τὰ μαξιλάρια του. Ὁ Γκάμπα, ὁ ὁποῖος λόγῳ ἐπειγούσης ἐνασχολήσεως δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Βύρωνα τὴν προηγουμένην, ἐδοκίμασεν ἕνα αἴσθημα ὀδυνηρᾶς ἐκπλήξεως εὑρίσκων τὸν ποιητὴν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην. Εἶχε καταβληθῆ τελείως. Τὰ χαρακτηριστικά του εἶχαν ὑποστῆ μίαν παράδοξον ἀλλοίωσιν. Ἕνα ζεστὸ κῦμα δακρύων ἐπλημμύρισε τὰ μάτια του καὶ διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν ἄρρωστον, ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου του. Γύρω ἀπὸ τὸ κρεββάτι τοῦ Βύρωνος ἐπεκράτει ἀληθὴς σύγχυσις γλωσσῶν. Ὁ Μπροῦνο καὶ ὁ Τίτα ὡμιλοῦσαν μόνον ἰταλικά. Ὁ Φλέτσερ καὶ ὁ Πάρρυ δὲν ἤξευραν ἄλλην γλῶσσαν ἀπὸ τὰ ἀγγλικά. Οἱ Ἕλληνες ὑπηρέται ὡμιλοῦσαν ἑλληνικὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν ἀπὸ κανένα ἀντιληπτοί. Ὁ Βύρων ἔπινε πολλὲς λεμονάδες. Τόσον ἦτον ἐξηντλημένος, ποῦ τὸν ἀνεσήκωναν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Φλέτσερ καὶ ὁ Τίτα. Ὅ,τι κυρίως τὸν εἶχε καταβάλει ἦτον ἡ ἔλλειψις τοῦ ὕπνου. Ἦτον ἀδύνατον νὰ κοιμηθῇ.

—Γνωρίζω πολὺ καλά, εἶπεν εἰς τὸν Φλέτσερ, ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ποῦ δὲν κοιμᾶται, δύο πράγματα ἠμπορεῖ νὰ πάθῃ ἢ νὰ πεθάνῃ ἢ νὰ γίνῃ τρελλός. Προτιμῶ χίλιες φορὲς νὰ πεθάνω. Εἶμαι προετοιμασμένος διὰ τὸν θάνατον πολὺ περισσότερον παρὰ ὅσον πιστεύουν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων.

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΠΑΣΧΑ

Τὴν 18ην ἔγινεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Βύρωνος ἕνα ἰατρικὸν συμβούλιον. Εἰς τὸ συμβούλιον αὐτὸ ἔλαβαν μέρος τέσσαρες ἰατροί: ὁ Μίλλιγγεν, ὁ Μπροῦνο, ὁ Τράϊμπερ, βοηθὸς τοῦ ἰατροῦ Μίλλιγγεν καὶ ὁ Λουκᾶς Βάγιας, ὁ ἰατρὸς τοῦ πρίγκηπος Μαυροκορδάτου. Ἦτον ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως εἶχαν παρακληθῆ ν' ἀποφύγουν τοὺς θορύβους. Καὶ πράγματι, ἡ πόλις εἶχε βυθισθῆ εἰς τὸ πένθος. Ἀντὶ τοῦ πατροπαραδότου «Χριστὸς ἀνέστη», οἱ Μεσολογγῖτες ἐρωτοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «Πῶς εἶναι ὁ λόρδος Βύρων;» Οἱ Ἕλληνες συνήθιζαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ ρίπτουν τουφεκιές. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἀπὸ τὸν Πάρρυ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν μοῖραν τοῦ πυροβολικοῦ ὀλίγα χιλιόμετρα μακρὰν τῆς πόλεως καὶ νὰ ἐκτελέσῃ γυμνάσια μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρασύρῃ τοὺς κατοίκους πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο. Περίπολοι διέσχιζαν τοὺς δρόμους τοῦ Μεσολογγίου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ μεγάλου ἀρρώστου. Αἱ γνῶμαι τῶν ἰατρῶν διέσταντο. Ὁ Μπροῦνο καὶ ὁ Λουκᾶς Βάγιας ἐπρότειναν θεραπείαν τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ἀντιθέτως οἱ δύο Γερμανοὶ ἰατροί, ὁ Τράϊμπερ καὶ ὁ Μίλλιγγεν, ἐπέμεναν νὰ συνεχισθοῦν ἡ βδέλλες καὶ οἱ συναπισμοί· ἐν τούτοις δὲν ἤθελαν νὰ τοῦ κάμουν καὶ νέαν φλεβοτομίαν, καθὼς ἐπέμενεν ὁ Μπροῦνο.

—Αἱ προσπάθειαί σας νὰ σώσετε τὴν ζωήν μου, εἶπεν ὁ Βύρων εἰς τὸν ἰατρὸν Μίλλιγγεν, θὰ εἶναι μάταιαι. Θὰ πεθάνω, αὐτὸ τὸ αἰσθάνομαι. Δὲν λυποῦμαι διόλου, ποῦ φεύγω ἀπὸ τὴν ζωήν, διότι ἦλθα στὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ τερματίσω ἕνα δυστυχισμένον βίον. Ἔδωσα διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ χρῆμα μου καὶ τὸν καιρό μου. Τώρα τῆς δίδω καὶ τὴν ζωήν μου!

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος.

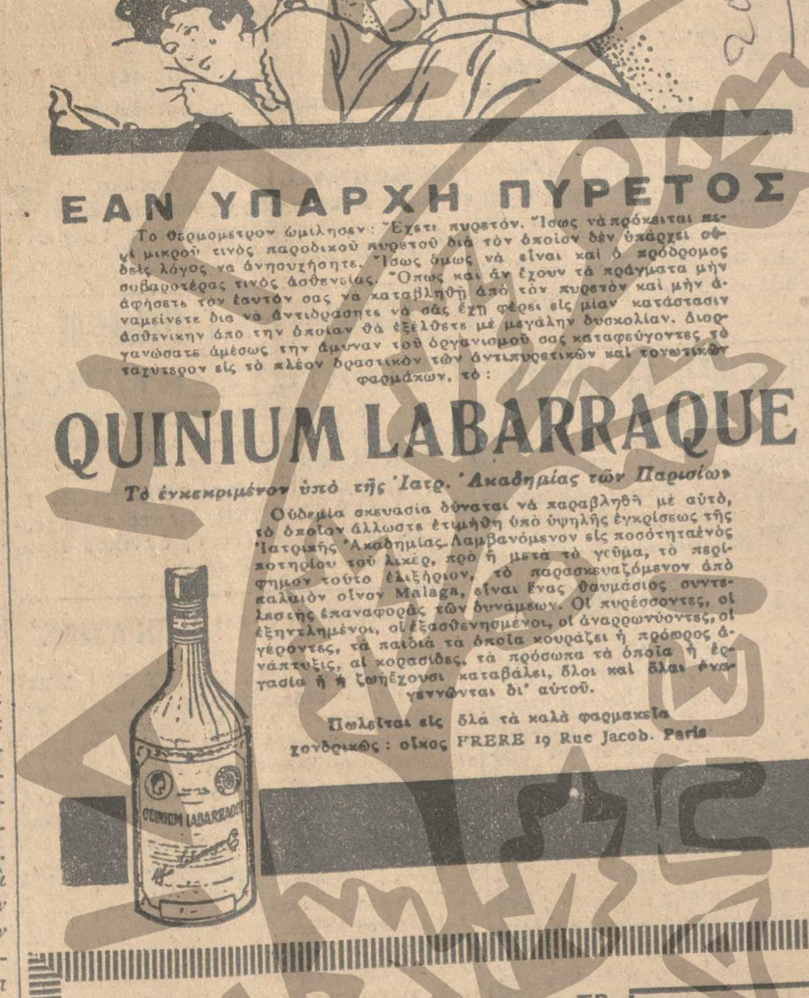

ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΗ ΠΥΡΕΤΟΣ
Τὸ θερμόμετρον ὡμίλησεν· Ἔχετε πυρετόν. Ἴσως νὰ πρόκειται περὶ μικροῦ τινος παροδικοῦ πυρετοῦ διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος ν' ἀνησυχήσητε. Ἴσως ὅμως νὰ εἶναι καὶ ὁ πρόδρομος μιᾶς σοβαρωτέρας τινὸς ἀσθενείας. Ὅπως καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα μὴν ἀφήσετε τὸν ἑαυτόν σας νὰ καταβληθῇ καὶ μὴν ἀφήσετε εἰς μίαν κατάστασιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐξέλθετε μὲ μεγάλην δυσκολίαν. [illegible]
QUINIUM LABARRAQUE
Τὸ ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Ἰατρ. Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων
[illegible]
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ φαρμακεῖα. Χονδρικῶς: οἶκος FRERE 19 Rue Jacob. Paris
Ἔγκρισις Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀριθ. 91819)16603 τῆς 24—10—28

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LTD
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ 1893
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΑΝΟΙΚΤΟΝ: ΑΠΟ 9 π. μ. ΜΕΧΡΙ 8 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΠΗΣ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτά, ἡ κυρία Μαυρομάρη δὲν ἦταν πιὰ βέβαιη γιὰ τίποτα. Οὔτε κἂν πὼς εἶχε ἀκούσει πιάνο. Καὶ σιγὰ-σιγὰ ἔκλινε νὰ παραδεχθῇ κι' αὐτὴ πὼς εἶχε ἀπατηθῆ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ, ὅταν, τἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνέβηκε κι' ἄλλο ἀνησυχαστικό:

Κατέφθασε ὁ κύριος Περικλῆς Ζαννῆς!

Ὅταν τῆς τὸν ἀνήγγειλεν ἡ Ἀθανασία, ἡ κυρία Μαυρομάρη αἰσθάνθηκε πάλι τὴν ἴδια ἐκείνη ἀνατριχίλα ποῦ τὴν εἶχε περιζώσει τὴ νύχτα ὅταν ἄκουσε τὸ πιάνο κι' ὅταν εἶδε τὴν Ἀθανασία σὰν ξωτικό.

Πῶς ἐρχόταν αὐτός;... Δὲν ἦταν οὔτε κἂν Παρασκευή...

Ἤξερε λοιπὸν πὼς τὸ πιάνο εἶχε παίξει μονάχο του κι' ἐρχόταν νὰ τὴ ρωτήσῃ ἂν πίστευε τώρα στὰ πνεύματα;...

Μὲ μιὰ μεγάλη συγκίνηση παρουσιάστηκε στὸ σαλόνι, ὅπου τὴν περίμενε. Μὰ κι' αὐτὸς δὲν ἦταν λιγότερο συγκινημένος: Πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἡ δουλίτσα πρόφτασε νὰ τοῦ πετάξῃ

«—Ἀπόψε... τὴ νύχτα... χτύπησε τὸ πιάνο κι' ἡ κυρία ἔγινε ἄνω-κάτω!...»

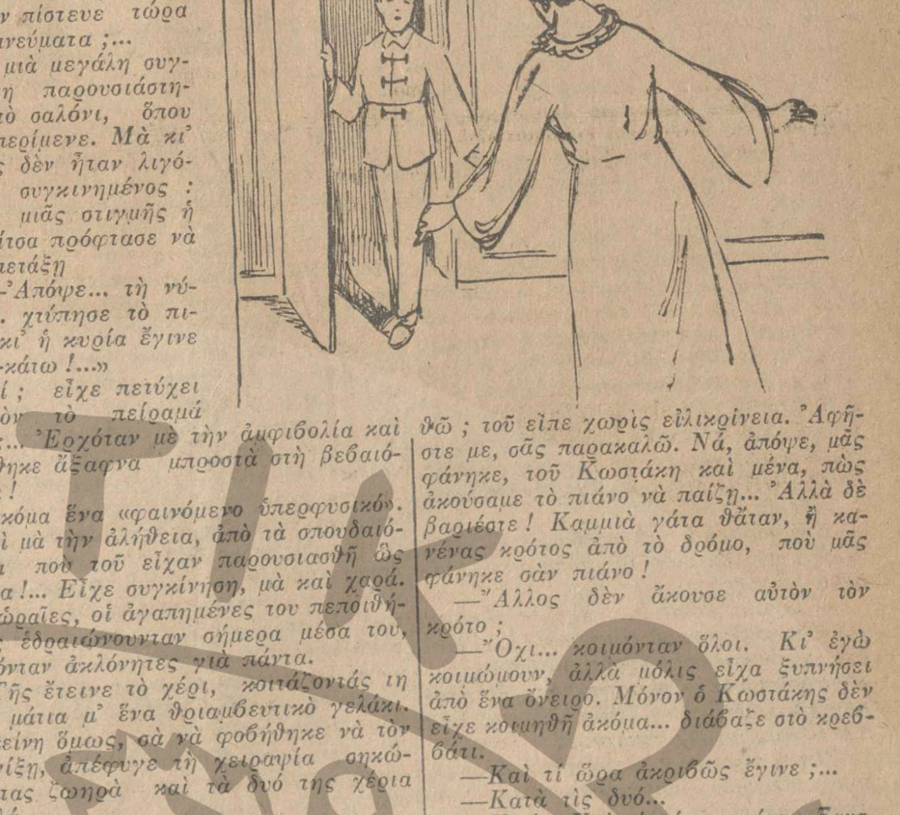

Τί; εἶχε πετύχει λοιπὸν τὸ πείραμά του;... Ἐρχόταν μὲ τὴν ἀμφιβολία καὶ βρέθηκε ἄξαφνα μπροστὰ στὴ βεβαιότητα!

Ἀκόμα ἕνα «φαινόμενο ὑπερφυσικό». Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ποῦ τοῦ εἶχαν παρουσιασθῆ ὡς τώρα!... Εἶχε συγκίνηση, μὰ καὶ χαρά. Οἱ ὡραῖες, οἱ ἀγαπημένες του πεποιθήσεις ἑδραιώνουνταν σήμερα μέσα του, γινόνταν ἀκλόνητες γιὰ πάντα.

Τῆς ἔτεινε τὸ χέρι, κοιτάζοντάς τη στὰ μάτια μ' ἕνα θριαμβευτικὸ γέλιο. Ἐκείνη ὅμως, σὰ νὰ φοβήθηκε νὰ τὸν ἀγγίξῃ, ἀπέφυγε τὴ χειραψία σηκώνοντας ζωηρὰ καὶ τὰ δυό της χέρια ψηλά.

—Πῶς ἦταν αὐτό; τοῦ εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ τὸ δυνάμωνε γιὰ νὰ κρύψῃ τὴν τρεμούλα της. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν σᾶς περίμενα σήμερα!...

—Ἀλήθεια; ἔκαμε μ' ἔκπληξη. Νομίζω ὅμως πὼς ἔπρεπε νὰ μὲ περιμένετε!...

—Γιατί;...

—Ἐλᾶτε δά! Φοβοῦσε μὴ σᾶς ζητήσω ἀμέσως νὰ πληρώσετε τὸ στοίχημα;... Ὄχι, ὄχι, ἡσυχᾶστε! Ἦρθα μόνο νὰ μάθω λεπτομέρειες... Δὲν μποροῦσα νὰ βαστάξω ὡς τὴν Παρασκευή... Λοιπόν;... Τὸ πιάνο ἀκούστηκε ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα;...

—Ὤ! τὸ ξέρετε;

—Νόστιμο κι' αὐτό! Θέλατε νὰ μὴν τὸ ξέρω ἐγώ;...

—Μά... σᾶς εἶπε τίποτα κανένας;...

—Καὶ ποιὸν εἶδα νὰ μοῦ τὸ πῇ;...

—Ὥστε;...

—Μὰ βεβαιότατα!

Τῆς τὸ ξέρει, βλέπετε, πὼς τοῦ τὸ σφυρίξει ἡ Ἀθανασία. Ἦταν λοιπὸν ἕνας κατεργάρης, ἕνας ἀγύρτης ὁ Ζαννῆς;

Καθόλου! Γιὰ καλό της ἔνοιωσε πὼς ἔπρεπε νὰ τῆς τὸ κρύψῃ· γιὰ νὰ τῆς φανῇ ἀκόμα πιὸ θαυμαστὸ τὸ «φαινόμενο» καὶ νὰ πιστέψῃ πιὸ εὔκολα τὴ σωστικὴ ἀλήθεια. Ἄλλωστε ἡ ὅλη τὴν εἰλικρίνεια, μὲ κάθε καλοπιστία, εἶχε πειραματισθῆ κι' αὐτὸς ὅπως τοῦ εἶχαν ζητήσῃ. Μάλιστα! Εἶχε προσπαθήσει νὰ στείλῃ ἕνα πνεῦμα νὰ παίξῃ στὸ πιάνο τῆς κατηχούμενης. Δὲν ἦταν ὅμως κι' ἐντελῶς βέβαιος πὼς θὰ κατάφερνε ἕνα τόσο δύσκολο πείραμα. Δὲν ἤξερε ἀκόμα ἂν εἶχε τόση «πνευματιστικὴ» δύναμη... Τώρα ἔβλεπε πὼς εἶχε. Τί ἀνάγκη ἦταν λοιπὸν νὰ πῇ πὼς τὸ μάθε ἀπ' τὴ δουλίτσα; Αὐτὸς ποῦ τὸ προκάλεσε, ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρῃ.

Ἀγύρτης ὄχι μόνο γελοῖος τὴ δυστυχισμένη ἐκείνη, γιατί ἦταν γελασμένος κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος...

Ἐκάθησε, χωρὶς νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ καθήσῃ. Ἡ Φώφη ἔλειπε, εἶχε πάει σὲ μιὰ φιληνάδα της κι' ἀργότερα θὰ πήγαινε ἡ μητέρα της νὰ τὴν πάρῃ. Μὰ ὁ κ. Ζαννῆς οὔτε θυμήθηκε νὰ ρωτήσῃ γιὰ τὸ κορίτσι. Τὸ κορίτσι, σήμερα, ὑποχωροῦσε στὸ σπουδαιότερο. Ἡ κυρία Ζαχαρίάδη δὲν εἶχε καθόλου δίκιο, ὅταν ἔλεγε πὼς δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνο «αὐτό»...

Εὐτυχῶς κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔλειπαν ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐκτὸς τῆς γιαγιᾶς. Ἀλλὰ ἡ γριὰ πολὺ σπάνια παρουσιαζόταν· μόνο ὅταν πήγαινε κανένας φίλος παλιός. Καὶ καθὼς δὲν ἦταν ἡμέρα ὑποδοχῆς, εἶχαν ὅλο τὸν καιρὸ νὰ μιλήσουν οἱ δύο τους.

—Λοιπόν, θὰ μοῦ διηγηθῆτε;...

Ἦταν κατασιενοχωρημένη. Αὐτὸ ποῦ γινόταν μέσα της αὐτὴ τὴν ὥρα, δὲν ἤθελε, δὲν τῆς ἐρχόταν νὰ τὸ φανερώσῃ στὸν κ. Ζαννῆ. Καὶ τὸν ντρεπόταν καὶ τὸν φοβόταν καὶ τὸν ἀποστρεφόταν ἀκόμα. Θάλεγες πὼς τὸ μαγνητικό του ρευστό, ποῦ τόσο τὴν ἐπηρέαζε, αὐτὴ τὴν ὥρα τὴν ἀπωθοῦσε.

—Οὖφ! μὰ τί θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ; τοῦ εἶπε χωρὶς εἰλικρίνεια. Ἀφῆστε με, σᾶς παρακαλῶ. Νά, ἀπόψε, μᾶς φάνηκε, τοῦ Κωστάκη καὶ μένα, πὼς ἀκούσαμε τὸ πιάνο νὰ παίζῃ... Ἀλλὰ δὲ βαριέστε! Καμμιὰ γάτα θἆταν, ἢ κανένας κρότος ἀπὸ τὸ δρόμο, ποὺ μᾶς φάνηκε σὰν πιάνο!

—Ἄλλος δὲν ἄκουσε αὐτὸν τὸν κρότο;

—Ὄχι... κοιμόνταν ὅλοι. Κι' ἐγὼ κοιμόμουν, ἀλλὰ μόλις εἶχα ξυπνήσει ἀπὸ ἕνα ὄνειρο. Μόνον ὁ Κωστάκης δὲν εἶχε κοιμηθῆ ἀκόμα... διάβαζε στὸ κρεββάτι.

—Καὶ τί ὥρα ἀκριβῶς ἔγινε;...

—Κατὰ τὶς δυό...

—Χμ!... Καὶ τί κάματε τότε; Ξανακοιμηθήκατε;...

—Ἀμέσως!

—Ἐλᾶτε δά! Ἐγὼ ξέρω πὼς γίνατε ἄνω-κάτω... Σᾶς εἶδα νὰ σηκώνεστε καὶ νἀναστατώνετε τὸ σπίτι... Πῆτε μου, σᾶς παρακαλῶ. Ἔγινε πραγματικῶς ὅ,τι εἶδα;

—Μὰ τί εἴδατε; πῶς τὸ εἴδατε; ποῦ εἴσαστε σεῖς;

—Στὸ σπίτι μου, κυρία μου! Ἀλλὰ κατέχω μιὰ δύναμη ποὺ λέγεται «διπλῆ ὅρασι». Μ' αὐτὴν σᾶς εἶδα νὰ σηκώνεστε τρομαγμένη —ψέμματα;— νὰ ξυπνᾶτε τὸν ἄντρα σας, τὰ παιδιά σας, τὴν ὑπηρεσία, καὶ νὰ προσπαθῆτε νὰ καταλάβετε πῶς ἔγινε αὐτό. Ἦταν καμμιὰ γάτα;... μπῆκε κανένας ἀπ' ἔξω;... σᾶς ἔπαιξε φάρσα κανένας δικός σας;... Γρήγορα ὅμως βεβαιωθήκατε πὼς καμμιὰ τέτοια ἐξήγησις δὲν στεκόταν. Ψέμματα; Καὶ φτάσατε στὸ συμπέρασμα... ὅτι χάσατε τὸ στοίχημα!

Προσπάθησε νὰ τελειώσῃ μὲ γέλια, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε. Τοὔκαν' ἐντύπωση τὸ περίτρομο ὕφος ποὺ εἶχε τώρα ἡ κυρία Μαυρομάρη. Καὶ σὰ νὰ τὴ λυπήθηκε, χαμήλωσε τὴ φωνή του καὶ πρόσθεσε σχεδὸν τρυφερά:

Φοβᾶστε;... Μὰ γιατί;... Αὐτὸ δὲν εἶναι πρᾶγμα νὰ τὸ φοβᾶται κανένας... Ἀπεναντίας!...

Ἡ δυστυχισμένη δὲν μπόρεσε πιὰ νὰ βαστάξῃ καὶ ξέσπασε:

—Ἀφῆστε με!... Δὲν μπορῶ!... Δὲ θέλω!... Ἂς εἶναι ὅ,τι κι' ἂν εἶναι!... Σᾶς παρακαλῶ πολύ, κύριε, νὰ μ' ἀφήσετε ἥσυχη!... Νὰ μὴ ξανακάνετε κανένα πείραμα μαζί μου!... Εἶμαι νευρική, δὲν ἀντέχω σ' αὐτά!... Θέλετε νὰ τρελλαθῶ;... Πῆτε μου τίποτ' ἄλλο! Τιμή μου κι' εὐχαρίστηση νὰ σᾶς βλέπω στὸ σπίτι μου, ἀλλὰ ὄχι γιὰ... Καὶ μὴ μὲ παρεξηγήσετε, ἂν δὲν θὰ σᾶς ἀποκριθῶ λέξη, ἂν μὲ ρωτήσετε γιὰ τὰ χθεσινοβραδυνά!...

Ἅπλωσε τὰ χέρια του καθησυχαστικά, καὶ μὲ χαμόγελο, σὰ γιατρὸς ποὺ βρίσκεται μπροστὰ σὲ μιὰ νευρικὴ κρίση, τῆς εἶπε:

—Ἡσυχᾶστε. Δὲ θὰ σᾶς ρωτήσω τίποτα, τὸ παραμικρό. Ἀφοῦ, σᾶς λέω, τὰ ξέρω ὅλα; Θὰ σᾶς ἐξηγήσω μόνο πὼς ἔγινε αὐτό, γιὰ νὰ μὴ φοβᾶστε. Εἶναι τόσο ἁπλό, τόσο φυσικό, ποὺ ἅμα τἀκούσετε...

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΝΕΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Α. Π. συγκροτεῖται σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σχετικῶς μὲ τὰς ἀναληφθείσας νέας ὑποχρεώσεις, ὑπὸ τῆς ὑπογραφείσης νέας συμβάσεως διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ε. Α. Π.

Ταύτης θὰ μετάσχουν οἱ ὑπουργοὶ Γεωργίας κ. Σπυρίδης, Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ διεξαχθῇ μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπαγωγῆς τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα κατὰ τρόπον περισσότερον ἐξυπηρετικὸν διὰ τοὺς πρόσφυγας δικαιούχους, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῆς κακῆς διαχειρίσεως τῶν ζητημάτων ὑπὸ τῶν διεσκορπισμένων ὑπηρεσιῶν ταλαιπωροῦνται ματαίως καὶ αἱ ἀπαιτήσεις των διαιωνίζονται. Ἐπίσης κατ' αὐτὴν — ὡς πληροφορούμεθα — θὰ συζητηθῇ ὑφ' ὅλας τὰς πλευρὰς τὸ σκόπιμον ἢ μὴ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀνταλλαγῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ζήτημα, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀνακινηθῇ ὑπὸ τῶν προσφύγων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἱδρύσεώς του διαβλέπουν καλυτέραν τὴν διαχείρισιν τῶν προσφυγικῶν διεκδικήσεων καὶ ταχυτέραν τὴν διεκπεραίωσιν αὐτῶν.

—Ἡ ὕδρευσις τοῦ συνοικισμοῦ Ὑμηττοῦ

Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προεκηρύχθη ἤδη διὰ τὴν 28ην Φεβρουαρίου διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατασκευὴν δικτύου ὑδρεύσεως καὶ δεξαμενῆς εἰς τὸν νέον παρὰ τὸν «Βύρωνα» συνοικισμὸν Ὑμηττοῦ.

—Παράπονα συνοικισμῶν

Οἱ κάτοικοι τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Κουντουριώτη, δι' ὑπομνήματός των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, διαμαρτύρονται διὰ τὴν πρωτοφανῆ ἀκηδίαν ποὺ δεικνύεται εἰς ὅλα καὶ δι' ὅλα, προκειμένου διὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον.

Οἱ κάτοικοι καταγγέλλουν ὅτι δὲν λαμβάνεται καμμία πρόνοια διὰ τὰ ἀποχωρητήρια τοῦ συνοικισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν κατοίκων του, οὕτω δὲ οὗτοι ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους παραμένουν ἄνευ ὕδατος.

ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ

Τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας ἐπεσκέφθη προχθὲς ὁ Πρόεδρος τῆς Παμπροσφυγικῆς Ὀργανώσεως Εὐβοίας κ. Ν. Ζωγράφος καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως συντομεύσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ παρὰ τῇ θέσει Ἁγίου Ἰωάννου γηπέδου, τοῦ ὁποίου τὸ σχεδιάγραμμα εἶνε καθ' ὅλα ἕτοιμον, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν Χαλκίδι ἀστέγων προσφύγων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς τὸν κ. Ν. Ζωγράφον ὅτι τὴν κατάστασιν τῶν προσφύγων Χαλκίδος ἀντελήφθη καὶ ἐπιτοπίως καὶ ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τούτων ὅπως καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ ἐν Χαλκίδι, καθὼς πολλάκις ἔχει ὑποσχεθῇ.

Ἐπίσης παρεκάλεσεν ὁ κ. Ζωγράφος τὸν κ. ὑπουργὸν ὅπως μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Χαλκίδος πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν προσωρινῶν ἀποδείξεων τῶν ὁμολογιῶν 6 ο)ο καθ' ὅσον ἀπὸ διμήνου σχεδὸν ἔπαυσε ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προσωρινῶν ἀποδείξεων ὁμολογιῶν δι' ὁριστικῶν τοιούτων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ζωγράφος μετέβη εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ παρεκάλεσε τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Κοπανάρην διὰ τὴν ἀποστολὴν κινίνης εἰς τοὺς ἑλονοσοῦντας πρόσφυγας τοῦ συνοικισμοῦ Κρύας Βρύσης - Εὐβοίας.

Ὁ κ. Κοπανάρης εὐχαρίστως διέταξε τὴν ἀποστολὴν ἀναλόγου ποσότητος κινίνης πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἑλονοσοῦντας.

—Μεταθέσεις εἰς τὴν Ε.Α.Π.

Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. περὶ καταργήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Τμήματος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ Δράμας, ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς τοῦ διοικητικοῦ τῆς πόλεως ταύτης κ. Φινικῆς, μετετέθη εἰς τὴν διεύθυνσιν Θράκης, προαχθεὶς εἰς ἐπιθεωρητὴν τοῦ Διοικητικοῦ.

Ὁ κ. Φινικῆς ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ Δράμας διὰ Κομοτινήν.

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΜΙΡΜΠΩ
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ

Ἀφοῦ ἄδειασε τὸ καλάθι, ἡ Κλάρα εἶπε στὸν μποϋ νὰ φύγῃ. Μὲ βιαστικὸ βῆμα, παρ' ὅλον τὸν συνωστισμό, περάσαμε τὸν διάδρομο, χωρὶς νὰ κοιτάζουμε πιὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Ἡ καμπάνα ἐξηκολούθει νὰ κτυπᾷ... Ἀλλὰ οἱ ἦχοι ὁλοένα ἐλαττώνοντο, ἕως ὅτου δὲν ἀκούονταν πιὰ παρὰ ἕνας ψίθυρος αὔρας, ἕνα παράπονο παιδιοῦ, ποὺ ἔσβυσε πίσω ἀπὸ ἕνα παραπέτασμα.

—Γιατὶ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ καμπάνα;... Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται αὐτὸς ὁ ἦχος;... ἐρώτησα.

—Πῶς;... Δὲν ξέρεις;... Μὰ εἶναι ἡ καμπάνα τοῦ κήπου τῶν βασανιστηρίων!... Γιὰ φαντάσου!... Δένουν ἕναν κατάδικον καὶ τὸν τοποθετοῦν κάτω ἀπὸ τὴν καμπάνα... Καὶ ἡ καμπάνα κτυπάει, κτυπάει ἀδιάκοπα, ἕως ὅτου οἱ ἦχοι της σκοτώσουν τὸν κατάδικο!... Καὶ ὅταν ἀρχίζῃ ὁ θάνατος νὰ ἔρχεται, κτυποῦν τὴν καμπάνα ἀργὰ καὶ σιγά, ὥστε ὁ κατάδικος νὰ μὴ πεθάνῃ ἀμέσως, ὅπως γίνεται στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους! ... Ἀκοῦς;

Ἐτοιμάσθηκα νὰ μιλήσω, ἀλλὰ ἡ Κλάρα μοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα μὲ τὴν βενταγιά της:

—Ὄχι... σώπα!... μὴ λὲς τίποτε! —Καὶ πρόσεχε, ἀγάπη μου!... Καὶ ἔχε τὸ νοῦ σου στὸν τρομερὸ θάνατο, ποὺ τὸν φέρνουν οἱ δονήσεις αὐτῆς τῆς καμπάνας... Καὶ ἔλα μαζί μου... Καὶ μὴ λὲς πιὰ τίποτε, μὴ λὲς τίποτε...

Ὅταν ἐβγήκαμε ἀπὸ τὸν διάδρομο, ἡ καμπάνα δὲν ἀκούονταν παρὰ σὰν τραγοῦδι ἐντόμου... ἕνα φτεροκόπημα, μόλις ἀκουστὸ ἀπὸ μακρυά.

V

Ὁ κῆπος τῶν βασανιστηρίων καταλαμβάνει τὸ κέντρον τῆς φυλακῆς, μίαν ἀπέραντον τετραγωνικὴν ἔκτασιν, περιτριγυρισμένην ἀπὸ τοίχους τῶν ὁποίων οἱ πέτρες ἔχουν ἐξαφανισθῇ κάτω ἀπὸ τὰ χορτάρια καὶ τὰ ἀναρριχώμενα φυτά. Ἱδρύθη κατὰ τὸ μέσον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀπὸ τὸν Λὶ-Πὲ-Χάνγκ, ἀρχιεπιμελητὴν τῶν αὐτοκρατορικῶν κήπων, τὸν σοφώτερον βοτανολόγον τῆς Κίνας. Εἰς τὰς συλλογὰς τοῦ Μουσείου Γκιμέ, ὑπάρχουν ἄπειρα ἔργα, ποὺ διασώζουν τὴν δόξαν του, καὶ πολλαὶ περίεργες ἐστάμπες ὅπου ἀναφέρονται αἱ σημαντικώτεραι μελέται του.

Τὰ θαυμάσια περιβόλια τοῦ Κιέβου, —τὰ μόνα ποὺ ἀξίζουν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην—, τοῦ ὀφείλουν πολλὰ τόσον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, ὅσον καὶ ἀπὸ φυτικῆς διακοσμήσεως καὶ ἀρχιτεκτονικῆς τοπείου. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πολὺ ἀπέχουν τῆς ἁγνῆς ὀμορφιᾶς τῶν κινέζικων προτύπων. Κατὰ τὰς διηγήσεις τῆς Κλάρας, τοὺς λείπει ἡ ραφιναρισμένη αὐτὴ διασκέδασις, ἤτοι ὁ συνδυασμὸς τῶν μαρτυρίων καὶ τῆς κηπουρικῆς, τοῦ αἵματος καὶ τῶν λουλουδιῶν.

Τὸ ἀμμῶδες καὶ γεμᾶτο βότσαλα ἔδαφος, ὅπως εἶναι ὅλη αὐτὴ ἡ ἄγονος πεδιάς, ἔχει τελείως ἀνασκαφῇ καὶ ἀντικατασταθῇ μὲ παρθένον χῶμα, ποὺ τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὴν ἀντικρυνὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν βεβαίως ἐδαπανήθησαν ὑπέρογκα ποσά. Διηγοῦνται δὲ ὅτι κατὰ τὰς ἐπιχωματώσεις αὐτάς, ποὺ διήρκεσαν εἴκοσι δύο χρόνια, ἀπέθαναν ἀπὸ πυρετοὺς πλέον τῶν τριάκοντα χιλιάδων ἐργάται. Αἱ ἑκατόμβαι αὐταὶ δὲν ἦσαν ἄχρηστοι. Ἀνακατωμένοι μὲ τὸ χῶμα, (διότι τοὺς ἔθαβαν ἐπὶ τόπου), οἱ νεκροὶ μὲ τὴν ἀργὴν ἀποσύνθεσίν των ἐχρησίμευαν ὡς λίπασμα στὸ χῶμα καὶ σήμερα δὲν ὑπάρχει πουθενά, ἀκόμη καὶ στὰ πλούσια τροπικὰ δάση, ἔδαφος πιὸ γόνιμο ἀπὸ αὐτό. Καὶ ἡ γονιμότης του αὐτὴ ἐνισχύεται ἀκόμη σήμερα μὲ τὶς ἀκαθαρσίες τῶν καταδίκων, τὸ αἷμα τῶν βασανιζομένων καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἀπομεινάρια ποὺ ἀφίνει ἐκεῖ τὸ πλῆθος κάθε ἑβδομάδα. Τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ διοχετεύονται ἐπιστημονικὰ ἀνάμεσα στὸν κῆπο, καὶ κρατοῦν ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς καλλιεργείας, μίαν ὑγρὰν συνεχῆ δροσιά, ἐνῷ ταὐτοχρόνως χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ γεμίζουν δεξαμενὰς καὶ κανάλια, τῶν ὁποίων τὸ νερὸ ἀνανεώνεται ἀδιάκοπα, καὶ ὅπου ζοῦν μεταξὺ ἄλλων παραδόξων ζώων καὶ τὰ περίφημα ψάρια μὲ ἓξ ὕδους, ποὺ τὰ ὕμνησεν ὁ Γιοῦ-Σὶν καὶ ὁ δικός μας συμπατριώτης, ὁ ποιητὴς Ροβέρτος ντὲ Μοντεσκιού.

Οἱ Κινέζοι εἶναι ἀπαράμιλλοι κηπουροί, πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἰδικῶν μας φυτοκόμων, ποὺ δὲν σκέπτονται παρὰ πῶς νὰ καταστρέψουν τὴν ὠμορφιὰ τῶν φυτῶν, μὲ τὰ νοθογενῆ των ἐγκλήματα. Αὐτοὶ εἶναι ἀληθινὰ κακοποιοί, καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς δὲν ὑφίσταται, ἐν ὀνόματι τῆς παγκοσμίου ζωῆς, ἐναντίον τῶν αὐστηροὶ ποινικοὶ νόμοι. Θὰ μοῦ ἦταν μάλιστα εὐχάριστον ἐὰν τοὺς ἀπεκεφάλιζαν ἀλύπητα. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ κακοήθεια των ἔφθασε μέχρι τοῦ νὰ παραμορφώνουν τὴν ὠμορφιὰ τῶν ἁπλῶν λουλουδιῶν, οἱ κηπουροί μας ἐτόλμησαν ἀκόμη νὰ δώσουν εἰς τὰ ἄνθη ὀνόματα παλαιῶν στρατηγῶν καὶ ποταπῶν πολιτικῶν. Δὲν εἶναι σπάνιον νὰ συναντήσωμεν εἰς τὰ πάρκα μας μίαν ἴριδα, ἐπὶ παραδείγματι, βαπτισμένην ἔτσι: Ὁ στρατηγὸς Ἀρχινάρ!... Ὑπάρχουν νάρκισσοι, —μάλιστα, νάρκισσοι! — οἱ ὁποῖοι ὀνομάζωνται χυδαιότατα: Ὁ θρίαμβος τοῦ Προέδρου Φελὶξ-Φώρ. Τριαντάφυλλα μὲ τὴν γελοίαν ὀνομασίαν Τὸ πένθος τοῦ Κυρίου Πιέρ... Τὰ λουλούδια, ποὺ εἶναι ὅλη μας ἡ ὠμορφιά, ὅλο τὸ φῶς καὶ ὅλη ἡ χαρά... ὅπως καὶ τὸ χάδι φαντασθῆτε νὰ υπενθυμίζουν τὰ μουστάκια ἑνὸς στρατιωτικοῦ, ἢ τὴν κοινοβουλευτικὴν αὐθάδειαν ἑνὸς ὑπουργοῦ!... Τὰ λουλούδια ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς ἐκλογικὰς προπαγάνδας!... Μὲ ποιὲς διανοητικὲς καταπιώσεις μποροῦν νὰ συγκρίθουν παρόμοιαι βλασφημίαι;

Τέλειοι καλλιτέχναι καὶ ἁγνοὶ ποιηταί, οἱ Κινέζοι διετήρησαν εὐλαβῶς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστι τῶν λουλουδιῶν: μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σπάνιες καὶ πιὸ παληὲς παραδόσεις ποὺ ἐπέζησαν εἰς τὴν κατάπτωσίν των. Καὶ ἐπειδὴ χρειάζεται νὰ διακρίνωμε τὰ λουλούδια μεταξύ των, τοὺς ἔδωσαν ἀνάλογα χαριτωμένα ὀνόματα, ὀνομασίες ἀγνότητος ἢ ἡδονῆς, ποὺ ἐπαναλαμβάνουν καὶ ἐναρμονίζουν εἰς τὸ πνεῦμα μας τὶς αἰσθήσεις τὶς γλυκειὲς γοητείας ἢ τῆς βιαίας μέθης ποὺ μᾶς φέρνουν...

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

«Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν δέκα (10) ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 242 «περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς Ἑσπερίαν πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς» ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1930 ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ διάταγμα, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν δέκα ὑποτρόφων τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 5ην Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ὥραν 9 π. μ.

Ὡς χώρας σπουδῶν ὁρίζομεν τὴν Γαλλίαν, Βέλγιον, Γερμανίαν, Ἰταλίαν.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 9ης Ἰανουαρίου 1930 διάταγμα «περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς Ἑσπερίαν πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ ὑπουργὸς
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Ι. Δ. Ρ. Λυγιάν. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ Διάταγμα περὶ διαγωνισμοῦ ὑποτρόφων κτηνιάτρων.

κ. Γ. Δ. Γ. Φιλιατρά. Δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις. Εἶνε τόσον ἀκαθόριστα τὰ πράγματα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν σαφῆ πληροφορίαν. Τὸ «ἴσως» μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπήντησαν δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς ἱκανοποιήσῃ.

κ. Ἀθ. Ρωμανόν, Κυπαρισσίαν. Οἱ κληρωτοὶ τῆς κλάσεως 1929β ἐπαρχίας Τριφυλλίας δὲν ἐκλήθησαν.

κ. Π. Πονηρόπουλον, Κυπαρισσίαν. Ὁμοίως.

κ. Π. Α. Δερβένιον. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἔληξε πρὸ εἰκοσαημέρου.

κ. Γ. Δεληγιάννην, Παρθένιον. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀντίτιμον.

κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, Μάναρι. Δὲν εἶνε ἀκόμη γνωσταὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ζητήματος. Ἐν καιρῷ θὰ λάβετε γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας».

κ. Δ. Κωστόπουλον, Ναύπλιον. Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

κ. Ι. Παπαγ. Χαλκίδα. Οἱ ἐν τοῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριταὶ εἶνε ἄμισθοι.

κ. Β. Βασιλείου, Ναύπλιον. Ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος θὰ ἐκδοθῇ τὸν Ἰούλιον. Τώρα δὲν ὑπάρχει.

κ. Βλ. Καλούδην, Ἐνταῦθα. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον.

Ἀπόστρατον, Βόλον. Τὸ Ταμεῖον, ἔχον τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἕνα μέτρον δι' ὅλους, ἐζήτησε τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ψηφισθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ χορηγηθῇ καὶ σὲ σᾶς τὸ ἐπίδομα.

κ. Σ. Α. Ν. Ο. Ν. Ὀρεστειάδα. Νὰ κάμετε ἀμέσως αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν Δράμας.

κ. Κ. Παπαδόπουλον, Βόλον. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη. Παρακολουθοῦμεν πάντοτε τὸ ζήτημά σας.

κ. Ἄρη Κάρτερ, Κιλκίς. Δὲν κατεχωρήθη, ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως. Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖράς του ἀπόκομμα.

κ. Δ. Π. Καλάμας. Νὰ ὑποβάλλουν πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον ὅτι ὁ κληρονόμους δὲν ἔτυχεν ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως. Θὰ καταχωρηθῇ ὁ θανὼν καὶ θὰ γίνῃ κατόπιν νομιμοποίησις τῆς κληρονομίας.

κ. Δημ. Καραλιώτογλου, Αἴγιον. Δὲν πρόκειται περὶ ἀναστολῆς. Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ σᾶς πληρώσῃ, ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσετε εἰς τὸ ὑποκατάστημα πιστοποιητικὸν Ἐποικισμοῦ ἐμφαῖνον ὅτι δὲν εἶσθε ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένος.

κ. Κ. Γ. Γλ. Μυτιλήνην. Τὸ προσωπικόν μας εἶνε πλῆρες.

κ. Σ. Τ. Πειραιᾶ. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐδικαιοῦσθε, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀποζημιωθῆτε, διότι ἔληξε πρὸ πολλοῦ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων.

κ. Σ. Γουλήν, Ἐνταῦθα. Θὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ κατ' αὐτὰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιασθῆτε πρὸς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν.

κ. Χ. Ρ. Κατερίνην. 1) Σᾶς παραπέμπομεν εἰς τὰς προηγουμένας ἀπαντήσεις μας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. 2) Γράψατέ μας περὶ τίνος πρόκειται. Τί σύνταξιν ἐλάμβανε καὶ διατί διεκόπη; 3) Πρέπει νὰ περιμένῃ τὴν λῆψιν ἐπικειμένης νομοθετικῆς μερίμνης, διότι ἔληξεν ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν σχετικῶν αἰτήσεων.

κ. Σωτ. Ἀλεξανδρῆν, Θεσσαλονίκην. Ἐστάλησαν εἰς τὸν ταμίαν Θεσσαλονίκης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 159642)1929)15) 1)30 διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

κ. Γ. Τζεβελέκην, Σιδ)στρον. Ἀσφαλῶς ὄχι. Οἱ κοινοτικοὶ εἰσπράκτορες δὲν πρόκειται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου, ἐκτὸς ἂν ἔχουν τὰ προσόντα καὶ προσέλθουν νὰ διαγωνισθοῦν ἐπιτυχῶς εἰς τὸν προκηρυχθησόμενον διαγωνισμὸν πρὸς πρόσληψιν δημοσίων εἰσπρακτόρων.

κ. Φ. Ζήραν, Κυπαρισσίαν. Τὰ δάνεια ἐδόθησαν μέσῳ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Πελοποννήσου, ἀπὸ τῆς 25 παρελθόντος μηνός.

κ. Π. Χ. Η. Βυσσινιάν. Προαγωγαὶ θὰ γίνουν, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, τὸν Μάρτιον.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναγγέλλει εὐχαρίστως τὴν ἵδρυσιν ὑπ' αὐτῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ διακεκριμένων ὁμογενῶν καὶ Ἀμερικανῶν, Τραπέζης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τὸν τίτλον:

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

μὲ κεφάλαιον, μετοχικὸν καὶ ἀποθεματικόν, ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον, ἓξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Ἡ Τράπεζα αὐτὴ θὰ ἐκτελῇ πάσας τὰς ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν νόμων ἐπιτρεπομένας τραπεζιτικὰς ἐργασίας. Σκοπὸς δὲ τῆς ἱδρύσεώς της εἶνε, γενικῶς μὲν ἡ ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, εἰδικώτερον δὲ ἡ μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ τελειότητος ἐξυπηρέτησις τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Αἱ ὑψηλαὶ παραδόσεις, ἡ συντηρητικότης, καὶ τὸ κοινωφελὲς πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐμπνέουν τὴν Hellenic Bank Trust Company εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν της.

Ἡ νέα αὐτὴ Τράπεζα θέτει προθύμως τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τοὺς ἔχοντας συναλλαγὰς ἐν Ἀμερικῇ οἵτινες δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST COMPANY, 51 Maiden Lane, New York, U.S.A. εἴτε πρὸς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα αὐτῆς.

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 Maiden Lane καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. Clark Street), θὰ ἐξακολουθήσουν λειτουργοῦντα ὅπως καὶ μέχρι σήμερον.

Διὰ νὰ ἐξασφαλίσητε τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ αὐτοκινήτου σας Φὸρδ τύπου "Α,,

1 Ἐπωφεληθεῖτε τῶν τριῶν δωρεὰν ἐπιθεωρήσεων τοῦ ὀχήματός σας κατὰ τὰ πρῶτα 800 χιλιόμετρα.

2 Ὅταν ὁ κινητήρ σας εὑρίσκεται ἐν στάσει, βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ κλεῖθρον ἀσφαλείας εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν «OFF» [στάσις].

3 Παρακολουθήσατε τὴν πίεσιν τῶν ἐλαστικῶν σας. Ἓν ἐλαστικὸν μὴ πληρωθὲν ἐπαρκῶς διαρκεῖ πολὺ ὀλιγώτερον, καὶ ἕκαστον χιλιόγραμμον τὸ ὁποῖον ἐλλείπει ἀπὸ τὴν πίεσιν του περιορίζει τὴν πορείαν του κατὰ πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιομέτρων

4 Ἡ περιεκτικότης τοῦ ψυγείου εἶναι 13 λίτρων 500, ἐκείνης τοῦ κάρτερ 5 λίτρων 600, ἐκείνης τοῦ κιβωτίου ταχυτήτων 1 λίτρου περίπου, ἐκείνης τοῦ κελύφους 3)4 τοῦ λίτρου καὶ ἐκείνης τοῦ σωλῆνος μεταδόσεως κινήσεως 230 γραμμαρίων λίπους.

5 Ὁ δείκτης τοῦ ἐπιπέδου τῆς βενζίνης δεικνύει «FULL» [πλῆρες] ὅταν ἡ ἀποθήκη ἐπληρώθη μὲ 36 λίτρα βενζίνης. Δύνασθε νὰ προσθέσετε ἕτερα 9 λίτρα διὰ νὰ τὴν πληρώσετε ἐντελῶς. Ἐὰν ὁ δείκτης κατέλθῃ εἰς τὸ «ZERO» [μηδὲν] παραμένουν εἰσέτι 2 λίτρα περίπου βενζίνης εἰς τὴν ἀποθήκην.

6 Ἀλλάξατε τὸ ἔλαιον ἀνὰ 800 χιλιόμετρα.—Χρησιμοποιήσατε μόνον ἔλαιον καλῆς ποιότητος

7 Προσθέσατε περιοδικῶς ἀπεσταγμένον ὕδωρ εἰς τὸν συσσωρευτήν σας. Ὁδηγήσατε τὸ ὄχημά σας εἰς τὸν πλησιέστερον πράκτορα τῆς Φόρδ, ὅστις θὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς αὐτὴν τὴν φροντίδα,

8 Ἐὰν ἀντιληφθῆτε μικρὰν ἀπώλειαν εἰς τα φρένα σας μετὰ τὸ πλύσιμον τοῦ ὀχήματός σας μὴ σκεφθῆτε ὅτι τὰ φρένα σας ἔχουν ἀνάγκην ρυθμίσεως. Θὰ σημειώσητε ὅτι μετ' ὀλίγα φρεναρίσματα τὰ πάντα λειτουργοῦν τελείως.

9 Ἡ κατασκευὴ τοῦ τύπου «Α» σᾶς ἐπιτρέπει νὰ φθάσετε τὴν ταχύτητα τῶν 105 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Τὸ πᾶν ἔχει προβλεφθῆ ἵνα ἡ λειτουργία τοῦ κινητῆρος εἶναι ἀπολύτως κανονικὴ εἰς τὴν ταχύτητα αὐτὴν παρ' ὅλην τὴν διαστολὴν τεμαχίων ἥτις ὀφείλεται εἰς τὴν δημιουργουμένην θερμοκρασίαν.

10 Ἐὰν ἡ ἐντύπωσις σας εἶναι ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ ὀχήματός σας δὲν εἶναι ἀπολύτως τελεία, ὁδηγήσατέ το εἰς τὸν πλησιέστερον ἐπίσημον πράκτορα τῆς Φόρδ. Μὴ διστάσετε νὰ τοῦ ἀποτείνετε ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας θέλετε. Ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ ἐπωφεληθῆτε μιᾶς ἀδιακόπου ὑπηρεσίας ἐπὶ χιλιάδας χιλιομέτρων

ΜΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Ὑπῆρξε πάντοτε ἡ γνώμη μας ὅτι μία πώλησις δὲν δίδει τέρμα εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀλλὰ μᾶς ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι τὸ αὐτοκίνητόν του τῷ δίδει μίαν ὑπηρεσίαν διαρκείας. Ἡ ἐκ μέρους του οἰκονομικὴ χρῆσις τοῦ ὀχήματος παρουσιάζει δι' ἡμᾶς τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς αὐτὸν ἡ ἐκ μέρους μας οἰκονομικὴ κατασκευή.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐγκατεστήσαμεν ἓν σύστημα ὑπηρεσίας ὑποκείμενον εἰς ἔλεγχον, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται κατὰ τρόπον οἰκονομικὸν καὶ συντελεστικὸν παντὸς ὅτι ἔχει ἀνάγκην τὸ αὐτοκίνητον ΦΟΡΔ. Ἡ ἐπιθυμία μας εἶναι ὅπως ὅλοι ὅσοι κατέχουν αὐτοκίνητον ΦΟΡΔ γνωρίσουν τί δικαιοῦνται ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ἵνα δυνηθῶσι νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ἄνευ δυσκολίας.

Henry Ford

Ford

Φὸρδ Μότορ Κόμπανυ Ἔξπορτς Ἰνκ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ταξείδιον ἀπολύτου εὐμαρείας καὶ ἀνέσεως μὲ τὸ πολυτελέστατον

"ΠΑΤΡΙΣ II,,

Πετρελαιοκίνητον τόννων 6.000

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
κατ' εὐθεῖαν εἰς 36 ὥρας
τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου, Πέμπτην 3 μ.μ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
κατ' εὐθεῖαν εἰς 28 ὥρας
τὴν 24ην Φεβρουαρίου, Δευτέραν 8 μ.μ.

Δι' εἰσιτήρια κλπ. ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφωνον 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Τηλέφωνον 57-29, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Ταξειδιωτικὰ καὶ Τουριστικὰ Πρακτορεῖα.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΥΠΡΟΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ Τρίτην 11 Φεβρουαρίου 5 μ. μ. κατευθεῖαν Κύπρον, Πειραιᾶ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Γ. Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεὺς (ἐντὸς Γενικοῦ Πρακτορείου). Τηλ. 10—88.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρίαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ —ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, κηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν, πρὸς κατασκευὴν τηλεφωνικῶν γραμμῶν.

1)	Σύρμα ὀρειχάλκινον 2 χιλιοστ.	5000 χγρμ.
2)	Σύρμα χάλυβον 3 χιλιοστ.	9400 χγρμ.
3)	Σύρμα προσθετικὸν	100 χγρμ.
4)	Κεδρωτὴ κάνναβις	150 χγρμ.
5)	Στύλοι ὕψους 5.5 μ.	1364 τεμάχια
6)	Μονωτῆρες τύπου Β2	11700 τεμάχια
7)	Ὑποστηρίγματα τύπου Β3	11700 τεμάχια
8)	Μονωτῆρες διασταυρώσεων τύπου Ι	140 τεμάχια

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 7ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ., εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιριῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι μεσημβρίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος, ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. — Γερανίου 12. Ὁμόνοια

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκηρύσσομεν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἀνοικτῶν προσφορῶν τὴν 17 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11-12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἐπίβλεψιν Ν. Κοκκινιᾶς διὰ τὴν ἐκποίησιν μιᾶς πετρελαιομηχανῆς Σεμὶ Ντῖζελ ἰσχύος 3 Η Π. πραγματικῶν καὶ μιᾶς ἀντλίας βαθέων φρεάτων πλήρους ἀπορροφήσεως 40 μ. ἀποδόσεως 4 μ3. ὕδατος κλπ. εὑρισκομένων εἰς τὸν Συνοικισμὸν Ν. Κοκκινιᾶς.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ὡς ἄνω Τμῆμα τῆς Ὑπηρεσίας ἡμῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν μεταχειρισμένον PANTOSTATE καὶ μηχάνημα ὑπεριωδῶν ἀκτίνων. Πληροφ. Γραφεῖα «Πρωΐας» 10—12 π.μ. καὶ 4—7 μ.μ.

Ἡ Δὶς Ἀλεξ. Παπάζογλου διπλωματοῦχος (enseignement et exécution) τῆς Ecole Normale de Musique de Paris (Σχολῆς Cortot), ἐσχάτως ἀφιχθεῖσα, παραδίδει μαθήματα πιάνου. Μεσογονησίων 7—Στάσις Λεβίδου,

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν —Οὐρολογικῶν — Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. 34 Σατωβριάνδου 34 (Στοὰ Σ. Λουϊζίδου, Ὁμόνοια). Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας.
Εἰς τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου, 174, Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
(ΓΩΝΙΑ ΟΔΩΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ)
ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ
Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς συνεχῶς καὶ ἄνευ μεσημβρινῆς διακοπῆς.

ΑΡΘΡΙΤΙΣ;
Κάμετε λοιπὸν ἐντριβὰς μὲ τὴν ἀπαράμιλλον
ΔΙΑΛΥΣΙΝ
ΣΠΙΡΟΣΑΛ
Εἶναι τὸ πραγματικῶς δι' ἐντριβῶν εἰς τὸ πάσχον μέρος εἰσδύον φάρμακον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Δον ὄροφον ἓν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρα 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν γραφεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον τὴν Φεβρουαρίου 1930. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (πρὸς τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια εἰς τὸν β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, παραδιδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰν Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα ἀμέσως ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. 4, τρία δωμάτια μετὰ κοινῆς χρήσεως κουζίνας. Μίσθωσις γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τῇ 16 Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Πληροφορίαι κλπ. ὅροι, ἐκτελεστὰς διαθήκης Νικολάου Σταματοπούλου Ριζάρειον Σχολήν.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Ἱ. Σύνοδον προέβη εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέτρον τῆς καταργήσεως 46 Ἐπισκοπικῶν ἑδρῶν ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο ἐκ τῆς καταργήσεως ταύτης νὰ διευθετηθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μείωσις αὐτὴ τῶν Μητροπόλεων δὲν δύναται νὰ φέρῃ οἰκονομικὰ ὠφέλη πλέον τῶν 2.836.000 δρχμ. ὅσον ἐν συνόλῳ ἀποτελοῦσιν οἱ μισθοὶ τῶν ἱεραρχῶν οἵτινες θεωροῦνται περιττοὶ θὰ προξενήσῃ μεγίστην ἀταξίαν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, ἥτις θὰ εἶνε κολοσσιαία ἐναντι μιᾶς Μητροπολιτικῆς περιφερείας ὁλοκλήρου νομοῦ. Ἀνάγκη αὐτὴ νὰ κατανεμηθῇ εἰς διαμερίσματα διοικητικὰ ἔνθα ἐπισκοπικοὶ ἐπίτροποι νὰ διεξαγάγωσι τὴν πολυσχιδῆ ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν. Μεταπίπτομεν ὅμως τότε εἰς τὸ ἀναχρονιστικὸν μέτρον τῶν χωρεπισκόπων ὅτε ἑκάστη ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια θὰ ἔχῃ καὶ τὸν σατραπίσκον ἱερέα ὅστις κατ' οὐσίαν θὰ εἶνε ὁ ἐπίσκοπος, καταδυναστεύων Κλῆρον καὶ λαὸν καὶ χρηματιζόμενος πλουσιώτατα διὰ διαφόρων μεθόδων. Ἐκ τοῦ γενομένου ὑπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ ρευστοποιήσει τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἡ Ἐκκλησία θὰ ἔχῃ μέχρι 15—20 ἑκατομμυρίων δρχμ. ἔσοδον ἐτησίως ἐνῷ μέχρι σήμερον ἐστερεῖτο καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου αὐτῆς καὶ ὅμως εἶχε τὰς ἐν ἰσχύει Μητροπόλεις ἀκμαζούσας. Ἐὰν ἐπῆλθεν οἰκονομικὴ κρίσις τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τὴν ἅρπαγον χεῖρα τοῦ Κράτους δι' ἧς ἀφῃρέθη ἡ περισσοτέρα περιουσία τῶν μονῶν. Ἡ κατάργησις τῶν Μητροπόλεων οὐδόλως εἶνε συμφέρουσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Παῦλος συνιστᾷ κατὰ πόλεις Ἐπισκόπους ἵνα ἐπιβλέπωσι καὶ φροντίζωσι περὶ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Τοῦτο ὤφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἡ παροῦσα Ἐκκλησία. Ἐκτὸς ἂν θεωρῇ τὸν Ἐπίσκοπον μίαν πολυτελῆ ἀρχὴν ἑδρεύουσαν ἐν ἑκάστῳ νομῷ καὶ ποιουμένην τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς εἰς τὰς τελετὰς μόνον καὶ πανηγύρεις. Ἐὰν νομίζῃ τὸ Κράτος ὅτι προσγίνονται δαπάναι διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐπισκοπικῶν ἑδρῶν ἂς περικόψῃ τὴν πολυτέλειαν τῶν μητροπολιτικῶν γραφείων. Οἱ Πρωτοσύγκελλοι, θεσμὸς νεκρὸς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, (ἐξαίρεσιν εἰς τοῦτο δέον ν' ἀποτελῇ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν διατηροῦσα τοὺς βοηθοὺς Ἐπισκόπους,) μισθοδοτοῦνται μὲ δύο μισθούς, ἕνα ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μητροπόλεως, ἕτερον ἐκ τοῦ ναοῦ εἰς ὃν ἐφημερεύουσι καὶ τρίτον ἐκ τῶν ποικίλων τυχηρῶν γραφείου καὶ ναοῦ. Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ κλητῆρες εἶνε, νομίζομεν, περιττοὶ καὶ δαπανηροί. Τούτους πάντας κάλλιστα δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσιν ἱερεῖς ἐφημέριοι ἀντὶ ἑνὸς ἐλαχίστου ἐπιμισθίου ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Ἐὰν ἑκάστη Μητρόπολις θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν γραφειοκρατίαν εἰς τὰ διάφορα ἀπομεμακρυσμένα μέρη ἐλλείψει Μητροπολιτῶν, αἱ δαπάναι θὰ ὑπερδιπλασιασθῶσιν ἢ ὅταν ὑπῆρχον Μητροπολῖται. Ἀντὶ τῆς καταργήσεως τῶν Μητροπόλεων ἂς ἐφαρμοσθῇ ἡ ἁπλοποίησις τῶν μητροπολιτικῶν γραφείων. Οἱ Πρωτοσύγκελλοι ἀντὶ νὰ σήπωνται εἰς τὰς καθέκλας τοῦ γραφείου, ἂς ἀναλάβωσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν διακονίαν τοῦ ἱεροκήρυκος. Ἂς χρησιμοποιήσῃ τούτους ἡ Ἐκκλησία ἐξάγουσα αὐτοὺς ἐκ τῆς τελματώδους καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται. Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἥτις ἀποτελεῖ μειονότητα ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν διατηρεῖ, ἀσυγκρίτως, ἐν σχέσει μὲ ἡμᾶς, περισσοτέρας Ἐπισκοπάς. Ἐν Σύρῳ, Τήνῳ, Νάξῳ καὶ Θήρᾳ εἰς ἕνα νομὸν τέσσαρας Ἐπισκόπους. Ἐνῷ ἡμεῖς προσπαθοῦμεν ν' ἀποστερήσωμεν τὸν Χριστιανικὸν λαὸν τῶν ποιμεναρχῶν του ἐπὶ προφάσει οἰκονομιῶν. Τὰ στελέχη τοῦ στρατοῦ καθ' ἑκάστην πυκνοῦνται ὑπὸ ἀξιωματικῶν χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὅτι εἷς ταγματάρχης λαμβάνει διπλάσιον μισθὸν ἀπὸ ἕνα ἀρχιερέα, εἷς δὲ ὑπολοχαγὸς ἴσον πρὸς αὐτόν, ἐνῷ εἷς ἱερεὺς μισθοδοτεῖται γλισχρότατα καὶ εἶνε ἐλάχιστοι ἔναντι τῶν καθ' ἑκάστην αὐξανομένων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς περιορισμὸς ἐν τῷ στρατῷ. Χρῆμα παρέχεται ἀφειδῶς καὶ πρὸ πάσης ἄλλης κρατικῆς δαπάνης.

Ἐνῷ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μελετᾶται ὁ ἐπικίνδυνος ἀκρωτηριασμὸς ἵνα ὁπωσδήποτε διατηρηθῇ αὕτη ἐν τῇ ζωῇ. Ἡ πνευματικὴ ἰσχὺς τῆς Ἐκκλησίας τότε καὶ μόνον θὰ ἐμφανισθῇ ἐνεργὸς καὶ ζῶσα ὅταν ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους πνευματικοὺς ἡγήτορας καὶ ταγούς. Ἡ κατάργησις τῶν Μητροπόλεων εἰς οὐδὲν ἄλλο θὰ συντελέσῃ ἢ εἰς τὴν ἀπογύμνωσιν πάσης ἰσχύος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπονέκρωσιν αὐτῆς. Διὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως περὶ καταργήσεως τῶν Μητροπόλεων ἥτις εὐχόμεθα νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ.

Ι. Χ.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΛΑΧΑΝΟΠΩΡΟΠΩΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὰς χθεσινὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ ἄνω σωματείου ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 160 καὶ ἔλαβον α') Κοσμᾶς Βερούτης ὡς πρόεδρος 95, β') Σπῦρος Μπαλντᾶς ὡς ἀντιπρόεδρος 96, γ') Ἰωάννης Προκοπίου ὡς γενικὸς γραμματεὺς 96, δ') Εὐάγγελος Σκίντης ὡς ταμίας 95 καὶ ὡς σύμβουλοι Εὐάγγελος Κυπαρισσόπουλος 94, Βασίλειος Συνοδινός 79, Δημοσθένης Ἀντωνόπουλος 98, Γεώργιος Καλημέρης 93, Γεώργιος Ζαφειρίου 93, Θεόδωρος Λαδακάκος 90 καὶ Ἰωάννης Σουρτζόπουλος 89.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΒΕΡΟΥΤΗΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
ΙΩΑΝ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΗΜ. ΕΝΩΣΕΩΣ

Συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Συλλόγου τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος (Δημ. Ἑνώσεως) εἰς γενικὴν συνέλευσιν, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν λογοδοσία τῆς τέως διοικήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων, ἐνεκρίθησαν ὡρισμέναι τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐπηκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Τὸ νεοεκλεγὲν Συμβούλιον συνελθὸν εἰς πρώτην συνεδρίασιν καὶ συγκροτηθὲν εἰς σῶμα ἀπητίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Περ. Καραπάνου, Ι. Σιώτη, Α. Σίδερη, ὡς προεδρευόντων, Μ. Πλέσσα ὡς Γ. Γραμματέως. Ε. Λαμπέση ὡς εἰδικοῦ Γραμματέως, Π. Ἀθηναίου ὡς ταμίου καὶ τῶν κ.κ. Β. Διαμαντοπούλου, Φ. Θεοδοσιάδου, Π. Κορωναίου, Ν. Λέλου, Δ. Μασκαλέρη, Β. Μπασιλάρη, Χ. Πανταζῆ, Ο. Σαλιάρη καὶ Χρ. Σπηλιωτοπούλου ὡς συμβούλων.

ΟΜΙΛΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΙΝΤΕΑΛ στην ΙΝΤΕΑΛ ΟΜΙΛΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΝ
ΣΤΟΥΣ κ. κ. ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ
ΣΤΟΥΣ κ. κ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ
ὅπως σήμερον παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ΠΡΕΜΙΕΡΑ τῆς ὁμιλούσης ταινίας «Ἔρως καὶ Διάβολος», καὶ τοῦτο ἵνα ἀντιληφθῶσι τὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον τοῦ ὁμιλοῦντος Κινηματογράφου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπολαύσωσιν ἕνα σπάνιον καὶ ἀριστοτεχνικὸν θέαμα. Ἔγκριτα φύλλα τοῦ παγκοσμίου τύπου ὡς τὸ «Motion Pictures Herald», ὁ «Film Zeitung», «Le Film», «Film Gasette» κτλ. ἔγραψαν ὅτι ἡ ταινία «Ἔρως καὶ Διάβολος» εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς ὅσους ἀμφέβαλλον περὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὁμιλοῦντος Κινηματογράφου.
Ο ΕΡΩΣ & ΔΙΑΒΟΛΟΣ
Εἶνε μία ἀληθινὴ ἱστορία, μία συζυγικὴ τραγῳδία τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Λονδίνου.
Πρωταγωνιστοῦν: ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΝΤΑ & ΜΙΛΤΩΝ ΣΙΛΛΣ

MARIA CORDA
MILTON SILLS

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΚΟΥΣΑΤΕ!!! ΑΚΟΥΣΑΤΕ!!!
! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
ΡΙΓΟΛΕΤΤΟ ΚΑΡΜΕΝ ΑΪΝΤΑ
Πρὸς ἀποφυγὴν συνωστισμοῦ καὶ παραπόνων παρακαλοῦμεν θερμῶς κλείσατε ἠριθμημένας θέσεις ἀπὸ πρωΐας καὶ προτιμήσατε τὰς πρὸ τῶν 6 μ. μ. παραστάσεις καθ' ἃς κατ' οὐδὲν διαφέρει τὸ πρόγραμμα καὶ ἰσχύουν τιμαὶ ἠλαττωμέναι. Διαρκῆ, ἐκτὸς τῶν δημοσιογραφικῶν, δὲν ἰσχύουν μέχρι τῆς Παρασκευῆς.
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 36
Ὁ πραγματικῶς ὁμιλῶν Κινηματογράφος ὅστις ἀπέδειξεν ὅτι προέβαλε καὶ προβάλλει ἐξακολουθητικῶς ὅ,τι ἐξαιρετικὸν ὑπάρχει στὴν παγκοσμίαν παραγωγήν.

ΑΠΟΛΛΩΝ
Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ
ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΔΙ' ΟΣΟΥΣ ΔΕΝ ΕΠΡΟΦΘΑΣΑΝ

ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΣΗΜΕΡΟΝ
ἡ τελευταία Βιεννέζικη Ὀπερέττα ποὺ χαλᾶ κόσμο
Ο ΕΥΘΥΜΟΣ ΧΗΡΟΣ
Τὰ πειὸ χαριτωμένα ἐπεισόδια.
Ἡ πιὸ γαργαλιστικὲς σκηνές.
Γέλοιο ἀβίαστο—πραγματικὴ εὐθυμία.
Ὁ συμπαθέστατος δημιουργὸς τόσων ἀξεχάστων ρόλων
ΧΑΡΡΥ ΛΗΤΚΕ
θὰ θριαμβεύσῃ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐπανάληψις δημοπρασίας διὰ τὴν μίσθωσιν οἰκήματος καταλλήλου πρὸς στέγασιν ἐν αὐτῷ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Πατησίων.

Οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχωσι τοῦ συναγωνισμοῦ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τούτου προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας τοῦ ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν ἄνευ ὁρίου διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς περιμανδρωμάτων ἐν τῷ προσφυγικῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας συμφώνως τῇ σχετικῇ προκηρύξει καὶ μελέτῃ κατατεθειμένων παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 12—1 μ. μ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 5ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος.

Ὁ ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ — Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ
ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ
Τὰ Ταμιευτήρια τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐργαζομένων:
ΔΕΧΟΝΤΑΙ
Καταθέσεις ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς συνεχῶς καὶ ἄνευ διακοπῆς μεσημβρινῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς.
"ΓΚΡΕΚΑ,,

ΕΝΑ ΓΑΛΟΝΙ 37 ΔΡΑΧΜΑΣ
ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ ΠΑΤΡΩΝ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
3Β ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3Β

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΝΤΖΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
Ο ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΙΣ
Ζητήσατέ τον στὸν βιβλιοπώλην σας

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ "ΒΡΑΔΥΝΗ"
Μὲ ἄρθρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ
Αὔριον ἄρθρον τοῦ κ. Γ. ΣΤΡΕΪΤ
Τὴν Τετάρτην ἄρθρον τοῦ κ. Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ
Τὴν Πέμπτην ἄρθρον τοῦ κ. Μ. ΜΑΝΤΑ
Ἀνέκδοτα ἀπομνημονεύματα τῶν ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ τοῦ Ἀντιναυάρχου Σ. ΔΟΥΣΜΑΝΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 6 0/0 ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΟΡΟΥ
ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ

Τὴν 11ην π.μ. χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βορέα καὶ τῶν ἄλλων Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν. Ἡ τελετή, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ γίνει πρὸ διμήνου περίπου, καθυστέρησε λόγῳ τῶν τελευταίων φοιτητικῶν ταραχῶν.

Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Γρυπάρης, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Παλαμᾶς, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, φοιτηταὶ καὶ πολὺς κόσμος.

Ὡμίλησε πρῶτος ὁ προπρύτανις κ. Ματθαιόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τὰ πεπραγμένα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρυτανείας του καὶ ἐτόνισεν ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε γόνιμον εἰς ἔργα διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐὰν τὸ Κράτος ἔλθῃ ἐπίκουρον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ τελειωθῇ ταχέως τὸ νέον Πανεπιστήμιον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ εἶνε ἐπαρκὲς διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ τοὺς ἐρευνῶντας καθηγητάς.

Ἀνέφερε συγκεκριμένως τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διορισμὸν τῶν νέων καθηγητῶν κ.κ. Μπρασιώτου, Σβώλου καὶ Μακκᾶ, τὴν σημειωθεῖσαν κίνησιν πρὸς ἀναγόρευσιν ὑφηγητῶν καὶ τὸν θάνατον τῶν δύο διακεκριμένων ἐπιστημόνων Σάββα καὶ Κακριδῆ.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗΣ

Ἀκολούθως ὡμίλησε διὰ τὸν ὁλοὲν αὐξανόμενον ἀριθμὸν τῶν προσερχομένων φοιτητῶν, ὁ ὁποῖος κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν καθιέρωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, αἵτινες ἀπέδειξαν, δυστυχῶς, τὴν πλήρη ἀνεπάρκειαν τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν γυμνασίων νέων ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως. Κατὰ τὸν κ. Ματθαιόπουλον, τὸ ἀκατάρτιστον τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων ὀφείλεται εἰς τὴν κακῶς ἐφαρμοσθεῖσαν νέαν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικήν, εἰς τὴν πλημμελῆ διδασκαλίαν κατὰ τοὺς πολεμικοὺς χρόνους καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐπιπείνασιν τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Πάντως αἱ προκληθεῖσαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ διαμαρτυρίαι δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι ἐπεστήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἡ προσοχὴ τῶν διδασκάλων. Ἐπίσης ἐπετεύχθη διὰ τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἡ βελτίωσις τοῦ ποιοῦ τῶν εἰσαγομένων φοιτητῶν καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ των.

Ἀνέφερεν εἶτα ὁ κ. Ματθαιόπουλος τὰς τελευταίας ταραχὰς τῶν φοιτητῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων παρεσύρθησαν ὑπὸ ὀλίγων ζωηρῶν καὶ τινων κομμουνιζόντων συναδέλφων των, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ Σύγκλητος ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ αὐστηρότατα μέτρα.

Ἰδιαιτέρως ἐνδιέτριψεν ὁ κ. προπρύτανις ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀπολύτως ἀνεπαρκῶν αὐτοῦ κτιρίων, καὶ ἰδίως πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαστηρίων.

Ἀνέφερε δὲ τὴν καταρτισθεῖσαν εἰδικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν κατάστρωσιν τῶν σχεδίων διὰ τὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα θὰ στεγάσουν τὸ Ἀνατομεῖον, τὸ Φυσιολογεῖον καὶ τὰ ἐργαστήρια τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Μικροβιολογίας, τῆς Ἱστιολογίας καὶ τῆς Ἐγχειρητικῆς καὶ τῆς Φαρμακολογίας, καθὼς καὶ τὴν θέσιν τοῦ θεμελίου λίθου διὰ τὸ ἐργαστήριον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἐπίσης ἀνέφερε τὰς καταβληθείσας προσπαθείας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου.

Ὡμίλησεν ἔπειτα διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναφέρων τὰς διαφόρους ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου δωρεάς.

Καταλήγων ἀπηύθυνε θερμὰς συστάσεις πρὸς τοὺς φοιτητὰς ὅπως ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν μόρφωσίν των καὶ μὴ ἀφίνουν νὰ τοὺς παρασύρουν ἔξω τῶν Πανεπιστημιακῶν καθηκόντων ἄνθρωποι ἐπιδιώκοντες σκοτίους καὶ ἀντεθνικοὺς σκοπούς.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΡΕΑ

Ὡμίλησεν ἔπειτα διὰ μακρῶν ὁ νέος πρύτανις κ. Βορέας, ὁ ὁποῖος ἀρχικῶς ἀνεμνήσθη τῶν ἡρώων, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των διὰ νὰ μᾶς δώσουν τὴν ἐλευθερίαν, εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς συντάξεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῆς ὁποίας ἑορτάζομεν ἤδη τὴν ἑκατονταετηρίδα καὶ ἔθεσαν τὰς βάσεις τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐτόνισε δέ, ὅτι καὶ τὸ ἑλληνικὸν πανεπιστήμιον ἠδυνήθη, κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα νὰ φανῇ ἀντάξιον τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἔθνος καὶ τὰς ὁποίας διετύπωσεν εἰς ὡραῖον λόγον ὁ πρῶτος Ἕλλην βασιλεὺς Ὄθων, ὅταν ἔθετε τὰ θεμέλια τοῦ πανεπιστημίου.

Ἀνασκοπῶν εἶτα τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὸ παρελθόν, ἐτόνισεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον δὲν ἐβυθίσθη εἰς πνευματικὸν ζόφον, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνεφάνισε συνεχῆ πνευματικὴν δρᾶσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ θαυμασίων ἐκπαιδευτηρίων της, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν μεγάλων Ἑλλήνων λογίων, οἱ ὁποῖοι καταφυγόντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετέδωσαν ἐκεῖ τὴν λαμπάδα τῆς ἑλληνικῆς προγονικῆς σοφίας.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅμως, ἡ ἑλληνικὴ πνευματικὴ κίνησις κατέστη ἀπείρως ἐντατικωτέρα, συγκεντρωθεῖσα ἰδίως περὶ τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον εὐλόγως θεωρεῖται σήμερον ἰσάξιον πρὸς τὰ πανεπιστήμια τῶν ἄλλων μεγάλων χωρῶν.

Ἀνέφερεν ἀκολούθως ὁ κ. Βορέας τὴν μεγάλην συμβολὴν τὴν ὁποίαν παρέσχεν ἑκάστη ἐκ τῶν σχολῶν τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν εἰρηνικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Τὸ πανεπιστήμιον, ὅμως, δὲν παρεσκεύασε μόνον τοὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ διὰ τῶν τροφίμων αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐξέπεμψε πρὸς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀλυτρώτου Ἑλλάδος, προεβίβασε τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἰς τὸ μέλλον, ὅμως, πρέπει νὰ εἶνε ἀκόμη σπουδαιότερον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ πανεπιστήμιον. Εἰς αὐτὸ ἀπόκειται νὰ ὑπεραμυνθῇ τῶν ὑψηλῶν ἀξιῶν, τὰς ὁποίας ἔστησεν ἡ ἀνθρωπότης διὰ νὰ ρυθμίζουν τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς ὁποίας ψευδεῖς προφῆται, ζητοῦν σήμερον ν' ἀνατρέψουν διὰ νὰ ἀναστηλώσουν ἀντὶ αὐτῶν ταπεινὰ εἴδωλα καὶ ἀπραγματοποιήτους χιμαίρας.

Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ κ. Βορέας περὶ τῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας ἔχει ἀκόμη τὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῶν μέσων καὶ τὰς ὁποίας πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ συμπληρώσει, ὅταν μετὰ ἑπταετίαν θὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα του. Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ βοηθήσῃ εἰς τοῦτο ἡ κυβέρνησις.

Καταλήγων ἀπηύθυνεν ὑψηλὰς παραινέσεις πρὸς τὴν φοιτητικὴν νεολαίαν.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΤΥΦΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς αὔριον θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις ἀσκήσεων τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν μετὰ στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Εἰς τὰς ἀσκήσεις ταύτας, αἵτινες θὰ διαρκέσουν ἐπὶ τριήμερον καὶ τὰς ὁποίας ὀργανώνει τὸ Αον Σῶμα Στρατοῦ, θὰ λάβουν μέρος δι' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῶν τὰ 1ον καὶ 34ον συντάγματα πεζικοῦ, τὸ πρότυπον τάγμα τῆς σχολῆς ἐφαρμογῆς πεζικοῦ, τὸ ΙΙ σύντ. ὀρ. πυροβολικοῦ, τὸ Α' σύντ. πεδινοῦ πυροβολικοῦ, τὸ Α' σύντ. βαρ. πυροβολικοῦ, τὸ Α' σύντ. ἱππικοῦ, τὸ Α' σύντ. σκαπανέων. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀσκήσεων θὰ εἶνε ὁ διοικητὴς τοῦ Αου Σώματος ἀντιστράτηγος κ. Κ. Μανέτας. Τὸ Αον Σῶμα θὰ ἐνισχυθῇ δι' ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ, θὰ τεθοῦν δὲ εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τρία ἀεροπλάνα τοῦ Αου συντάγματος ἀεροπλάνων.

Αἱ ἀσκήσεις θὰ διεξαχθοῦν κατὰ μῆκος τῶν δυτικῶν κλιτύων τοῦ Ὑμηττοῦ (ἀπὸ Χασὰν Μπραχάμι—Ἀλεποβούνι—Γουδὶ καὶ λήγουν εἰς Τσακώ). Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριημέρων ἀσκήσεων τὰ στρατεύματα θὰ διημερεύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἄσκησις μετὰ μίαν δίωρον ἀνάπαυσιν τὴν μεσημβρίαν θὰ συνεχίζεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Αἱ ἀσκήσεις θὰ διεξαχθοῦν ἐν τῷ πλαισίῳ μιᾶς μεραρχίας ἐνισχυομένης καὶ διὰ τῆς ὁμάδος ἀναγνωρίσεως τοῦ Σώματος Στρατοῦ καὶ θὰ λειτουργήσουν ὅλαι αἱ διοικήσεις καὶ ὑπηρεσίαι.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀσκήσεως θὰ γίνῃ χρῆσις ἀσφαίρων βολῶν πεζικοῦ καὶ πυροβολικοῦ τόσον παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς ἐπιθέσεως ὅσον καὶ παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς ἀμύνης.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀσκήσεως ἀνετέθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς ΙΙας Μεραρχίας ὑποστράτηγον κ. Ἐδιπίδην.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ

Ἀπὸ τῆς χθὲς μετεφέρθη τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον (Μακρυγιάννη), εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ δικαστικὸν μέγαρον, εἰς τὸ παρὰ τὰ Παραπήγματα οἴκημα, ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ Ἀμερικανικὴ Περίθαλψις τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Τὸ κτίριον τοῦτο διεσκευάσθη καταλλήλως, θὰ νοσηλεύωνται δὲ εἰς αὐτὸ οἱ πάσχοντες ἀξιωματικοί. Οἱ ὁπλῖται μετεφέρθησαν εἰς τὰ ἐκεῖ πλησίον εὑρισκόμενα δύο οἰκήματα.

Ἐξ ἄλλου λίαν συντόμως πρόκειται νὰ μεταφερθῇ καὶ ἡ στρατιωτικὴ φαρμακαποθήκη ἐκ τοῦ οἰκήματος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται παραπλεύρως τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Μακρυγιάννη. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου οἰκήματος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκατασταθῇ ἡ φαρμακαποθήκη.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΤΥΦΟΥ ΕΙΣ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Τηλεγράφημα ἐκ Ναυπλίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρει ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε σημειωθέντα κρούσματα τύφου ἐπὶ ἀνδρῶν τοῦ ἐκεῖ ἑδρεύοντος 8ου πεζικοῦ συντάγματος ἀνῆλθον εἰς δέκα, ἐξ ὧν τὰ δύο ὑπῆρξαν θανατηφόρα.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἔλαβον πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐνέκρινεν ὅπως διορισθῇ ὡς πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀντιστράτηγος κ. Σπηλιάδης, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε τοιούτου ἀντιστρατήγου κ. Καλλάρη, ὅστις ἐξελέγη γερουσιαστής.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κ. Ζάννα ἀνετέθη εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην τῆς Ἐπιμελητείας κ. Γ. Ἰατρίδην ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑφυπουργείου τῆς Ἀεροπορίας.

Ὁ κ. Ἰατρίδης θὰ προσλάβῃ καὶ εἰδικὸν προσωπικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, θὰ ἀποχωρήσῃ δὲ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐπιμελητείας, ὅπου ἦτο ἐπιτελάρχης.

ΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ πληρώματα τοῦ στόλου.

Τὰ σκάφη θὰ ἀποπλεύσουν ἐκ τῶν Φαληρικῶν ὑδάτων τὴν 5ην προσεχοῦς μηνός. Εἰς τὰς ἀσκήσεις θὰ λάβουν μέρος τὰ ὑποβρύχια «Παπανικολῆς» καὶ «Πρωτεύς» καὶ δύο σμήνη ὑδροπλάνων τῆς ναυτικῆς ἀεροπορικῆς βάσεως Φαλήρου. Τῶν ὑποβρυχίων θὰ ἐπιβῇ καὶ ὁ εἰδικὸς ἀξιωματικὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς κ. Ντιμπιούκ. Ὁ στόλος, ἀποπλέων ἐκ Φαλήρου, θὰ κατευθυνθῇ εἰς Βόλον καὶ ἀκολούθως εἰς διαφόρους νήσους τοῦ Αἰγαίου.

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Ἀστυνομία ἔλαβε σοβαρὰ μέτρα ἀσφαλείας, θέσασα εἰς ἐπιφυλακὴν τὴν πεζὴν καὶ ἔφιππον δύναμιν, διότι ἐπληροφορήθη ὅτι τὴν πρωΐαν αὔριον οἱ καπνεργάται ἐφωδιασμένοι διὰ λίθων, θ' ἀποπειραθοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ καπνεργοστάσια λιθοβολοῦντες τοὺς φρουρούς.

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΥ

Ἄγνωστοι διέρρηξαν προχθὲς τὴν νύκτα τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους 12 χρυσοχοεῖον Τυπάλδου καὶ Σία καὶ ἀφῄρεσαν τὰ ἐντὸς τῶν προθηκῶν τοῦ καταστήματος ἐκτεθειμένα τιμαλφῆ ἀξίας ἄνω τῶν 25 χιλιάδων δραχμῶν. Πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται ὅτι ἀποτελοῦν ὠργανωμένην σπεῖραν διαρρηκτῶν, ἐνεργεῖ τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνελήφθησαν ὑπὸ ὀργάνων τοῦ τμήματος Κηφισιᾶς οἱ Σ. Ἀνδρικόπουλος καὶ Ζωὴ Ζάγκλαρη οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀλληλοαπαχθῆ πρὸ ἡμερῶν.

— Συνελήφθησαν οἱ Θεόδωρος Πορτοκαλίδης καὶ Κωνστ. Σολτέκος, κατηγορούμενοι ὅτι ἀφῄρεσαν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἀλ. Παναγιωτοπούλου διάφορα εἴδη ἀξίας 50000 δραχμῶν. Κατεσχέθησαν τινὰ τῶν κλοπιμαίων καὶ ἀπεδόθησαν τῷ δικαιούχῳ.

— Ὁ Γεώργιος Πασχαλίδης σωφέρ, κατόπιν λογομαχίας ἐπετέθη κατὰ τῆς συζύγου του Νίνας, ἐτῶν 17, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκτύπησε διὰ τῶν χειρῶν του εἰς τὸ πρόσωπον καὶ διάφορα μέρη τοῦ σώματος της ὡς καὶ τὴν ἐπεμβᾶσαν ὑπὲρ τῆς θυγατρός της πενθερὰν του Ἀγγελικὴν Μητρώνη. Ὁ δράστης συνελήφθη.

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΟΥΤΙΕΠΩΦ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τηλεγραφικῶς). — Συνεπείᾳ διαφόρων μαρτυριῶν καὶ πολλῶν ἀλληλοσυγκρουομένων ἐνδείξεων, ἐνεργοῦνται ἔρευναι πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἰχνῶν τοῦ ἐξαφανισθέντος Κουτιέπωφ, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνακαλυφθῇ τι τὸ ἄξιον λόγου.

Ἡ ἐξανάστασις τῆς δημοσίας γνώμης διὰ τὴν ἐξαφάνισιν αὐτὴν αὐξάνει πάντοτε, ἡ δὲ ἐφημερὶς «Λιμπερτὲ» ὠργάνωσε διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην συλλαλητήριον διαμαρτυρίας, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ζητηθῇ ὅπως ὁ πρέσβυς τῶν Σοβιὲτ Ντογκαλέβσκυ, ἐὰν πράγματι εἶνε ξένος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐπέμβῃ ὁ ἴδιος πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἐν τούτοις, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Πρεσβεία προσκληθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τινας συκοφαντίας — ὡς παρεπονεῖτο — τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου, ἀπέφυγε νὰ τὸ πράξῃ.

Ο κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΙΤΑΛΩ ΔΙΑΔΟΧΩ

ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

ΡΩΜΗ, 9. (Τηλ)κῶς)—Ὁ διάδοχος πρίγκηψ Οὐμβέρτος ἐδέχθη τὸν πρέσβυν κ. Μαυρουδῆν μετὰ μεγάλων τιμῶν καὶ πολλῆς ἐγκαρδιότητος, ἐκράτησε δὲ αὐτὸν εἰς γεῦμα εἰς τὸ ἀνάκτορόν του. Ὁ πρίγκηψ Οὐμβέρτος ἔφερε κατὰ τὸ γεῦμα τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, τὸν ὁποῖον τοῦ ἐνεχείρισεν ὁ Ἕλλην πρεσβευτής.

Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΝ ΑΝΑΚΩΧΗΝ

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 9. (Ἀσύρματος). —Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος τῆς Γεωργίας συνεζήτησε τὸ σχέδιον τῆς τελωνειακῆς ἀνακωχῆς. Ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ἐφόσον δὲν τίθεται ἓν ὅριον εἰς τὴν αὔξησιν τῶν δασμῶν, αἱ σχετικαὶ προσπάθειαι τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε προωρισμέναι ν' ἀποτύχουν. Εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, οἱ δασμοὶ αὐξάνουν συνεχῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Οὐγγαρίαν ἡ αὔξησις τῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν γειτονικῶν χωρῶν ἀποβαίνει δι' αὐτὴν λίαν ἐπιζήμιος, ἡ δὲ Οὐγγαρία θὰ δεήσῃ ν' ἀποτανθῇ πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. διὰ τὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΗΡΥΞΕΩΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑΝΗ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτηλεγράφησε χθὲς εἰς τὸν Νομάρχην καὶ τὰς ἀρχὰς Χωροφυλακῆς Λαρίσης ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπικηρύξεως τοῦ Μπαμπάνη θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, συνέστησε δ' ὅπως ὑποβληθῇ συντόμως εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἡ σχετικὴ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁμιλῶν σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μπαμπάτση, τοῦτο πρέπει νὰ διανεμηθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον μεταξὺ τῶν πέντε χωρικῶν τῆς Βερδικούσης, οἱ ὁποῖοι μετέσχον τῆς πρώτης παρὰ τὸν Κοκκινολόγγον συμπλοκῆς — φέροντες μόνον κυνηγετικὰ ὅπλα — καὶ τῶν χωροφυλάκων Τσαντούλη καὶ Καραϊτάρη, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος μετέσχε τῆς πρώτης συμπλοκῆς καὶ ὁ δεύτερος ἀνεκάλυψε τὸν Μπαμπάνην κρυπτόμενον εἰς τὸν θάμνον καὶ εἰδοποίησε τὸν ἀνθυπομοίραρχον κ. Φλέγκαν.

Εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον, πλὴν τῆς ὑλικῆς ἀμοιβῆς, θὰ δοθῇ καὶ ἠθική, διότι ἐπέδειξεν αὐτοθυσίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν κατὰ τὰς ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τραυματισθέντος ληστάρχου, περιερχόμενος μόνος τὰς δασώδεις ἐκτάσεις τοῦ Κοκκινολόγγου ἐπὶ διήμερον.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ,, ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΣ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΚΑΝΝΑΙΣ

ΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΙΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΚΑΝΝΑΙ, 9. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἡ δὶς Διπλαράκου παρέστη σήμερον εἰς τὸ διεξαχθὲν μέγα ἀγώνισμα «πόλο», τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη μεταξὺ ἐκλεκτῶν ἱππέων, μελῶν τῆς ἀνωτάτης διεθνοῦς κοινωνίας. Ἀπένειμεν ἀκολούθως τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητὰς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι κατεγοητεύθησαν ὅταν ἤκουσαν τὴν «Μὶς Εὐρώπην» νὰ τοὺς συγχαίρῃ εἰς τὴν μητρικήν των γλῶσσαν.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, αἱ «Μίσσες» ὅλαι παρέστησαν εἰς τὰς ἱπποδρομίας, ἐν μέσῳ συρροῆς κόσμου, παρελάσασαι ἀπὸ εἰδικῆς ἐξέδρας πρὸ τῶν θεωρείων. Ἡ «Μὶς Εὐρώπη» κατεχειροκροτήθη. Ἔφερε νέαν τουαλέτταν, χρώματος σαμπάνιας, μεγαλοπρεπῶς κομψήν.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἱπποδρομιῶν παρεκάλεσε τὴν δ-δα Διπλαράκου νὰ ὑποδείξῃ ἕνα ἄλογο διὰ τὸ «γκρὰν πρί». Ἐκείνη ὑπέδειξε τὸ ἄλογο «Ζαγραίων» ἀνῆκον εἰς τὸν Ἕλληνα κ. Ἀμπατιέλον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐκέρδισεν εἰς τὴν ἱπποδρομίαν, «διὰ νὰ παρηγορηθοῦν, τοὐλάχιστον, —ὅπως εἶπεν ὁ πρόεδρος— τὰ ἄλλα ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐνικήθησαν εἰς τὸν λαμπρὸν διαγωνισμὸν τῆς καλλονῆς».

Μετὰ τὰς ἱπποδρομίας, ἡ ἐπιτροπὴ προσέφερε σαμπάνιαν εἰς ὅλας τὰς «Μίσσες» τὰς ὁποίας προσεφώνησεν ἰδιαιτέρως ὁ πρόεδρος. Ἐγκωμιάζων τὴν δ-δα Διπλαράκου τὴν ἐχαρακτήρισεν «αἰωνίαν ἄνοιξιν». Τὴν ἑσπέραν παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ Καζῖνο τῶν Καννῶν.

Αὔριον (σήμερον) θὰ γίνῃ μέγας ἀνθοπόλεμος. Ἡ δὶς Διπλαράκου θὰ μετάσχῃ ἐπιβαίνουσα μεγάλου ἀνθοστολίστου ἅρματος φέροντος τὸ λάβαρον «Μὶς Ἑλλάς—Μὶς Εὐρώπη». Θὰ φορῇ κυανόλευκον ἀμφίεσιν καὶ θὰ ραίνῃ μὲ ἄνθη τὸ πλῆθος κατὰ τὴν διαδρομήν.

ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ, ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Ἡ πρόσκλησις τῶν Ἑλλήνων τῆς Μασσαλίας ἔγινε δεκτή. Οὕτω δὲ ὅλαι αἱ «Μίσσες» θὰ διανυκτερεύσουν τὴν Τρίτην εἰς Μασσαλίαν ὡς ξέναι τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας. Τὴν ἐπομένην δὲ θὰ ἀναχωρήσουν ἐπιστρέφουσαι εἰς Παρισίους, ὅπου θὰ παραμείνουν τρεῖς ἀκόμη ἡμέρας, διὰ τὰς σχετικὰς ἑορτάς. Ἀκολούθως θὰ μεταβοῦν εἰς Βερολῖνον, ὅπου θὰ διοργανωθοῦν διήμεροι ἑορταί, προσκληθεῖσαι ὑπὸ τῆς μεγάλης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ δὶς Διπλαράκου ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ σωρείαν τηλεγραφημάτων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. Σήμερον ἐλήφθη καὶ τηλεγράφημα συγχαρητήριον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες οἱ διαμένοντες εἰς τὴν Ριβιέραν συνεκεντρώθησαν εἰς τὰς Κάννας ὅπου προβαίνουν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ὡραίας συμπατριώτιδός των, εἰς κάθε ἐμφάνισίν της.

Ἡ δὶς Διπλαράκου ἔλαβε σήμερον ἕνα ποίημα, μὲ ἀφιέρωσιν, γραμμένον εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ ἀποτελοῦν ὕμνον διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ κλασσικισμοῦ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Μιλλιέτ» κακίζει τὴν τουρκικὴν πολεμικὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς δ. Διπλαράκου ὡς «Μὶς Εὐρώπης» καὶ προσθέτει:

«Διατί ἐξεμάνημεν; Διότι ἐξελέγη Ἑλληνίς; Ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της».

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ,, ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΝΝΑΙ, 9.—Ἡ κόρη τοῦ δημάρχου τῶν Καννῶν ἀνήγγειλε χθὲς εἰς τὴν δ. Διπλαράκου ὅτι ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς κομψότητος εἰς τὸ Καζῖνο τῆς πόλεως εἶχεν ἤδη λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπονείμῃ εἰς τὴν «Μὶς Εὐρώπην» τὸ βραβεῖον τῆς κομψότητος.

Τὸ γεγονός, γνωσθέν, ἀνησύχησε τὴν ἐπιτροπὴν τῶν καλλιστείων, φοβηθεῖσαν μήπως παρεξηγηθῇ ἡ ἀπονομὴ καὶ δευτέρου τίτλου εἰς τὴν «μὶς Εὐρώπην», ὡς κομψοτέρας Εὐρωπαίας.

Ὁ κ. Ντὲ Βαλέφ ὑπέδειξε καταλλήλως εἰς τὴν δ. Διπλαράκου νὰ παραιτηθῇ τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς κομψότητος, διότι ἐφοβήθη μήπως δυσφορήσουν αἱ ἄλλαι μὶς καὶ ἀρνηθοῦν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ καλλιστεῖα τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου.

Κατόπιν τούτου, ἡ δ. Διπλαράκου ἀπέσυρε τὴν ὑποψηφιότητά της μολονότι εἶχε βεβαίαν καὶ τὴν δευτέραν νίκην.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ διαγωνισμοῦ προχθὲς τὴν νύκτα ἀνηγγέλθη εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἡ δ. Διπλαράκου, μὴ ἔχουσα κατάλληλον τουαλέτταν ἀπέχει. Ἡ δ. Διπλαράκου ἐνεφανίσθη φέρουσα τὴν τουαλέτταν, τὴν ὁποίαν ἔφερε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς Παρισίους καὶ ἐπευφημήθη ζωηρότατα.

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τρεῖς κόμητας, ἕνα ἀρχιτέκτονα καὶ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑορτῶν τῶν Καννῶν ἀπένειμεν ἐξ ἴσου εἰς μίαν Ἰταλίδα καὶ εἰς μίαν Δανίδα τὸν τίτλον τῆς κομψοτέρας Εὐρωπαίας.

Μεταξὺ τῶν παρασταντων συγκατελέγοντο ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας, ὁ τέως βασιλεὺς Μανουὴλ τῆς Πορτογαλίας καὶ ἄλλαι ἐξέχουσαι διεθνεῖς προσωπικότητες αἱ ὁποῖαι ἐζήτησαν νὰ γνωρίσουν τὴν δίδα Διπλαράκου καὶ τὴν ἐχαιρέτισαν μὲ θερμὰς διὰ τὴν ἑλληνικὴν καλλονὴν ἐκφράσεις.

Οἱ ἐνταῦθα πολυπληθεῖς Ἕλληνες ἠθέλησαν νὰ προσφέρουν εἰς τὴν δίδα Διπλαράκου βαρύτιμον δῶρον, ἐκείνη ὅμως εὐχαριστήσασα, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δέχεται παρὰ μόνον ἄνθη.

Ἀντιπρόσωποι βραζιλιανῶν ἐφημερίδων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Νασιὸν» τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου συνεχάρησαν τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν ἑορτὴν Ἕλληνας διότι, ὅπως εἶπον, μία ζωντανὴ Καρυᾶτις θὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον τῆς Μὶς Ὑφηλίου εἰς τὸ Ρίον Ἰανεΐρον.

Ὁ κόμης Ἐρεντιά, ἔγγονος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῶν «Τροπαίων» Ζοζὲ Μαρία ντὲ Ἐρεντιά, ἐτόνισεν ὅτι θαυμάζει τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου καὶ προσέθεσεν ὅτι πραγματοποιῶν παλαιόν του ὄνειρον, θὰ κατέλθῃ προσεχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΕΛΑΤΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1930-31

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΗ Ο ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Πληροφορούμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπανεξετάσεως τοῦ κατατεθειμένου εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1930—1931 ἵνα προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς περικοπῆς διαφόρων κονδυλίων ἐκ τοῦ σκέλους τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα μολονότι ἀναγνωρίζονται ὡς λογικὰ καὶ ἀναγκαῖα, δὲν θεωροῦνται ὅμως καὶ ἀπαραίτητα.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἤχθη ἡ Κυβέρνησις, διότι λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης οἰκονομικῆς κρίσεως —ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἀπότοκος τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος— προβλέπεται ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1930—31 ἀπὸ ἀπόψεως εἰσπράξεων θὰ ὑστερήσῃ πολύ. Ἡ Κυβέρνησις ἐνισχύεται εἰς τοὺς φόβους της αὐτοὺς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου ἠλαττώθησαν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1929 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ 120 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τῆς χρήσεως 1928—29.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε σχετικῶς ὅτι ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ καλύτερον τὸ ἰσοζύγιον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΟΥΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις διὰ τὴν ναυτικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Τὴν ἐπερώτησιν θ' ἀναπτύξῃ ὁ ὑπογράψας αὐτὴν βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Στράτος, θὰ ὁμιλήσῃ δὲ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης. Ἡ συζήτησις προβλέπεται ὅτι θὰ γενικευθῇ, λαμβανόντων τὸν λόγον, πλὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅστις θ' ἀπαντήσῃ, καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἄλλων κομμάτων.

Ὁ κ. Στράτος, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, θὰ ἐκθέσῃ τὴν ἀκολουθουμένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διδαγμάτων τοῦ μεγάλου πολέμου, ναυτικὴν πολιτικὴν τῶν διαφόρων κρατῶν, ἀναλύων τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα ὡς πρὸς τὴν χρησιμότητα καὶ τὸν ρόλον τῶν βαρέων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐλαφρῶν ἀφ' ἑτέρου σκαφῶν, ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἑκάστης χώρας. Καταλήγων δὲ θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ παράσχῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις περὶ τοῦ προκριθέντος ὑπ' αὐτῆς ναυτικοῦ προγράμματος, ὡς καὶ διατί προεκρίθη τοῦτο.

Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπαντῶν, θὰ ἀναφερθῇ, κατὰ νυκτερινὰς ἐγκύρους πληροφορίας, εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν κατάστασιν καὶ εἰς τοὺς εἰδικούς, ἐξ ἄλλου, λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις προέκρινε τὴν ἀπό τινος ἀκολουθουμένην ναυτικὴν πολιτικήν. Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς ἐν λόγῳ πληροφορίας, θὰ τονίσῃ ἐξ ἀρχῆς τὴν πεποίθησίν του, ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν τὴν στηρίζει, ὅτι ἐπὶ μακρὰν περίοδον ἐτῶν ἡ εἰρήνη τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐξησφαλισμένη μὲ ὅλα τὰ γειτονικὰ αὐτῆς κράτη καὶ ἰδίᾳ μὲ τὰ διαθέτοντα ἐπίσης στόλον. Τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ φιλειρηνικὴ αὐτὴ πεποίθησις δὲν εἶνε μόνον τὸ κρατοῦν γενικὸν πνεῦμα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι εἰδικαὶ συνθῆκαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Αἱ εἰδικαὶ δὲ αὐταὶ συνθῆκαι ἀποκλείουν τὴν περίπτωσιν ἐπιθετικοῦ πολέμου, καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλουν τὴν τακτικὴν ἀμυντικῆς μόνον παρασκευῆς.

Ἡ σχετικὴ ἀνασκόπησις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, θὰ ἐκταθῇ καὶ εἰς ἔκθεσιν τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μεθ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν γειτονικῶν κρατῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Τουρκίας.

Εἰδικῶς, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, θὰ ἀναπτύξῃ διὰ μακρῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους, ἐν συσχετίσει πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, προεκρίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ υἱοθέτησις ναυτικοῦ προγράμματος ἐλαφρῶν σκαφῶν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπεβάλλετο προσθέτως, κατὰ τὴν κυβερνητικὴν ἀντίληψιν, καὶ ἐκ τῶν καθαρῶς οἰκονομικῶν λόγων, ὡς ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀντοχὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, μὴ ἐπιδεχομένου ἄλλα βάρη τὰ ὁποῖα θὰ ἐπέφερεν ἡ παραγγελία βαρέων σκαφῶν. Ἐπὶ πλέον, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐξηγήσῃ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον, κατὰ τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει ἡ ἀναλαμβανομένη ἀεροπορικὴ ὀργάνωσις τῆς χώρας εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ναυτικῆς αὐτῆς ἀμύνης. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ ἀναφέρῃ τὰ λαμβανόμενα διὰ τὴν ἀεροπορίαν μέτρα ὑπὸ τοῦ νέου εἰδικοῦ ὑφυπουργείου.

Εἰς τὸν λόγον του, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θ' ἀναφερθῇ καὶ εἰς τὰς γενικὰς συζητήσεις τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται παρὰ ν' ἀφοροῦν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ὡς καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος εἶχεν ἐν Γενεύῃ τὸ παρελθὸν θέρος μετὰ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Μακντόναλντ.

Γενικευομένης τῆς συζητήσεως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν μέρος αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Στράτος θὰ ἔχῃ προηγουμένως ἀναπτύξῃ τὸ τεχνικόν. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν ἀμφισβητεῖ τὴν πανταχόθεν ἐκδηλουμένην τάσιν διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας καὶ ἡ ναυτικὴ πολιτικὴ μιᾶς χώρας, μικρᾶς ὡς ἡ Ἑλλάς, ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς ἐντεῦθεν δημιουργουμένας διεθνεῖς συνθήκας. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι εἶνε ἀναγκαῖαι, ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, σχετικαί τινες ἐξηγήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐγκαίρου ναυτικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας, δεδομένου ὅτι διὰ τὸ ναυτικὸν δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ δικαιολογία τὴν ὁποίαν πρὸ ἡμερῶν ἀνέπτυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς προκειμένου διὰ τὰς στρατιωτικὰς παραγγελίας, ὅτι δηλαδὴ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ἠμποροῦμεν νὰ παραγγείλωμεν τὸ στρατιωτικὸν ὑλικὸν ποὺ μᾶς ἀναγκαιοῖ.

Αἱ ἐν προκειμένῳ γνῶμαι τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἀρχηγῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου εἶνε σύμφωνοι πρὸς τὸ υἱοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ναυτικὸν πρόγραμμα ἐλαφρῶν σκαφῶν.

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε ν' ἀναμείνῃ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων, μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ.

Ὁ ἑλληνικὸς Τύπος τῆς Κων)πόλεως μεταδίδων τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν συμφωνηθέντων ἐν Ἀγκύρᾳ, ἐξαίρει τὴν ἐπελθοῦσαν συνεννόησιν ὡς ἱκανοποιοῦσαν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τοὺς Κων)πολίτας καὶ ἰδίως τοὺς «ἐταμπλί».

Ὁ ἑλληνικὸς Τύπος παρατηρεῖ ὅτι ὁ συνολικὸς κτηματικὸς συμψηφισμός, βασισθεὶς εἰς τὰς διαπραγματεύσεις Παπᾶ—Ρουσδῆ, εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ὁ τουρκικὸς Τύπος μόνον ἐπὶ τῶν συμφωνηθέντων διὰ τοὺς «ἐταμπλί» διετύπωσεν ἐπιφυλάξεις.

Γενικῶς ὁ τουρκικὸς Τύπος φρονεῖ ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Φωκᾶ καὶ τὸ προσχέδιον τῆς συμφωνίας δὲν θὰ συναντήσουν εἰς Ἀθήνας ἀντίδρασιν.

Ἐγκρινομένων τῶν συμφωνηθέντων, θὰ καταργηθοῦν τὰ πολυδάπανα συνεργεῖα τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Πολυχρονιάδης θὰ συνεχίσῃ τὰς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Ρουσδῆ βέη.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεδόθη χθὲς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐκθέσεως περὶ τῶν πορισμάτων τῶν διεξαχθεισῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ἐμπειρογνωμόνων διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον θὰ ὑποβληθοῦν σήμερον ἐγγράφως αἱ ἐπὶ τῶν πορισμάτων παρατηρήσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μέχρι τῆς Τετάρτης ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, προερχόμενος εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών του, θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων.

Αὗται θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς μονίμου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπῆς, ἡ σύγκλησις τῆς ὁποίας εἶνε βεβαία καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν Πέμπτην.

Ἐλπίζεται ὅτι τὸ Σάββατον, διατυπουμένων ἐν τῷ μεταξὺ ἐγγράφως τῶν ὁδηγιῶν πρὸς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴν κ. Πολυχρονιάδην διὰ τὰς τελικὰς διαπραγματεύσεις, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν καὶ κομίζων ταύτας ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας κ. Σούρλας.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε μελέτης τῶν πορισμάτων τῶν συνεννοήσεων τῶν ἐμπειρογνωμόνων προκύπτει ὅτι τ' ἀπομείναντα ἐκκρεμῆ πρὸς ρύθμισιν ζητήματα, μολονότι ἀρκετὰ σοβαρά, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, πάντως δὲν εἶνε φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ δυσχεραίνουν τὴν τελικὴν συμφωνίαν. Αἱ ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν τουρκικαὶ ἀπόψεις ἔχουν διατυπωθῆ καὶ περιλαμβάνονται ἐν τῇ ληφθείσῃ ἐκθέσει, ἐπὶ τούτων δὲ κυρίως πρόκειται νὰ καθορισθοῦν αἱ ἑλληνικαὶ παρατηρήσεις.

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῶν ζητημάτων ἐφ' ὧν ἐπετεύχθη συμφωνία πρόκειται νὰ διατυπωθοῦν παρατηρήσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν διευκρίνισιν τῶν συμφωνηθέντων πρὸς ἀποτροπὴν μελλοντικῶν παρερμηνειῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν.

Ἐνισχύονται αἱ προβλέψεις περὶ αἰσίου ἀποτελέσματος τῶν ὁριστικῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν ἐν Ἀγκύρᾳ μεταξὺ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Πολυχρονιάδου καὶ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη, εὐθὺς ὡς πρῶτος λάβῃ τὰς διαβιβασθησομένας ἐντεῦθεν ὁδηγίας. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὲν πρόκειται νὰ παραταθοῦν πέραν τοῦ δεκαπενθημέρου, ἐὰν δὲ δὲν ἐκδηλωθοῦν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων κατ' αὐτὰς παλινῳδίαι καὶ ἐπιδειχθῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐπιδειχθεῖσαν ὑποχωρητικότητα, θὰ καταλήξουν εἰς τὴν ὁριστικὴν συμφωνίαν, ἡ ὁποία καὶ θὰ γίνῃ διὰ πράξεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Πραγματοποιουμένης τῆς τελικῆς συμφωνίας, δὲν θὰ συμπληρωθῇ ἡ κενὴ θέσις τοῦ προέδρου τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς, ὁ βίος τῆς ὁποίας δὲν θὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἑξαμήνου, κρινομένου ὡς ἐπαρκοῦς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν.

Ἐφ' ὅσον, ὡς ἐλπίζεται, εὐοδωθοῦν αἱ συνεννοήσεις καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ συμφωνία, θὰ ἐπακολουθήσουν διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν σύναψιν ὁριστικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν συνομολόγησιν συμφώνου φιλίας, διαιτησίας καὶ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς σχετικὴν χθεσινὴν συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἀνεκοίνωσεν ὅτι, ἐφ' ὅσον αἱ ἐπικείμεναι τεχνικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς ζητημάτων εὐοδωθοῦν, ὑπολογίζει ὅτι μέχρι τοῦ προσεχοῦς Μαΐου θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συνομολόγησις τοῦ Συμφώνου φιλίας, ὁπότε, πραγματοποιῶν τὴν δοθεῖσαν πρὸς τὸν Τοῦρκον Πρωθυπουργὸν ὑπόσχεσίν του, θὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συμφώνου.

ΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΜΕΤΑΚΛΗΣΙΣ ΞΕΝΟΥ

Κατὰ ληφθείσας πληροφορίας, θὰ συγκροτηθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰδικὴ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν Τετάρτην ἡ σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος λόγῳ τῶν συγκρουομένων ἀπόψεων τῶν Ἑλλήνων εἰδικῶν φαίνεται ἀποκλίνων ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅπως μετακληθῇ ξένος εἰδικὸς ἐπιστήμων διὰ νὰ γνωματεύσῃ σχετικῶς.

ΘΟΡΥΒΩΔΕΙΣ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΝ

ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βιγκενῶν ὅτι συνεπείᾳ ἀντικανονικοῦ συνθήματος ἐκκινήσεως τῶν ἵππων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱπποδρομιῶν, τὸ πλῆθος εἰσέβαλεν εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ ἱπποδρομίου, παρεβίασε τὴν ζώνην τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐντεταλμένων μὲ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, κατέρριψε τὰ διαχωρίσματα τῶν θέσεων, ἐλεηλάτησε τὴν αἴθουσαν τῶν στοιχημάτων καὶ τὴν αἴθουσαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἔθεσε πῦρ εἰς τὰ ὑπόστεγα, τῶν ὁποίων τρία ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΜΑΚΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΑΝΕΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἤρχισαν χθὲς αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τῶν καπνοβιομηχάνων, συγκληθέντος ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν. Εἰς τὸ Συνέδριον παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Βουρλούμης καὶ Σπυρίδης, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Δεληγιάννης, οἱ ἀρχηγοὶ κομμάτων κ.κ. Τσαλδάρης, Ζαβιτσιάνος καὶ Παπαναστασίου καὶ διάφοροι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν καπνοβιομηχάνων.

Ὡμίλησε πρῶτος ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων κ. Χατζηκυριάκος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς καπνοβιομηχανίας, ἡ ὁποία, ὡς εἶπε, κατατριβομένη εἰς ἐξοντωτικὸν ἀνταγωνισμόν, ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων της εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τῆς καπνοπαραγωγῆς, ἀλλὰ τοὐναντίον φθίνει ὁσημέραι. Ἀνέπτυξεν ἀκολούθως τὸ γεγονός, ὅτι ἐλλείπει ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ σημαντικωτάτου δι' ἡμᾶς προϊόντος τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπαιτουμένη γενικὴ κατεύθυνσις καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ παρ' ἡμῖν ἡ συνένωσις τῆς καπνοβιομηχανίας εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ σώσῃ τὴν βιομηχανίαν αὐτήν, θὰ διαφημίσῃ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ σιγαρέττου τὰ καπνά μας καὶ θὰ παράσχῃ πολλὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τοὺς καπνοβιομηχάνους.

Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ σήμερον καθῆκον της νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν βιομηχανίαν. Δὲν κατέληξεν ὅμως ἀκόμη εἰς ὁριστικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῶν καπνοβιομηχανιῶν εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμόν. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τοῦ ἐζήτησε τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπήντησεν ὅτι ὑφίστανται ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτῆς δύο σοβαραὶ ἀντιρρήσεις, ἀφορῶσαι τὰ συμφέροντα τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν καπνοπαραγωγῶν. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐξακριβωθῇ μήπως ἡ ἵδρυσις τοῦ καπνοβιομηχανικοῦ τρὰστ θίξῃ τὴν παραγωγὴν καὶ βλάψῃ τοὺς καταναλωτὰς διὰ τῆς χειροτερεύσεως τῆς ποιότητος τῶν σιγαρέττων. Ὑπάρχει ὅμως, ἀντιθέτως, καὶ τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἐκ τοῦ τρὰστ αὐτοῦ αὐξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ἀδιάφορον τὴν Κυβέρνησιν. Πάντως δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ὁριστικὴ ἀπόφασις καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ μελετήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου.

Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος ἀπεφάνθη ἐπίσης ἐναντίον τῆς ἰδέας, τονίσας ὅτι πρέπει νὰ ἀκουσθῇ πρῶτον ἡ γνώμη τῶν καπνοπαραγωγῶν.

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ κ. Τσαλδάρης, τονίσας, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου δὲν θὰ ἔχουν καμμίαν σοβαρότητα, ἐὰν δὲν συμβιβάζωνται πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν παραγωγῶν. Τὰ αὐτὰ περίπου εἶπε καὶ ὁ κ. Ζαβιτσιάνος.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδης ἐζήτησεν ἐπίσης νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὸ Συνέδριον καὶ οἱ περισσότεροι καπνοβιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀντιρρήσεις ἐναντίον τοῦ τρὰστ τῆς καπνοβιομηχανίας.

Ὁ κ. Κ. Καραβασίλης ἐδήλωσεν ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευόμενοι οἶκοι Καραβασίλη καὶ Βιομηχανίας Καπνοῦ, ἔχοντες τὸ 1)4 καὶ πλέον τῆς καταναλώσεως οὐδὲν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἢ οἱονδήποτε συμφέρον ἔχουσι διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀλλ' εὐχαρίστως θὰ παράσχωσι τὴν ὑποστήριξίν των διὰ τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς μέτρου πρὸς περιστολὴν τῆς δυσπραγίας τῶν πλείστων καπνοβιομηχανιῶν, ἀρκεῖ μόνον ὅπως δι' αὐτοῦ ἐξασφαλίζωνται πλήρως τὰ συμφέροντα τῶν μετὰ τῆς βιομηχανίας συνεργαζομένων τάξεων καὶ τῆς καπνοπαραγωγῆς. Πρὸς τούτοις ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας κρίνει ὡς ἀποτελεσματικὸν μέτρον τὴν ἵδρυσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν καπνοβιομηχανιῶν.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις μεταξὺ τῶν διαφόρων καπνοβιομηχάνων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδηλώθη μὲ ἀρκετὴν ζωηρότητα ἡ ὑφισταμένη διαφωνία μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις, χωρὶς νὰ καταλήξῃ τὸ Συνέδριον εἰς ὡρισμένον ἀποτέλεσμα.

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΙΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἰσχυρὸς νότιος ἄνεμος τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπροξένησεν ἐδῶ σημαντικὰς ζημίας.

Παρὰ τὴν Κίον ἐξώκειλεν ἓν Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1930 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης— καὶ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930 ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	15ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους .... δρ.	876.306.260.97	641.018.434.58	635.338.833.58
Ἐξωτερ. συν)μα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	3.191.081.165.12	3.986.881.354.45	3.897.490.448.52
Ἕτερον ἐξωτερ. συνάλλαγμα	9.827.589.72	2.393.164.45	3.085.721.37
Κερματικὰ ἑλλην. νομίσμ	—	107.969.80	110.183.53
Ἐμπορικαὶ συν)καὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ.. δρ	49.969.408.09	161.909.358.85	171.271.729.90
Πιστώσ. πληρ. εἰς δραχμὰς	—	130.777.458.95	132.409.211.30
» » εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	51.674.480.55	62.025.528.50
Χρέος τοῦ Δημοσίου { Ἐκ δαν. κυκλ.	—	2.714.111.162.45	2.714.111.162.45
{ Ἐκ λοιπῶν δαν	3.759.525.381.32	882.379.762.—	882.379.762.—
Ἐπενδύσεις	—	55.543.625.—	55.543.625.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	55.889.281.75	55.898.844.—
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητ.	42.938.226.45	294.053.134.75	301.539.485.45
Σύνολον	7.929.677.932.12	8.976.739.187.58	8.911.204.535.60

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	15ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ { Τακτικὸν...	—	54.900.000.—	54.900.000.—
{ Ἔκτακτον..	—	8.519.731.60	8.519.731.60
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφ.	4.863.352.807.66	5.122.805.457.50	5.020.046.430.—
Λογ)μοι τρεχ. καὶ καταθέσ.:			
Δημοσίου	666.738.228.61	556.514.713.79	357.342.716.24
Τραπεζῶν	964.587.728.48	401.321.590.64	416.661.139.99
Ἕτεροι λογαριασμοί...	891.430.858.9	531.961.369.75	719.418.292.67
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως	—	5.752.832.92	4.625.863.35
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξ. συν)μα:			
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	103.383.316.—	1.636.828.900.47	1.665.018.715.85
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα	9.827.890.72	1.251.317.95	2.152.946.15
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.357.383.77	256.883.272.96	262.518.699.75
Σύνολον	7.929.677.632.12	8.976.739.187.58	8.911.204.535.60

Ἡ κατάστασις τῆς 15 Ἰανουαρίου 1930 παρουσιάζει διαφορὰν ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου 1928 ἐπὶ πλέον κατὰ 981.526.603, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 65.534.652 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ Ἐνεργητικῷ αὔξησις ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 692.560, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 9.350.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 1.780.000, πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 10.450.000 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 7.500.000. Μείωσις δὲ χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 5.680.000 καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 89.390.000.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 15.340.000, διαφόρων λογαριασμῶν κατὰ 187.516.923, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 28.190.000, ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 900.000 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 5.635.530. Μείωσιν δὲ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 102.759.027, λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 139.853.600 καὶ γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 1.127.000.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ἰανουαρίου—προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστ. ἄρθ. 62)	14ης ΜΑΪΟΥ	7ης ΙΑΝΟΥΡΙΟΥ	15ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Χρυσὸς .... Δρ.	876.306.260.97	641.018.434.58	635.338.833.58
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν... Δρ	3.087.697.846.12	2.350.052.453.98	2.232.471.732.67
Σύνολα (α)	3.964.004.110.—	2.991.070.888.56	2.867.810.566.25
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια.. Δρ.	4.863.352.807.61	5.122.805.457.50	5.020.046.430.—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	2.522.756.836.08	1.495.550.507.10	1.498.048.012.25
Σύνολα (β)	7.386.109.643.69	6.618.355.964.60	6.518.094.442.25

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως :
(14) 5)28=53.67 ο)ο
7) 1)30=45.19 ο)ο
(15) 1)30=44.— ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματ. κυκλοφορίαν:
(14) 5)28=31.51 ο)ο
7) 1)30=58.39 ο)ο
(15) 1)30=57.13 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται ὅτι τὸ κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 1.096.193.544, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 κατὰ 123.260.322. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 868.015.201, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 κατὰ 100.261.522. Ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων (σύνολον α) ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β) — δυναμικὴ κυκλοφορία — ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 9.67 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 κατὰ 1.19 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ἐν σχέσει μὲ τὸ κάλυμμα (σύνολον α) ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου 1928 κατὰ 24.38 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 κατὰ 1.26 ο)ο.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 3-8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἐθνικῆς	59.300.—	59.400.—	59.300.—	60.000.—	60.000.—	61.100.—
Ἀθηνῶν	700.—	717.—	700.—	705.—	703.—	721.—
Ἀνατολῆς	1.047.—	1.047.—	1.045.—	1.045.—	1.045.—	1.050.—
Ἐμπορικῆς	760.—	765.—	765.—	772.—	773.—	780.—
Βιομηχανίας	165.—	190.—	208.—	196.—	180.—	180.—
[illegible]	440.—	445.—	440.—	439.—	451.—	475.—
Οἴνων	945.—	950.—	930.—	930.—	920.—	925.—
Ἠλεκτρικῶν Σιδηρ.	616.—	618.—	620.—	625.—	625.—	623.—
Σιδηρ. Θεσσαλίας ..	1.065.—	1.075.—	1.050.—	1.030.—	1.025.—	1.025.—
ΣΠΑΠ	712.—	695.—	679.—	682.—	683.—	691.—
Καπνοῦ	287.—	297.—	290.—	288.—	310.—	287.—
[illegible]τιδοποιείου	1.725.—	1.735.—	1.720.—	1.705.—	1.710.—	1.740.—
Λιπασμάτ.	1.220.—	1.220.—	1.190.—	1.200.—	1.195.—	1.185.—
Μακρῆ	795.—	815.—	805.—	805.—	810.—	860.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	320.—	329.—	335.—	345.—	348.—	[illegible]52.—
Ἡρακλῆς	740.—	740.—	740.—	740.—	740.—	740.—
Τέκτων	145.—	148.—	150.—	147.—	148.—	148.—
Ἠλε[illegible]	352.—	353.—	343.—	345.—	345.—	350.—
Πειρ. Ἐπιχειρήσεων	175.—	175.—	170.—	167.—	167.—	167.—
Ἐριουργίας	262.—	262.—	261.—	261.—	264.—	264.—
Βερμίου ..	495.—	502.—	503.—	502.—	485.—	485.—
Ἀνταλλάξιμα	879.50	882.—	885.50	886.—	891.—	896.—

ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας κατὰ τὸ ἔτος 1929 παρουσιάζουν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ἐφ' ὅσον κατὰ τοὺς 11 πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους ἐξήχθησαν προϊόντα συνολικῆς ἀξίας 7.143.000.000 δηναρίων, ἤτοι κατὰ 1.267.000.000 ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὰς ἐξαγωγὰς τοῦ ἔτους 1928 ὁλοκλήρου. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν ὑπέρβασιν αὐτὴν πρέπει νὰ συνυπολογισθοῦν καὶ περὶ τὰ 400 ἑκατομμύρια δηναρίων, ἀντιπροσωπεύοντα τὸ πλεόνασμα τῆς ἐσοδείας σίτου τοῦ 1928, ὅπερ ἐξήχθη κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ 1929, ἀλλ' ὅμως τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἰσοφαρισθῇ εὐρέως διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν πλεονασμάτων τῆς ἐσοδείας τοῦ 1929 κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1930.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ 1929 θεωροῦνται ἱκανοποιητικαί, χωρὶς ὅμως νὰ εἶνε ὅσον ἐμφανίζονται τοιαῦται καὶ ὡς πρὸς τὸ καθαυτὸ οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμά των, λόγῳ τῶν ὀλίγον ὑψωμένων τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Αἱ ἐξαγωγαὶ σίτου κατηυθύνθησαν πρὸ πάντων πρὸς τὴν Βραΐλαν, μὲ προορισμὸν διὰ χώρας τῆς Μεσογείου, διὰ τὸ Βέλγιον, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Αἱ ἐξαγωγαὶ διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἀνῆλθον εἰς 4000—4500 βαγόνια, αἱ δὲ διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς 200—300 βαγόνια.

Ὁ ἀραβόσιτος ἀποτελεῖ μετὰ τὸν σῖτον τὸ κυριώτερον γεωργικὸν προϊὸν ἐξαγωγῆς τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Ὑπελείποντο εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους πρὸς ἐξαγωγὴν 80.000—90.000 βαγόνια.

Ἡ ζήτησις τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν εἶνε πολὺ μεγάλη, ἐν τούτοις ὅμως ἐκλείσθησαν πολλαὶ σημαντικαὶ συναλλαγαὶ διὰ Μάρτιον μέχρις Ἰουνίου. Αἱ τιμαὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε ἀκόμη χαμηλαί, πάντως ὅμως ἀνώτεραι ἀπὸ τὰς τοῦ ρουμανικοῦ ἀραβοσίτου.

Τὰ δαμάσκηνα δὲν εἶχαν ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν. Ἡ Σερβία παρήγαγε 750 βαγόνια, ἡ δὲ Βοσνία 500, συνολικῆς ἀξίας 100 ἑκατομμυρίων δηναρίων.

2Α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΕΦΑΣΙ ΝΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΑΣ ΔΩΡ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀντα κριτοῦ μας).—Ἐγκριθὲν ὑπὸ Κυβερνήσεως κατετέθη εἰς Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀνα ὀργανώσεως τῆς Διευθύνσ Δημοσίων Κτημάτων, εἰς ἣν ὑπαχθοῦν ὅλα τὰ κοινοτικὰ κ ματα καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ ἱδρ τα τῆς Ἑλληνικῆς μειονότ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐ τήθη ἐξ ἄλλου ὅπως φορολο θοῦν αἱ δωρεαὶ αἱ συντηρο τὰς Ἑλληνικὰς σχολάς.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΞΕΥΡΕ ΔΑΝΕΙΟ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀντα κριτοῦ μας).—Ἀνηγγέλθη σή ρον ὅτι Ἰταλικὴ Τράπεζα πρ φέρθη νὰ χορηγήσῃ δάνειον τὴν Τουρκίαν πρὸς συγκράτ τῆς τιμῆς τοῦ τουρκικοῦ ν σματος.

Κατ' ἄλλας ἐν τούτοις πλη φορίας τὸ δάνειον ζητεῖται τὴν πληρωμὴν τῶν παραγγ θέντων εἰς Ἰταλίαν τουρκικ ἀντιτορπιλλικῶν.

ΙΣΧΥΡΑΙ ΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΔΟΝΗΣΕΙ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀνταπο τοῦ μας). — Σήμερον ἐγένοντο Σμύρνη τρεῖς ἰσχυραὶ σεισμικαὶ δο σεις.

ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτ μας). — Ὁ «Χρόνος» ἐπὶ τῇ εὐκαιρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ οἴνω τονίζει τὴν ζωηρὰν καὶ δικαίαν συγκ νησιν τὴν προκληθεῖσαν εἰς τοὺς κ κλους τῶν Γάλλων ἐξαγωγέων, οἵτιν προέβησαν εἰς ἔντονον διαμαρτυρία

Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει συγχρόν μακρὰν ἔκθεσιν τοῦ κεντρικοῦ συνδ σμου τῆς βιομηχανίας μαλλίνων ὑφα σμάτων, ἀπευθυνθεῖσαν εἰς τὰ ἁρμόδι ὑπουργεῖα. Ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπενθυμίζον ται αἱ διαμαρτυρίαι τὰς ὁποίας προεκά λεσεν ἡ ψήφισις τοῦ νόμου ἐν Ἑλλά καὶ ἀλλαχοῦ καὶ περιγράφονται αἱ ζ μίαι τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας, αἵτινε θ' αὐξηθοῦν, δεδομένου ὅτι ἡ ἀδικουμέ νη Ἑλλὰς ἀποτελεῖ σοβαρὰν πελάτιδα.

Συγχρόνως δημιουργεῖται κίνδυνο συναγωνισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς ταπη τουργίας ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς [illegible] αν πλήττει ὁ νόμος περὶ οἴνων, θὰ λ βη μέτρα.

Δημοσιεύονται ἐπίσης ἀποσπάσματ ἐπιστολῶν ἀντιπροσώπων γαλλικῶν οἴ κων ἐν Θεσσαλονίκῃ, τονιζόντων τοὺ κινδύνους τοὺς ἀπειλοῦντας τὰ γαλλι κὰ προϊόντα πρὸς ὄφελος τῆς Γερμα νίας ἐπανευρισκούσης οὕτω τὴν προπ λεμικὴν ἐμπορικὴν θέσιν της ἐν Ἑλ λάδι.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀσύρμ.). — Ἡ ὑ πιτροπὴ τῶν ἐμπειροτεχνῶν τῆς ναυτι κῆς Διασκέψεως συνῆλθεν εἰς συνεδρί ασιν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ἐδόθ πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοιν θέν: «Ἡ ὑποεπιτροπὴ τῶν ἐμπειροτε χνῶν ἐξηκολούθησε τὴν ἐξέτασιν το πίνακος τοῦ κατανέμοντος κατὰ κατη γορίας τὰ πολεμικὰ σκάφη τῶν διαφο ρων στόλων καὶ ἐξηκολούθησε τὴν σύν ταξιν τῆς ἐκθέσεώς της, ἥτις θὰ ὑπο βληθῇ εἰς τὴν πρώτην ἐπιτροπήν. Ἀρ κετὴ πρόοδος συνετελέσθη ἀπὸ τῆς ἀ πόψεως ταύτης, ἡ δὲ ὑποεπιτροπὴ θ συνέλθῃ ἐκ νέου τὴν πρωΐαν τῆς αὔρι ον (σήμερον) Δευτέρας ὅπως ἐξετάσ τὸ ζήτημα τῶν βοηθητικῶν σκαφῶν.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀσύρμ.). — Ὁ «Χρό νος» γράφει, ἡ Γαλλία δὲν ἀρνεῖται νὰ ἐξετάσῃ οἱανδήποτε λύσιν τεχνική τοῦ ναυτικοῦ προβλήματος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ θυσιάσῃ τὴν πραγματική ἀνάγκην τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶ της. Ἡ Γαλλία μετὰ τὴν Ἀγγλίαν εἶ νε ἡ μεγαλυτέρα ἀποικιακὴ Δύναμις τοῦ κόσμου, ἡ δὲ ἰδιότης της αὐτὴ τῆ ἐπιβάλει καθήκοντα τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ.

Η ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ἡ δυσφορία τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀ εροπορίας ἐπιτείνεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέ ρᾳ. Οἱ ἀδικούμενοι ὅμως ἀεροπόροι δὲν προέβησαν εἰς οὐδὲν ἕτερον διάβημα μετὰ τὴν ὁμαδικὴν τῶν αἴτησιν ὅπως κατόπιν τοῦ παραγκωνισμοῦ των, το ποθετηθοῦν εἰς ἀεροπορικὰς μονάδ ἐκτὸς τοῦ κέντρου. Ὁ κ. ὑπουργὸς δεχθῆ τοῦτο ἀλλὰ δὲν ὑπέγραψε τὴ σχετικὴν διαταγήν.

Καθ' ἃ ἐλέγετο, ὁ ὑφυπουργὸς Ζάννας πρόκειται νὰ καλέσῃ τοὺς δυ σηρεστημένους ἀξιωματικοὺς ἵνα καθ εἰς αὐτοὺς συστάσεις καὶ παράσχῃ ἐξη γήσεις σχετικὰς μὲ τὰ ληφθέντα ληφθησόμενα μέτρα πρὸς ἀναδιοργά νωσιν τῆς ἀεροπορίας.

Ὁπωσδήποτε ἐτονίζετο ἁρμοδίως ὅτ ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐμφορεῖται ὑπὸ καλῶν διαθέσεων ὑπὲρ τῶν ἀεροπόρων ἀξι ματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ ὅτι τὰ μέτρα π ὁποῖα ἔλαβε παρεξηγήθησαν δεδομένο ὅτι «οὔτε σκέψις ὑπῆρξε ποτὲ περὶ π ραγκωνισμοῦ τῶν ἀεροπόρων τῆς ξη ρᾶς τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζονται αἱ ὑ πηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφεραν προσφέρουν».

Θ' ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Ἁγίας Φωτεινῆς ἀπεφάσισαν ν' ἀντιστοῦν εἰς τὴν κατεδάφισιν τοῦ συνοικισμοῦ των ἐφόσον δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ στέγασις αὐτῶν.